

466 திருவில்லிபுத்தூர் தொகுதியில், எஸ். இராமச்சந்திராபுரத்தில்.

உள்ள இராமச்சந்திராபுரம் நெசவாளர் கூட்டுறவு

உற்பத்தி மற்றும் விற்பனைச் சங்கம் மூடப்

பட்டுள்ளதும், தொழிலாளர்கள் வேலை

இல்லாது இருக்கும் நிலை குறித்தும்

[1978 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் கேட்டு முடியுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தலைவரவர்களே, இராமச்சந்திராபுரம் கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கத்தில் ஒரு இலட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள துணிகள்தான் இப்போது கையிருப்பிலே இருக்கின்றன. இது அவர்களுடைய உற்பத்தியிலேயே கணிசமான அளவுக்குக் குறைந்த அளவுதான். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதைப்போல் மத்திய வங்கியின் மூலமாகவும் இப்போது நாம் பல்வேறு வகையிலே உதவி செய்து வருகிறோம். புதிதாக தமிழக அரசு மத்திய வங்கியின் மூலம் சான்றிதழ் கடன் ஒன்றை வழங்கலாம் என்று இப்பொழுது ஆங்காங்கே உள்ள மத்திய வங்கிகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இவர்களிடம் தேங்கி இருக்கின்ற துணிகள் மீதும் அல்லது கோ-ஆப்-டெக்ஸ்-க்கு வழங்கி இருப்பார்களே யானால் அங்கேயிருந்து வரவேண்டிய நிலுவைத் தொகையின் மீதும் சான்றிதழ் கடன் பெற்று மேலும் இவர்கள் தங்களுடைய தொழிலை நடத்தலாம் என்று இந்த அரசு ஆணையிட்டிருக்கிறது. எனவே, சங்கங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதில் எந்தவிதமான சிக்கலும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் குறிப்பிடப்பட்ட இந்தச் சங்கம் மூடப்படவில்லை என்பதை அறிக்கையிலேயே தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆகவே தொடர்ந்து அது மூடப்பட்டிருக்கிறது என்ற தகவலை இங்கே தெரிவிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

5. அரசினர் தீர்மானங்கள் (தொடர்ச்சி)

(இ) நீதிபதி இஸ்மாயில் விசாரணைக்கமிஷன் அறிக்கை மீதான

விவாதம்

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, 'பேரவையின் 1-3-1978 ஆம் தேதியன்று வைக்கப்பெற்ற சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் 1976 பிப்ரவரி முதல் 1977 பிப்ரவரி வரையிலான கால அளவில் அரசியல் கைதிகளைக் கொடுமைப் படுத்தியதாகவும், அடித்ததாகவும் கூறப்பெறும் குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து விசாரணை செய்வதற்காக நியமிக்கப்பெற்ற விசாரணைக் கமிஷனின் அறிக்கை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்,' என்று வேண்டுகிறேன்.

1978 ஏப்ரல் 6]

திரு.க.சுப்பு: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் அளித்திருக்கக்கூடிய அந்த அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு எனக்கு வாய்பளித்த மைக்காக என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் 1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 31 ஆம் தேதி திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு கவிழ்க்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அரசியல் கைதிகளாகச் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன் தான். அது மாத்திராமல்ல. 1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி இரண்டாம் தேதி சிறைச்சாலையிலே நடத்தப்பட்ட கொடுமைக்கு உட்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். நான் மாத்திரமல்ல. ஆளும் தரப்பிலே இருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சேர்ந்தவர்களும் அவ்வாறு கைது செய்யப்பட்டு கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு மாணவர்களும் என்னோடு சேர்த்து சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களில் ஒருவர் பெயர் முருகுமணி. இன்னொருவர் பெயர் மறந்து விட்டேன். அந்த இரண்டுபேரும் என்னோடு கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

(முற்பகல் 10-40)

ஏன் கைது செய்யப்பட்டார்கள்? ஏன் கைது செய்தார்கள் யாரும் கேட்க முடியாது. எதற்காக அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் அதுவும் பேச முடியாது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை எம்ஜென்ஸி காலத்தில் நாட்டில் இருந்து கொண்டிருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைக் கவிழ்த்துவிட்டு அரசியல் பாகுபாடற்றமுறையில் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள்.

அப்படி அடைக்கப்பட்டது மாத்திரமல்ல. பல்வேறு சித்தரவதைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள். அப்படி உட்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஒரு ஆண்டு சிறையில் இருந்து வெளியே வந்தபோது, சிலர் சிட்டிபாபு போன்றவர்கள் மேல் உலகத்திற்கு போய் விட்டார்கள். சிட்டிபாபு போன்றவர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். சிட்டிபாபு போன்றவர்கள் தமிழ்நாட்டில் எப்படி அரசியலில் பணியாற்றினார்கள் என்பதை இஸ்மாயில் கமிஷன் குறிப்பிட்டு அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரிய எழுத்தாளர் அவர் என்று கூட நிலைநாட்டியிருக்கிறார்கள். சிட்டிபாபு அவர்கள் சென்னை மாநகராட்சியின் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்கள் சிறையில் இருந்தபோது சிறையில் இருக்கக்கூடிய வார்டனின் தடிக்கு இரையாக்கப்பட்டிருக்கிறார். இந்த வரலாற்று உண்மையை நாம் இன்றைய தினம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. க. சுப்பு]

[1978 ஏப்ரல் 6]

நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் இந்த அறிக்கையைக் கொடுக்காமல் இருந்திருப்பார்களேயானால் ஒருவேளை நாங்கள் எல்லாம் சொன்னது உண்மை கூட இல்லை என்ற நிலை இங்கே உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். சிலர் முயன்றார்கள். நீங்கள் எல்லாம் இதை இதை எடுத்துச் சொல்லி எங்களுக்கு சிறையில் அடி இல்லை, அடிக்கப்படவில்லை, சாப்பாடு கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லச் சொன்னார்கள். அப்படிக்கூட சில சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிவிட்டார்கள். இப்படியெல்லாம் நீங்கள் சொல்லுங்கள் என்று சொல்லச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் என்ன என்ன சாப்பிட்டோம் என்று சொல்லச் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு அரசியல்வாதிகள் ஒன்றைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசியலில் இப்படிப்பட்ட கறுப்பு அத்தியாயங்கள் நிலைநாட்டப்படுவது அவசியமா? எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், அரசியல்வாதிகள் ஏதாவது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இப்படி பழி வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு நிர்வாக இயந்திரத்தில் நிர்வாக அமைப்பில் அதற்கு அனுமதி அளிப்பது சரியா என்று கட்சி மாச்சரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் இம்மாமன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மாத்திரமல்ல. இங்கே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. பழைய காங்கிரஸ் கட்சி இருக்கிறது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது. இன்னும் பல்வேறு கட்சிகள் இருக்கின்றன. கட்சி சார்பற்ற வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனந்த் மார்க்ஸ் இருக்கிறார்கள், ஆர். எஸ். எஸ், காரர்கள் இருக்கிறார்கள் சர்வோதயவாதிகள் கூட இதில் விட்டு வைக்கப்படவில்லை. எல்லோரும் இருந்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் கூட இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு செல்லக் காரணமே இதுதான். அந்த அளவிற்கு பதம் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அரசியல்வாதிகள்.

இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை விவாதத்திற்கு வரக் காரணமே இந்த அரசு நடவடிக்கைகளைக் எடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த விவாதம் இன்று வருகிறது. அரசாங்கம் நினைத்தவுடன், அமைச்சர்கள் நினைத்தவுடன் நடவடிக்கைகள் எடுத்துவிடமுடியுமா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக முடியாது. அதைத்தான் சொன்னேன். அமைச்சர்கள் நினைத்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது, அவற்றையெல்லாம் வெளியே வரமுடியாத அளவிற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியாத அளவிற்கு நிர்வாக இயந்திரம் உதவியாக இருக்கிறது.

ஆகவே, ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க வேண்டும் என்று ஆளுநர் அவர்களைக் கேட்டபோது, அப்பொழுது ஆளுநர் ஆட்சியில் கேட்டப்பொழுது, அவர்களால் அவ்விதம் அமைப்பதாக முதலில் அறிவிக்கப்பட்டது. அப்படி அறிவித்து திரு. சதாசிவம் அவர்களது

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. க. சுப்பு]

பெயரை அறிவித்தார்கள். பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக் பாட்சா அவர்களைப் போன்றவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தக் கமிஷனை மாற்றி அரசாங்கத்திற்கு எதிராக பல தீர்ப்புகளை வழங்கி இருப்பவர் எங்கே என்று தேடிப்பார்த்து— திரு. சதாசிவம் அவர்கள் ஒரு நல்ல நீதிபதிதான், எல்லாம்சரியாக இருந்தாலும்—எங்களுக்கு அவர்கள் நீதி வழங்குவது பேரல் தோன்ற வேண்டும், ஆகவே திரு. சதாசிவம் அவர்களை விட்டுவிட்டு வேறு ஒருவரைப் போட வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தோம். அந்த வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு திரு. இஸ்மாயில் அவர்களைப் போட்டு அவர்களால் இன்று ஒரு அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அரசாங்கத்தில் இருக்கிற அமைச்சர்கள் மாறியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் அப்படியே இருக்கிறார்கள். எந்த அதிகாரிகளின் அத்து மீறல்பற்றி விவாதிக்கிறோமோ யார் யார் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அவர்கள் அதேநிலையில் அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். டி.ஐ.ஜி. (ஸி.ஐ.டி.) ஆக இருந்தவர் இன்று அடிஷனல் ஐ.ஜி. ஆக இருக்கிறார், கிருஷ்ணசாமி நாராயணசாமி என்பவர் சூப்பரெண்டாக இருந்தவர் மத்திய அரசாங்கத்தில் ஸி.ஐ.பி.டி.ஐ.ஜி. ஆக இருக்கிறார் அவர்களுக்குப் ப்ரமோஷன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது, அது தடுக்கப்படவில்லை. செங்குன்றம் துப்பாக்கிச் சூடுக்குக் காரணமாக இருந்தவருக்கு இன்று ஐ.பி.எஸ் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தடுக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிர்வாகத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் இந்த கமிஷன் அமைப்பதில் கூட காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அன்று அட்வைஸராக இருந்த திரு. கார்த்திகேயன் இன்றும் இருக்கிறார். அட்வைஸராக அவர் இருந்தபோது ஐ.ஜி.க்கு தாக்கீது அனுப்பி சிறையில் நடந்த கொடுமைகள்பற்றி விசாரித்து வாருங்கள், சிறையில் நடத்த சம்பவங்கள் பற்றி விசாரியுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஐ.ஜி.(பிரிசன்ஸ்) ஒரு அறிக்கை கொடுக்கிறார். அதை அவர்கள் ஏற்று கொண்டு அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்புகிறார், அது மத்திய அரசுக்கு போகிறது. அதிகாரிகளின் அறிக்கையை அவர்கள் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வது என்பது நியாயமா?

இப்போது இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை வந்திருக்கிறது. டேவிட் என்று ஒரு வழக்கறிஞர். அவர் சிறையில் இருக்கிறார். அவர் குடும்பம் வெளியே இருக்கிறது. அவர்கள் குடும்ப அலவன்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ரூ50, ரூ100 கொடுக்க வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. அது செக்யூரிட்டி பிரிசினர்ஸ் ரூல்ஸில் இருக்கிறது. அதைக் கேட்கிறார், அது மறுக்கப்படுகிறது. காரணம் என்ன? அவர் தகப்பனர் ஐ. டேவிட், இருக்கிறார், அவர் சம்பாதிக்கிறார், அந்த சம்பாத்தியத்தைக் கொண்டு அந்தக் குடும்பத்தை நடத்தலாம் என்று சொல்லி அந்த குடும்ப அலவன்ஸ் மறுக்கப்படுகிறது. தகப்பனர் ஐ. டேவிட், 1940லே இறந்துபோனார். அலவன்ஸ் கேட்கும்போது, டேவிட், ஸன் ஆப் லேட் ஐ. டேவிட் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கூட அதிகாரிகளுக்குப் புரிய

[திரு. க. சுப்பு]

[1978 ஏப்ரல் 6]

வில்லை. சிமே இருந்து போகிறது. அது சீப் செகரட்டரி வரை போகிறது. அவர்கள் கையெழுத்து இட்டு அனுப்புகிறார்கள். கடைசியில் சப் இன்ஸ்பெக்டர் அறிக்கையில் என்ன எழுதி வைக்கிறாரோ அதுதான் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

அப்போது குடும்ப அலவன்ஸ் கேட்டோம். நான் தொழிற்சங்க வாதி என்பது உண்மைதான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். தொழிற்சங்க பொறுப்புகளை எல்லாம் பறிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அது நடக்கவில்லை, அலவன்ஸ் கொடுப்பதற்கும் தடை செய்ய முயற்சித்தார்கள். அதெல்லாம் என்னுடைய சொந்தப் பிரச்சனை. அதை நான் பேச முன் வரவில்லை.

தொழிற்சங்க அறிபட்ட, அவர் திருமணம் ஆவதற்கு முன்பு சிறையில் இருந்த போது குடும்ப அலவன்ஸ் கிடைத்தது. கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் திருமணம் ஆகி குழந்தைகள் பெற்ற பிறகு அலவன்ஸ் கேட்கும் போது கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இதற்கு ஒரு வரம்புமுறை இல்லாமல் அதிகாரிகள் தடையாக இருந்தார்கள். அவர் தனக்கு குடும்ப அலவன்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்டு பல முறை எழுதினார், வழக்கறிஞர் மூலமாகவும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அப்போது இருந்த நிர்வாக அமைப்பு, இதைப்பற்றி ஆராய்ந்த போது விருப்பு வெறுப்புகளோடு பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்தார்கள். அப்போதிருந்த அதிகாரிகளுக்கும் அவசர நிலை இருந்தது. அவர்களுக்கு சுயேச்சையாக செயல்பட முடிந்ததா என்றால், அதிகாரிகளுக்கும் அந்த நிலை இருந்தது. இது எல்லா அதிகாரிகளிக்குமா என்றால் அப்படியில்லை. சில அதிகாரிகள் வேறுவிதத்தில் நடந்து கொண்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் போது, சில பொறுப்புகளில் இருந்த டி. ஜி. ஜி. வி. ஐ. டி. துரை இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்த வேண்டும் என்று கதிரேசன் என்பவர் மூலம் வாக்குமூலம் வாங்க முயற்சித்தார் கிருஷ்ணசாமி என்பவர். இப்போது அவர் தான் அடிஷனல் ஐ.ஜி.யாக இருக்கிறார். என்ன செய்வது? இவர் தான் அன்றைக்கு கதிரேசனை அழைத்து கட்டாயப்படுத்தி போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு எதிராக ஸ்டேட்மென்ட் வாங்கினார்.

அப்படியானால் என்ன நிலைமை, அச்சமற்ற ஒரு சூழ்நிலையில் யாரும் இயங்க முடியவில்லை. அப்போது யார் அச்சமில்லாமல் இயங்க முடிந்தது? ஐ.ஜி.ஆஃப் பிரிஸன்ஸ் ஜெயிலுக்கு வந்தாலும் அவரோடும் ஸி.ஐ.டி.க்கள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஐ.ஜி.க்கு ஏதாவது கண்ட்ரோல் இருந்ததா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. அப்படியிருந்தால் வித்தியாசாகர் செயல்பட்டது எந்த நிலையில் இருந்திருக்கும் என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐ.ஜிக்கு ஓவர் ஆல்-கண்ட்ரோல் இருந்தும், பிரச்சனையாரிடத்தில் வருகிறது என்றால், கடைசியில் பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் வந்துவிட்டது. பக்தவத்சலம் யார்? பெரிய மனிதர்,

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. க. சுப்பு]

அவராக இருந்தாலும் சரி, அழகேசனாக இருந்தாலும் சரி, அன்றைக்கு அரசியல் சூழ்நிலையில் தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வந்தது என்பதையும், அதற்குத் தகுந்தாற் போல் காரியங்கள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. இதில் சூப்பிரண்டாக இருந்தவர் வித்தியாசாகர், அவர் தான் இந்தக் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் காரணம் என்று இஸ்மாயில் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேறு யாரும் காரணமல்ல என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நிலைமை இருந்திருக்கிறது. இதில் ஐ.ஜி. என்ன செய்ய முடியும்? பரம குரு என்ன செய்ய முடியும்? இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை எல்லாம் தூக்கி எறிய வேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் இதைப் பயன்படுத்தவில்லை.

அன்றைக்கு அத்துமீறி நடத்த அதிகாரிகள் இன்றைக்கு அடிஷனல் ஐ.ஜி.யாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். தன் இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகள் மீதே ஏதாவது வழக்குகளைப் போட முடியுமா என்பதற்காக இவர்கள் எல்லாம் இந்தந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் ஒரு இடத்தில் தவறாக நடந்து கொண்டார்கள், தன்னுடைய விருந்தினர் மாளிகையில் வந்து இருந்தார்கள் என்று கதிரேசனிடத்தில் வாக்குமூலம் வாங்கினார். அந்த அளவுக்கு கதிரேசனைப் பயன்படுத்தினார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை என்ன?

இன்றைக்கு கயிலை மன்னனுடைய நிலைமை என்ன? இவர்களுடைய வாழ்க்கை என்ன ஆவது? இவர்கள் மட்டுமல்ல, நமது நெல்லை ஜெபமணி அவர்கள், உடலில் எந்தவிதமான தெம்பும் இல்லாதவர், நீண்டநாள் காங்கிரஸ் தொண்டர் வயதான தியாகி இவர் என்று சொன்னால், இன்னும் கொஞ்சம் தியாகம் செய் என்று சொல்லி அவரை விடவில்லை. அவரது உடலை கம்பு திண்டவில்லையா? அப்படிப்பட்ட தியாகிகளுக்கும் அங்கேகொடுமை நடந்தது. அங்கே சூப்பிரண்டண்ட் ஆஃப் ஜெயில் என்றிருந்தவர் 'கிங் ஆஃப் கிங்ஸ்' என்ற முறையில் தான் நடந்த கொண்டிருந்தார். எங்களிடம் நேரிடையாக சொன்னார் 'I am the king of kings' என்று சொல்லி, அரசியல் வாதிகளை கேவலமாக நடத்தினார். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்க வேண்டுமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் இன்னும் இருக்கின்ற நிலைமையில் தான் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் நாம் எதற்காக இருக்கிறோம் என்றே புரியவில்லை. இப்படி நடந்த கொடுமைகள் எல்லாம் உண்மை தான் என்ற அளவில் இஸ்மாயில் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார். சூப்பிரண்டை கட்டுப்படுத்துவதற்கு டி.ஐ.ஜி.க்கு கூட அதிகாரம் இல்லாத நிலை இருந்திருக்கிறது. டி.ஐ.ஜி. நினைத்தால் சிறைச்சாலைக்குப் போய் பார்க்க முடியாது. டி.ஐ.ஜி. சொன்னால் தான் போய்ப் பார்க்கலாம் என்கின்ற நிலை இருந்தது. காரணம், சிறைச்சாலை சூப்பிரண்டாக இருந்தவர் நேரடியாக மேலிடத்தில் தொடர்பு வைத்திருந்தார். பொது

[திரு. க. சுப்பு]

[1978 ஏப்ரல் 6]

வாக அதிகாரிகள் எல்லாம் அச்சமான சூழ்நிலையில் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். வேண்டாதவர்களை எல்லாம் பழிவாங்குகின்ற நிலைமையும் இருந்து வந்தது. இதில் மட்டுமல்ல, எல்லாத் துறைகளிலும், கல்வித் துறையில் இயக்குநராக இருந்த பெருமாள் பழிவாங்கப்பட்டார். இருக்கின்ற அதிகாரிகளில் தங்களுக்கு இருக்கின்ற பிடியை வைத்துக் கொண்டு மற்றவர்களை பழிவாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்த நிலையில் அதிகாரிகள் அச்சமான சூழ்நிலையில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். சிறைத் துறையைப் பொறுத்த அளவில் ஆக் டீவ்வாக தான் யாரையும் விரும்பவும் இல்லை, வெறுக்கவும் இல்லை ஆனால் அதிகாரிகள் அத்துமீறி நடந்து கொண்டதை நாம் எண்ணிப்பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. இந்த சிறை சூப்பிரண்டன் டெண்டை எடுத்துக் கொண்டால், யாரையும் அவர் மதிக்காத முறையில் இன்னும் சொல்லப் போனால் ஜூனியர்களை உட்கார வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களை நிற்கச்சொல்லி பேசுகின்ற முறையில் கேவலமாக நடத்துவார்கள்.

இந்த நிலைமையில் தான் ஹோம் செகரட்டரியாக இருந்தவர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள்—உண்மையில் இன்றைக்கு ஓரளவு மூச்சு வாங்க முடிகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு காரணம் மதிப்பிற்குரிய சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தான் சிறையில் வந்து கேட்டார்கள். அவர்கள் எழுதியதெல்லாம் இன்றைக்கு காற்றோடு கலந்திருக்குமானால் இன்றைக்கு நாங்கள் சொல்வதை யாரும் நம்பியிருக்க மாட்டார்கள்.

[முற்பகல் 10.50]

அந்த சுப்பிரமணியம் என்ன அரசியல் வாதியா? இல்லை. அவர் அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்ட புகாரின்மீது நடவடிக்கை எடுத்து செயல்பட்ட காரணத்தினால் தான், நாம் இந்த அளவுக்காவது பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அகைக்கூட சில பெரிய மனிதர்கள், அந்த சுப்பிரமணியத்திற்கும் மாற்றாக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது, இந்த அதிகாரிக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் தொடர்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு சொல்வது சரியல்ல. அதிகாரி என்ற முறையில் கொடுக்கப்பட்ட புகாரை விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

அரசியல்வாதியின் தலையீடு இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், எந்த அதிகாரியும் அச்சமின்றி செயல்பட முடியாது. இந்த சிறை அதிகாரி வித்யாசாகர் அதற்கு முன்பு நல்லவராக இருந்தார் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது கூட நல்லவராக இருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அன்றையத் தினம் அரசாங்கத்தின் தலையீடு காரணமாக, அப்படியெல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்.

மீதான விவாதம்

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. க. சுப்பு]

இதிலே நாங்கள் எல்லாம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் எல்லாம் மோசமாக அந்த அளவுக்கு தாக்கப்பட்டோம். வேறு யாருக்கும் அவ்வாறு நடந்திருக்க முடியாது. வேறு யாருக்கும் அந்த மாதிரியான நிலைமை வரக்கூடாது என்று எண்ணுகிறேன்.

அமரர் சிட்டிபாபு அவர்களுடைய டைரி ஒரு இலக்கியமாக மாறிவிட்டது. அதைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மட்டும் சொந்தமானதாகக் கருத வேண்டியதில்லை. தூக்கு மேடை சென்ற ஜூனஸ் கருத் துக்களைப் படித்திருக்கிறேன். அப்போது கூட என் உள்ளம் உருகவில்லை. சிட்டிபாபுவின் டைரியைப் படித்தபோது, அவருக்கு ஏற்பட்ட சம்பவங்களையும், கொடுமைகளையும் படிக்கும் போது நான் உள்ளம் உருகிவிட்டேன். அவ்வளவு கொடுமைகள் நடந்திருக்கிறது. அடே சிட்டி, அடே விராசரமி என்றுதான் கூப்பிடுவார்கள். நாம் வேண்டுமானால், ஆற்காடு விராசரமி என்று கூப்பிடலாம்.

அதேபோல், அன்றைய தினம் முதல் அமைச்சராக இருந்த, 31ஆம் தேதி வரை முதலமைச்சராக இருந்தவருடைய மகன் ஸ்டாலினை அடித்து, ஒடுக்கி, நொறுக்கி இருக்கிறார்கள், காரணம் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்வியிருக்கலாம் ; அதற்குள்ளே நான் வரவில்லை.

அதேபோல், அன்றையத்தினம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருந்த முருகமணிக்கும் வந்தது. நண்பர் மனோகரன் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே இருந்து, செல்வாக்கு பெற்று இருந்த காரணத்தால், அவரை விரைவிலே வெளியே கொண்டுவர வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. எங்களால் அப்படி முடிய வில்லை, காரணம் செல்வாக்கு இல்லை. அதற்குள்ளேயும் செல்ல விரும்பவில்லை.

ஆனால், இதிலே எல்லோரும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்கும் காணாத அளவுக்குக் கொடுமைப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். கல்கத்தா பிளாக்-ஹோல் டிராஜடியை விட இது மிகவும் மோசமாகி விட்டது. வேறு எந்த சிறைகளிலும் இந்த மாதிரியான கொடுமைகள் நடைபெறவில்லை. சென்னைச் சிறையிலே மட்டும்தான் இம்மாதிரி அரசியல் கைதிகள் நடத்தப்பட்டார்கள்.

இந்த வித்யாசாகர் இப்படி அடித்து நொறுக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார், அதிகாரி சொன்னால், கேட்க வேண்டுமென்ற நிலைமையிலே தான் கீழே உள்ள அதிகாரிகள் அடித்து, நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலை அதிகாரியாகவுள்ள வித்யாசாகருக்கு அத்தனை அதிகாரமிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் சிறைச்சாலைக்கு சென்று பார்வையிட்டு விட்டு வந்தார். அதைப்போல்,

[திரு. க. சுப்பு]

[1978 ஏப்ரல் 6]

இஸ்மாயில் அவர்களும் சிறைச்சாலைக்குப் போய் பார்த்துவிட்டு வந்தார். ஆனால் என்ன நடந்தது? முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், இஸ்மாயில் அவர்களிடத்திலும் அவர்கள் வந்த போது, அங்கு என்ன நடந்ததோ அதைச் சொன்னார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, அந்த 50 கைதிகளை, அவர்களது கை கால்களை எல்லாம் கட்டி, ஒரு தனிச் சிறையிலே அடைத்துக் கொடுமைப் படுத்தினார்கள். அவர்கள் பின்னர் வேறு சிறைகளுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இவற்றை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களிடமும், இஸ்மாயில் அவர்களிடமும் அங்கே நடந்ததைச் சொன்னதற்காக, இந்த 50 கைதிகள் தனித்தனியாக கை, கால்கள் கட்டப்பட்டு, அவர்கள் கை, கால்களையெல்லாம் ஒடித்து, மண்டையை நொறுக்கி, தனிச் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டதோடு அல்லாமல், பின்னாலே வேறு சிறைகளுக்கும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வெவ்வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டவர்கள், திரும்பவும் மாற்றப்படாமல் இருக்கிறார்கள்.

இந்த அவையில் இதையெல்லாம் சாதிக் பாட்சா அவர்கள், அங்கே நடந்த கொடுமைகளைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்ன போது, முதல் அமைச்சர் அவர்களை ஒரு ஓய்வுபெற்ற நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொன்ன போது முதல் அமைச்சர் அவர்களும் மனம் உருகி அவ்வாறு நிச்சயம் விசாரிக்க வேண்டும், அப்படி ஓய்வுபெற்ற நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரிக்கிறேன் என்று ஒரு உறுதிமொழியை, அஷ்ஷூரன்சைக் கொடுத்தார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களின் அந்த உறுதி மொழி என்ன ஆயிற்று?

ஓய்வு பெற்ற நீதிபதியைப் போட்டிருக்கிறார்கள், எதற்கு? 82 வயதான ஒரு ஓய்வு பெற்ற நாயக்கர் நீதிபதியை போட்டு 72லே இருந்து என்னென்ன நடந்திருக்கிறது என்பதற்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். என்ன காரணம்? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போட வேண்டுமென்று அப்படிச் சொன்னாலும், இந்த சட்டமன்றத்திலே அப்படி ஒரு உறுதிமொழி கொடுத்தாலும், இந்த சமாசாரத்திற்கு அப்படி ஒரு ஓய்வுபெற்ற நீதிபதியைப் போட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

நாம் என்ன சொன்னாலும் அதிகாரிகள் அவ்வாறு செய்ய மாட்டார்கள். நாம் நினைக்கின்ற படி காரியங்கள் நடக்காது. அதனால்தான், நான் இந்த சட்டமன்றத்திலே பகிரங்கமாகவே இதைப்பற்றிச் சொல்லி, உங்கள் கரங்களை வலுப்படுத்த இருக்கிறேன். உறுதிமொழி கொடுக்கப்பட்டால், அதை அதிகாரிகள் நிறைவேற்றி ஆகவேண்டும். ஆனால், ஹோம் செகரட்டரி என்ன கருத்து சொல்கிறார்? இப்படி ஒவ்வொரு சம்பவங்களுக்கும்,

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. க. சுப்பு]

இந்தமாதிரி ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி விசாரணைத் தேவையில்லை என்று சொல்கிறார். அமைச்சர் சொல்வதை அதிகாரி கேட்க வில்லை என்று சொன்னால், அதற்கு அமைச்சர்கள் எதற்காக இருக்கிறார்கள். நாம் தான் மக்களுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூற்று நடைமுறைப் படுத்தவில்லை.

நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் ஒரு உயர்ந்த இலக்கியத்தைப் படைத்திருக்கிறார்கள். இதைவிடச் சிறந்த இலக்கியம் பார்க்க முடியாது. அவ்வளவு சிரத்தையோடு, டிவோஷனோடு அவர்கள் இந்த இலக்கியத்தைப் படைத்திருக்கிறார்கள். வரலாற்றிலே ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்கள்?

அமைச்சர்கள் படித்துப் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொன்னால் மறுபடியும் அது. அந்த அதிகாரியின் கைக்குத் தான் போகிறது. எந்த அதிகாரி குற்றம் செய்த அதிகாரிக்கே அது போகிறது. என்ன நீதிபதி, என்ன அட்மினிஸ்ட்ரேஷன், என்ன நிர்வாகம்? இந்த நிர்வாக இயந்திரத்தை வைத்துக் கொண்டு எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்?

ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார். சட்டமன்றத்திலே சொல்லுகிறோம். முதலமைச்சர் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா? மறுபடியும் அந்த அதிகாரிகளுக்குத்தான் அனுப்புகிறோம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? அன்று இதிலே செகரடரிதான், இதே சீப் செகரடரிதான் இதிலே சம்பந்தப்பட்டிருந்தார்கள்.

இஸ்மாயில் கடவுள் மாதிரி வந்தார்; எங்களுக்குக் கடவுள் மேல் நம்பிக்கையில்லை என்றாலும் இஸ்மாயில் மேல் நம்பிக்கை வந்து விட்டது.

சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்படி அந்த உறுதிமொழியை நிறைவேற்றப் போகிறார்கள்? அதிகாரிகள் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?

வழக்கறிஞர் அலவன்ஸ் கிடையாது என்று சொன்னார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். யார் யார் பொறுப்பு? அதற்கு சீப் செகரடரி பொறுப்பு இல்லையா? லேட்டேவிட்டைப் போய் அப்பன் உயிரோடு இருக்கிறார் என்று

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. க. சுப்பு]

[1978 ஏப்ரல் 6]

சொல்லி மகனுக்கு அவ்வன்ஸ் கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது. இது கேலிக் கூத்தாக இல்லையா? இறந்து போன ஒருவரை உயிரோடு இருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இவருக்குப் பணம் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு நடைபெற்ற பல வருந்தத்தக்க சம்பவங்களை நினைத்தும் பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு மோசமான நடவடிக்கைகளை நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள்? இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதில் சீரான அடிப்படை இல்லையா? இதே சீர்ப் செகரடரிதான், எந்த சீர்ப் செகரடரி 'நான் குற்றவாளி தான்'; என் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள்' என்று எந்தப் பைத்தியக்காரன் சொல்லுவான்? இன்றைக்கும் அதே டி.ஐ.ஜி.தான் சி.ஐ.டி.க்கள்தான். நெருக்கடி நேரடித்தில் அத்து மீறல்களை நடத்தியவர்கள் அவர்கள்தான்.

பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனுக்கு நாராயண சாமியை மாற்றினீர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது இருந்தவர்கள் இப்படி இருந்தார்கள் என்று யாராவது சொன்னால் அவர்கள் மாற்றப்படுகிறார்கள். ஸ்ரீபால் மீது வழக்குத் தொடர ஏன் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? கதிரேசனிடத்தில் என்ன ஸ்டேட்மென்டை வாங்கினார்கள்? தங்களுடைய அதிகாரிகளிடத்திலேயே இப்படி ஸ்டேட்மென்ட் வாங்கினால் சர்க்காரியா கமிஷனுக்கு எப்படி ஸ்டேட்மென்ட் வாங்கியிருப்பார்கள்? அது சர்க்காரியா கமிஷனா? அது 'சர்க்கார் ஐயா' கமிஷன்.

எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அத்து மீறல்கள் நடந்தன என்பதை ஷா கமிஷன் கூறியிருக்கிறது. அத்து மீறல்கள் நடந்திருக்கின்றன. என்ன மாரல் ரெஸ்பான்சிபிலிடி ஏற்பட்டிருக்கிறது? நீங்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட அத்துமீறல்களுக்குக் காரணமானவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையின் மீது அரசாங்கத்தை ஒரு விஷயத்திற்காகப் பாராட்ட வேண்டும். அதை விரிவான முறையில் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் அச்சடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் படித்திருப்பார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்வேன்-எவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் அதிகார வர்க்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்த அதிகார வர்க்கத்தை வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி நடத்துகிறபோது அவர்கள் செய்கின்ற காரியங்கள் நம்முடைய அமைச்சர் பி.டி. சரஸ்வதியை பாதிக்கிறது. மற்றவர்களைப் பாதிக்கிறது. அதிகாரிகளா மக்களிடம் போய் ஒட்டு வாங்கப் போகிறார்கள்? எலக்ஷனில் அவர்கள் நின்றால் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், கான்ஸ்டபிள் கூட ஒட்டுப் போடமாட்டார்கள். எலக்ஷ

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. க. சுப்பு]

லில் நிற்காதவர்கள் எலக்ஷனில் நின்று வருகிறவர்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை மூட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறைத் துறை விதிகள் என்னென்ன? அந்த விதிகள் பின்பற்றப்படுகின்றனவா?

சர்ச் செய்கிறார்கள். எவ்வளவு ஹ்யூமலியேஷன்? நீங்கள் ஜெயிலுக்குப் போகவில்லை. உங்களுக்குத் தெரியாது. நான் கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் இருக்கும்போது மூன்று முறை சிறைக்குச் சென்றிருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்த அந்தப் பாவத்திற்காக ஓராண்டுக் காலம் உள்ளே இருந்தவன். ஓராண்டுக் காலத்திலே எப்படி எல்லாம் நடத்தப்பட்டோம்? சட்டையைக் கழட்டு, அதைத் திற என்றெல்லாம் சொல்லி 'சர்ச்' என்ற முறையில் உறியூமலியேட் செய்வார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து உள்ளே போட்டவர்கள் மீது கேஸ் டோட்டார்கள் என்றால் இல்லை. என்னைக் கூட விசாரித்தார்கள். ஒரு கேஸ் போடுவார்கள் என்று பார்த்தேன். போடவில்லை.

என்னிடம் சி.பி.ஐ. அதிகாரியை அனுப்பினார்கள். 'வெளியே வரவேண்டுமா?' என்று கேட்டார்கள். இதை விட வெளியே அசிங்கமாக இருக்கிறது. உள்ளேயே இருக்கிறேன், ஜெயிலே நன்றாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். கொடுமைகள் நடந்தனவா என்று கேட்டார்கள். 'ஆமாம்' என்று சொன்னால் பிறகு 'ஆமாம்' என்று சொன்னாயா?' என்று கேட்டுவிட்டு உதைப்பான். நீதிபதி இஸ்மாயில், அமைச்சர் குழந்தைவேலு கோவை சிறைச்சாலைக்குச் சென்று பார்த்தார்கள். அமைச்சர் குழந்தைவேலுவிடம் 'என்னை அடித்தார்கள்' என்று சொன்னால் பிறகு 'அமைச்சரிடம் சொல்லும் அளவுக்கு பெரிய மனிதனாகி விட்டாயா?' என்று அடிப்பார்கள்.

(முற்பகல் 11-00.)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே கோயம்புத்தூர் சிறைச்சாலைக்கு நான் சென்று வந்தது உண்மை தான். அவர்களுடைய குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காகத்தான் நான் கோவை சிறைச்சாலைக்குச் சென்று வந்தேன். அங்கே கைதிகளை அடித்ததாகவோ துன்புறுத்தியதாகவோ எந்தப் புகாரும் இந்த அரசுக்கு வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்தால்தான் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார்கள், ஆனால் தெரியவில்லை. என்ன செய்வது? ஏதாவது அனுப்பவேண்டுமென்றால் அந்த சூப்பிரன் டெண்டெண்ட் மூலமாகத்தான் அனுப்பவேண்டும் என்றால் யார் அனுப்புவார்? என்னை அடித்தார்கள் என்று புகார் கொடுத்தால்

[திரு. க. சுப்பு]

[1978 ஏப்ரல் 6]

எந்த சூப்பிரண்டெண்டெண்டு அதை பார்வர்ட் செய்து அனுப்புவார்? எந்த சூப்பிரண்டெண்டெண்டும் அனுப்ப மாட்டார். திருத்தி சூப்பிரண்டெண்டெண்ட் தான் அனுப்பவேண்டுமென்றால், வரவில்லையாம் எப்படி வரும்? நம்மை நாமே காட்டிக்கொடுக்கிறோமே என்று அவர்கள் நினைக்கமாட்டார்களா?

The Hon. Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar; While the hon. Member Thiru Suppu was making an almost emotional speech, I did not want to disturb and intervene at that stage. * * * I pray that the Hon. Deputy Speaker may please direct expunction of those remarks.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, ஜஸ்டிஸ் சதாசிவத்திற்கும் வித்தியாசாகர் உறவினர் என்று நான் தான் கடிதம் எழுதினேன் கவரனருக்கு. அந்த அடிப்படையிலே ஜஸ்டிஸ் சதாசிவம் அவர்கள் பெருந்தன்மையாக ராஜிநாமா செய்தார்கள், அதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

I made a mention in the letter to His Excellency the Governor that Justice Satasivam is related to Vidyasagar. I have not stated that he is related to Thiru. Karthikeyan nor did Thiru. Suppu refer like that.

திரு. க. சுப்பு: நாங்கள் எல்லாம் நீதிபதி சதாசிவம் அவர்கள் மீது ரொம்ப மதிப்பு வைத்திருக்கிறவர்கள். ஒரு வழக்கறிஞர் தன் சொந்தக்காரருக்குக் கூட வாதிடக் கூடாது என்றெல்லாம் நாம் விதிகளை வைத்திருக்கிறோம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பாக்கி விஷயங்கள் இருக்கட்டும். * * * என்ற அந்தப் பகுதியை நீக்கவேண்டுமென்று ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. துரை முருகன்; பாதிக்கப்பட்டது நாங்கள், உங்களுக்கு அதில் என்ன கவலை?

திரு. க. சுப்பு: நாம் இப்போது இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றித்தான் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி அவைகளை நீங்கள் மாற்றுவதிலே எங்களுக்குக் கவலையில்லை. இஸ்மாயில் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால், யார்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க சிக்றப்பெற்றது.

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. க. சுப்பு]

யார் சம்பந்தப்பட்டவர்கள், யார் யார் அதிலே நேரடியாகத் தொடர்புடையவர்கள் என்றெல்லாம் அத்தனை அதிகாரிகளும் அன்றைக்கு அச்சமற்ற நிலைமையில் இயங்கமுடியாவிட்டாலும் கூட, அந்த அதிகாரிகள், எந்த அளவிற்கு நியாயத்திற்குப் புறம் பானக் முறையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இம்மாதிரி சென்னையிலே தான் நடந்தது, வேறு எங்கேயும் நடக்கவில்லை ஏன்? அரசியல்வாதிகள் கூடாரம் இங்கே தான் போட்டிருந்தோம். அந்த முறையிலே ஆடுமாடுகளைப் போல் நடத்தினார்கள், நாங்கள் எல்லாம் ஆடுமாடுகளைப் போல் தவித்துக்கொண்டிருந்தோம். அந்த அதிகாரிகள் தொடர்ந்து நீடிக்கிறார்கள், அவர்கள் தொடர்ந்து தவறுகளை — தவறுகளை அவர்கள் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை—செய்து கொண்டு தான் வருகிறார்கள், அதனால்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைக்கூட நிராகரிக்கக்கூடிய முடையிலே இன்றைக்கு அவர்கள் அறிக்கையை எழுதிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையிலே யார் யார் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், யார் யார் நேரடியாகத் தொடர்புகொண்டவர்கள் என்று எல்லாம் அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இவைகளையெல்லாம் நாம் படிக்கிறோம், சிட்டிபாபுவின் டயரியை ஏற்கனவே வெளியிட்டிருக்கிறோம், நீங்கள் இந்தப் புத்தகத்தை அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் அவ்வளவுதான். ஆனால் உங்களுடைய மாரல் ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி என்ன? இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் என்ன அருமையாக எழுதியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் படிக்கிறீர்கள். அவை முன்னவர் அவர்கள் படித்துவிட்டு வெளியே போய்விட்டார். இருந்தார் என்றால் ஒப்புக்கொண்டுதானே ஆகவேண்டும். ஆகவே, வெளியே போய் விட்டார்.

எவ்வளவு அருமையான கட்டுரைகளை எழுதினார்கள். இந்து பத்திரிக்கையிலே எழுதினார்கள். ஒவ்வொரு பத்திரிக்கையிலேயும் எழுதினார்கள். இந்தப் பத்திரிக்கைகளெல்லாம் என்ன சொல்லுகின்றன? கட்சி அரசியலுக்குப் போகாமல், அரசியல் கைதிகள் எவ்வளவு கொடுமையாக நடத்தப்பட்டார்கள், சிறைச்சாலையை எவ்வளவு சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றே கருத்தை யெல்லாம் சொல்கிறார்கள். பழைய நேரத்தை மறந்துவிடுகிறோம், ஜெயிலுக்குள்ளே நாம் இருக்கும்பொழுதுதான், இதையெல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம், ஆனால் வெளியிலே வந்தவுடன் மறந்துவிடுகிறோம்.

கைதி யாராவது கடிதம் எழுதினால்கூட அவன் கிடக்கிறான், கைதிதானே என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. நக்சலைட் கைதிகள் என்று உள்ளே போடுகிறார்கள், நாங்களெல்லாம் நக்சலைட்களா? நீங்களும் நக்சலைட் என்று உள்ளே பிடித்துப் போட்டாலொழிய நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டீர்கள். யார் நக்சலைட்? அரசியல் கருத்து மாறுபாடுகள் இருந்தாலும், எந்தக்

[திரு. க. சுப்பு]

[1978 ஏப்ரல் 6]

கட்சியிலே இருந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த மாணவர் தலைவர் உள்ளே இருக்கவேண்டுமா? ஏன் அலவன்ஸ் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்? இதேநேரத்தில் மத்திய அரசாங்கம் பென்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் உங்களுக்கு கொடுக்கவில்லை, அதற்காக கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே இதுவரையில் பென்ஷன் கொடுக்கவில்லை. ஏன் இந்த அணுகுமுறை? மொராஜிதேசாய் அவர்கள் இந்த மிசாவை ஏதாவதொரு ரூபத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்தபொழுது, ராம்செத் மெத்தானி அதில் போராடி வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். மெத்தானி, ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் போன்றவர்கள் இருப்பதால்தான் இன்னும் அது கட்சியாகக் கருதப்படுகிறது. இல்லாவிட்டால் மோசமாகியிருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் சுட்டிக்காட்டுவதை இங்கே உள்ள ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் ஏன் மறுக்க வேண்டும், இந்த விஷயத்தில் மறுக்கமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

இந்த அரசாங்கம் இதில் காலதாமதம் செய்திருக்கிறது. இந்த அறிக்கையின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டு இதை இங்கே வைத்திருக்க வேண்டும், வித்தியாசாகர் டிஸ்பிஸ், அல்லது பிராசிக்யூட்டர் என்று போட்டிருக்கலாமே, சீராளன் மர்டர் சம்பந்தமாக அரேஸ்ட் செய்ய வேண்டுமென்ற பொழுது வியாக்கியானம் செய்தார்கள். ஆனால் முன்னாள் முதல்வர், இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர், ப.உ.சு. போன்றவர்கள் அரேஸ்ட் செய்யப்பட வேண்டுமா? இவர்களைவிட அவர்கள் உயர்வா? உங்களுக்கு இந்த மனோபாவம் ஏன் வருகிறது? முதலமைச்சர்தான் பெரிது, அமைச்சர்கள்தான் பெரியவர்கள், கீழே இருப்பவர்கள் அதிகாரிகள். அமைச்சராக இருந்தவர்கள் கைது செய்யப்படும்பொழுது, சட்டமன்றத்தின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது 302 என்று போடுகிறபொழுது ஏன் சீராளன் வழக்கில் கைது செய்யக் கூடாது? முதலமைச்சரவர்கள் விசாரித்துச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். விசாரித்ததில் அப்படி வேண்டியதில்லை என்று எழுதி விட்டார்கள் என்று சொன்னால் அதற்காக உங்களைக்கூடத் தொந்தரவு செய்ய வேண்டியதில்லை, அவர்களையே கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டிருப்போமே. அதைச் சட்டசபையில் வந்து ஒன்றுக்கு இரண்டாக வாசிக்கின்ற நிலைமை வருகிறது என்றால் என்ன அர்த்தம்?

இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை ஐந்து மாதங்களுக்குப் பிறகு வைத்திருக்கிறார்கள். Justice delayed is justice denied என்று சொல்லிக்கொடுத்ததே சட்ட அமைச்சரவர்கள்தான். சொல்லி கொடுக்க மட்டுந்தான் அது? உபாத்தியாயர் வேலை என்றால் அடுத்தவனுக்குத்தான் உபதேசம், தனக்கு இல்லையா? Justice delayed is justice denied டிலேயா இல்லையா?

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. க. சுப்பு]

இப்படி ஆறு மாதங்கள் தூங்குவதா? தூங்குவதற்கு ஆறு மாதங்களா? இப்பொழுது வந்து 8 மாதங்களில் 6 மாதங்கள் தூக்கம் என்றால் பிரச்சனைகள் எப்படித் தீர்க்கப்படும், இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையின்மீது நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டு அதை இங்கே வைத்திருக்க வேண்டும், அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நீங்கள் நழுவ விட்டுவிட்டீர்கள். மீண்டும் சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிடாமல், கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து உடனே டிஸ்மிஸ் 'கிரிமினல் ப்ராசிகியூஷன் போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவிற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வடிவேலு: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நம் முடைய தமிழ்நாட்டில் சடந்த 1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திலிருந்து 1977 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் வரையிலும் சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் மிசாக் கைதிகள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டது பற்றியும் அடிக்கப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டிருப்பது பற்றியும் உள்ள குற்றச்சாட்டுகளைக் குறித்து மாண்புமிகு நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்களை வைத்து ஒரு விசாரணையை ஏற்படுத்தி, அதனுடைய தீர்ப்பையும் பெற்றுள்ளோம்.

அந்தத் தீர்ப்பைப் பெற்றுள்ள நேரத்தில் நாங்கள் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தால் அந்த அறிக்கை ஒரு முழுமையான அறிக்கை அல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், 1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திலிருந்து 1977 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் வரையில், அதாவது இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் மிசாக் கைதிகள் சிறைச்சாலையில், எந்தெந்த விதத்தில் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள், எந்தெந்த விசத்தில் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்றதான் விசாரித்திருக்கிறது ஆனால் 1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திற்கு முன்பும் இதே மிசா சட்டம் இருந்தது, நெருக்கடி நிலைமையும் இருந்தது. அந்த நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசு இருந்த அந்த நேரத்தில் சிறைச்சாலைகளில் நடந்த கொடுமைகளைப்பற்றி விசாரித்ததா? அந்த நேரத்தில் எங்கள் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஜேப்பியார் அவர்கள் மாபெரும் கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் ஜேப்பியாரை ஐஸ் கட்டியில் வைத்து உதைத்துக் கொடுமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 1975 ஆம் ஆண்டு அன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்தது. அந்த அரசு இதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

அதுமட்டுமல்லாமல், அடியார் அவர்களைப்பற்றியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடியாரை அதே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் 1975 ஆம் ஆண்டு கைது செய்தது, அவரையும் அடித்துத் துன்புறுத்தினார்கள், கொடுமைப்படுத்தினார்கள்.

[கே. வடிவேலு]

[1978 ஏப்ரல் 6]

(முற்பகல் 11.10)

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடியாரை அடித்த அதிகாரிகள் கூட, வார்டர்கள், ஜெயிலர்கள் வைத்து அடித்தபோது கூட அடிஷனல் குப்பரிண்டென்டன்ட் சுவாமிநாதன் இருந்தார்

திரு. துரை முருகன்: பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவரவர்களே, இப்போது நடப்பது இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை மீது விவாதம், கிஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை மீதல்ல. அதைவிட்டுவிட்டு வேறு எதையோ பேசுகிறார் உறுப்பினர். (குறுக்கீடு) எங்களுக்கும் அப்படிப் பேசத் தெரியும், பேசமுடியும். நாங்களெல்லாம் அடி வாங்கியவர்கள், (குறுக்கீடு) அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதற்குப் பொறுப்பு என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், சுப்பு அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, நாடெல்லாம் அரசியல்வாதிகள் நமக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் அங்கே தவறு நடந்திருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் மீது எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர, லாவணி அரசியலைப்போல் எதிர் பாட்டு பாடக் கூடாது என்பதை நான் மெத்த பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசும் பொழுது அதிகாரிகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மிசாவில், 1976-ல் அடியார் அவர்கள் மிக அதிகமான அடி வாங்கினார்கள். அதைப்பற்றிப் பேசினால், இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றி பேசுவதற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. வடிவேலு: பொதுவாக சிறைச்சாலையிலே நடந்த கொடுமைகளைப் பற்றி இஸ்மாயில் அவர்கள் அறிக்கை தந்தார்கள். 1976-க்கு முன்பும் கொடுமை நடந்தது என்று நான் சொன்னேன்.

திரு. துரை முருகன்: அதற்கு ஜெயில் மானியத்திலே பேசட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் சொல்கிறேன், அவையில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பது இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை. அதன் உள்ளே அடக்கி, அந்த அறிக்கையின் மீது தான் தாங்கள் பேசவேண்டும். மற்ற விஷயங்களுக்குத் தாங்கள் போக வேண்டாம். ஆகவே, இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கைமீது தாங்கள் பேசுங்கள்.

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கே. வடிவேலு]

திரு. கே. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, இது ஏதோ நிபந்தனையை விதித்து அதற்குள்ளே தான் பேசவேண்டுமென்று தாங்கள் சொல்வது சரியல்ல. விவாதத்திலிருப்பது இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்கிறோம், அது சரியா, தவறு என்று சொல்ல உறுப்பினருக்கு வாய்ப்பளிக்க, மேற்கோள் காட்டுகின்ற வகையில் சொல்லக் கூடாதா? இஸ்மாயில் கமிஷன், ஆங்கிலேயன் காலத்தில் என்ன கொடுமைகளை நடந்திருக்கின்றன என்று மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நடந்ததைச் சொன்னால், அதை யார் கேட்பது என்று கூடக் கேட்கலாம். ஆகவே, மாண்புமிகு துரைமுருகன் சொன்னதைத் தாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டதைப் போல் சொன்னது சரியாகவில்லையென்பதுபோல், வேறு ஏதோ வகையில் தெரிகிறது..... (மனையடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இங்கே நான் அமர்ந்திருப்பது, அவையின் நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்காக நடத்திச் செல்வதற்குத்தான்; எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்ற பொருளுக்கு அப்பால் விவாதம் போகாது கண்காணிக்க வேண்டியது எனது பொறுப்பு. எனினும் மேற்கோள் காட்டுவதிலே அது நியாயமாக இருக்குமானால், அதில் நான் குறிக்கிடுவதற்கில்லை. ஆனால் பிறரைப் பாதிப்பதாகவோ, புண்படுத்துவதாகவோ மேற்கோள் காட்டக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறேன். அவையில் விவாதத்தில் இருப்பது இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை. ஆகவே, இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றித்தான் பேசவேண்டும். ஆனால், பிறரைப் பாதிப்பதாகவோ, புண்படுத்துவதுவதாகவோ இருக்கும் வகையில், மேற்கோள் காட்டிப் பேசுவது நல்லதல்ல. அவையில் விவாதத்தில் இருக்கும் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றித்தான் பேச வேண்டுமே தவிர, மற்றவைகளைப் பற்றிப் பிறர் மனம் புண்படும் வகையில் மேற்கோள் காட்டக்கூடாது என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புண்படுத்தும் வகையில் மற்றவைகளைப் பற்றி ஆதாரம் காட்டக் கூடாது என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வடிவேலு: பேரவைத் தலைவரவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில், எங்கள் கழகத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சரைப் பற்றி அவர் சிறைச் சாலைக்குச் சென்றதைப் பற்றி சொன்னார். ஆனால், அது இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் இல்லை; ஆனால், அவர் அதையெல்லாம் எடுத்து மேற்கோள்காட்டிப் பேசியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் மேற்கோள் காட்டுவது தவறு என்று சொல்லவில்லை. மேற்கோள் காட்டுங்கள். இப்போழுது அமைச்சர் சென்று விசாரித்ததில் யாரையும் புண்படுத்துவது இல்லை. அப்படிப்பட்ட மேற்கோள் காட்டுவதிலே தவறில்லை. ஆனால், மற்றவர்களையும் புண்படுத்தாமல், இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை பற்றி பேசுங்கள்.

[1978 ஏப்ரல் 6]

திரு. கே. வடிவேலு: நானும் சிறைக்குச் சென்றவன். 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் எங்கள் தானைத் தலைவர் புரட்சித் தலைவரைத் தூக்கி எறிந்த நேரத்தில், தமிழகத்தில் சட்டமும் ஒழுங்கும் நிலைநாட்டப்படவில்லை; திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஊழல் அரசாக இருந்தது என்று அன்றையதினம் பிரைம் மினிஸ்டர் அவர்களுக்கும், ஹோம் மினிஸ்டர் அவர்களுக்கும், ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் நானும் என்னைச் சேர்ந்த நான்கு வழக்கறிஞர்களும் சேர்ந்து ஒரு தந்தி அனுப்பிவிட்டு அன்றைய தினம் ஒரு உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டோம். அதன் காரணமாக, அன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் என்னையும் மற்ற என்னைச் சேர்ந்த நான்கு வழக்கறிஞர்களையும் எந்தக் காரணத்தையும் காட்டாமல் சிறையில் அடைத்தது. சிறையில் கொடுமைப்படுத்தினார்கள்.

சிறையிலே கொடுமைப்படுத்தியது மட்டுமல்ல, அன்றைய தினம் எங்களுக்கு உணவு வழங்கப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, நீங்கள் எல்லாம் எம். ஜி. ஆரிடம் ஏண்டா போனீர்கள், அதை விட்டு விலகி வாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். இதற்குப் பின்னணி உண்டு, அதிகாரிகள் நிச்சயமாக தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. இதற்குப் பின்னணி நிச்சயமாக இருக்கிறது, தூண்டுகோல் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை எதற்காக சொல்லுகிறேன் என்றால், அரசியல் கைதிகள் சரிவர நடத்தப்பட வேண்டும். கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பட்ட கைதிகள் அப்படி அல்ல. இன்றையதினம் ஒரு கட்சி ஆட்சியில் இருக்கலாம், நாளையதினம் இன்னொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரலாம் ஆனால் அரசியல் கைதிகள் சரிவர நடத்தப்பட வேண்டும்.

இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டபடி அரசியல் கைதிகள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்களா இல்லையா என்பதைப் பற்றி பேசுகிற விவரத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது, எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அடியார் அவர்கள் தி.மு.க. வில் இருந்த நேரத்தில் மிசாவில் கைது செய்யப்பட்டு, கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. ஜேப்பியார் அவர்களை மிசாவில் கைது செய்து அன்றையதினம் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார் என்று சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

அதை அடுத்து இஸ்மாயில் அவர்களின் அறிக்கையைப் பற்றி சொல்லுகிற நேரத்தில் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். அடியாரை அடிக்கிற நேரத்தில் ஒரு அதிகாரி உடன் இருந்தார். அவர் பெயர் சாமிநாதன், அடிஷனல் குப்பிரன்டென்ட். அவர் மீது எத்தக் குற்றச்சாட்டும் இல்லாமல் தப்புவிக்கப் பட்டார். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், நாங்கள் விசாரித்ததிலே

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கே. வடிவேலன்]

அன்றையதினம் இருந்த தி.மு.க. அமைச்சர் ஒருவருக்கு சொந்தக்காரர் என்று தெரிந்துதொள்ள வாப்பிபிருந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கமிஷனில் கூறியுள்ள அறிக்கையில், அதாவது அதிகாரிகள் எல்லாம் தகாத வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி கொடுமைப்படுத்தியதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே 9 மந்திய சிறைச்சாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் சென்னை சிறைச்சாலையில் மட்டும் தான் கொடுமைகள் நடந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்ற சிறைச்சாலைகளில் எல்லாம் மிசா கைதிகள் இல்லையா? அவர்களையும் அடித்தார்கள், துன்புறுத்தினார்கள் என்பதைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே எந்தவிதமான விளக்கமோ, விவாதமோ இல்லை. ஆகவே இந்த அறிக்கை முழுமையான அறிக்கை அல்ல. குறைபட்ட அறிக்கை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1976-லே இருந்து 1977 வரையில் என்ன கொடுமைகள் நடந்தன என்பதை விளக்குகிறபோது, மற்ற மத்திய சிறைச்சாலைகளில் என்ன கொடுமைகள் நடக்கவில்லை என்று இதிலே விளக்கி இருந்தால் உண்மை நன்றாக விளங்கும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, உணவு சரியாக வழங்கப்படவில்லை என்று அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். உணவுகள் வழங்கப்படாதது இந்த நேரத்திலே மட்டும் அல்ல. தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே எங்களுடைய தானைத் தலைவரை தி.மு.க. விலே இருந்து தூக்கி எறிந்தபோது ஆயிரக்கணக்கான அண்ணா தி.மு.க. வினர் சிறைச்சாலையிலே அடைக்கப்பட்டார்கள். கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் சரிவர உணவு கொடுக்கப்படவில்லை. குடிக்கக் கூட தண்ணீர் கொடுக்க மறுத்தார்கள் நாங்கள் 3 நாட்கள் சிறையிலே இருந்தோம். சரியான உணவு கிடையாது. வார்டரிடமும், ஜெயிலரிடமும் சந்தித்துக் கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும், இது மேலிடத்து உத்தரவு. அதனால் நாங்கள் தரக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். என்னையும் இன்னும் 5 பேர்களையும் ஒரே அறையில் போட்டு அடைத்து வைத்தார்கள். கொடுமைப்படுத்தினார்கள்.

1976 பிப்ரவரியில் இருந்து 77 பிப்ரவரி வரை மட்டும் அல்ல, அதற்கு முன்னாலும் தி.மு.க. ஆட்சியிலே இதைவிடக் கொடுமைகள் நடந்தன என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்து கைதிகளுக்கு வேண்டிய அடிப்படை உரிமைகளைப் பற்றி கமிஷன் அறிக்கையிலே நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். கைதிகளுக்கு, அரசியல் கைதிகளுக்கு அந்த உரிமைகள் வழங்கு

[திரு. கே. வடிவேலு]

[1978 ஏப்ரல் 6]

கின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு தினப்படி சரிவர உணவு கொடுக்கச் வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அதைச் சரியாக செய்யவில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்ந்த கருத்து. எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும், அரசியல் கைதிகளுக்கு சரியான உணவும், பாதுகாப்பும், மற்றும் பார்வையாளர்களுக்கும், அந்தந்த விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு சரியாகச் செய்யவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.20)

அதிகாரிகள் அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தினார்கள். அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள் என்று அருமை நண்பர் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எங்களுடைய தானைத் தலைவர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிர்வாகத்தில் தலையீடு கூடாது, அதிகாரத்தின் வரம்பை மீறக்கூடாது என்று சொன்னதன் அடிப்படை காரணமே, அவர்களுடைய ஆட்சியில் அதிகார துஷ்பிரயோகம் கூடாது, அதிகாரத்தின் வரம்பை மீறக்கூடாது, தலையீடு இருக்கக்கூடாது என்பதுதான். அதன் காரணமாக இன்றைக்கு சுமுகமான நிலை இருக்கிறது. இன்றுசிறைச்சாலையில் நல்ல நிலைமை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மீசா கைதிகளுக்கு மட்டுமல்ல, ஆயுட் கைதிகளுக்கும் சிறந்த மருத்துவ உதவி செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அந்த மருத்துவ உதவி செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்யப்பட்டு இருந்தால் திரு. சிட்டிபாபு அவர்கள் பிழைத்து இருப்பார்கள் என்று தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை நான் சொல்லவேண்டியது என் கடமை. ஆகவே, அந்த மருத்துவ உதவி எந்தக் கைதியாக இருந்தாலும் அவருக்கு நிச்சயம் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

கடைசியாக ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்காகவே ஆங்கில கவிஞன் ஒருவன் அருமையான ஒரு கவிதையை சொல்லியிருக்கிறான். அதிலே இரண்டு வரிகளைச் சொல்கிறேன். அந்தக் கவிஞர் பெயர் 'ப்ரூக்ஸ்'. அந்தக் கவிஞர் ஒரு நதி, மனிதனைப் பார்த்து, உலகைப் பார்த்து பாடுவதுபோல் சொல்லியிருக்கிறான். அந்த இரண்டு வரி என்னவென்றால் Men may come and men may go but I go on for ever. (மணியடிக்கப்பட்டது) அதனுடைய அர்த்தம் என்னவென்றால், மனிதர்கள் வரலாம், போகலாம், ஆனால் நான் மட்டும் ஒடிக்கொண்டே இருக்கிறேன், உலகம் உள்ளவரையில் ஒடிக்கொண்டே இருப்பேன் என்று அந்த நதி சொல்கிறது. அதைப்போல் அதிகாரிகளும், எண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கே. வடிவேலு]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தலைவர் மணியடிப்பதைக் கூட கவனிக்கமாட்டார்கள் போல் இருக்கிறது. மணியடித்தவுடன் இன்னும் எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்வீர்கள் என்பதைத் தயவு செய்து சொல்லிவிட்டு, மேலே பேசுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். திரு. வடிவேல் என்னுடைய நண்பர். ஆகவே, தவறாக பத்திரிகைகளில் அவர் பேசியதைப் போட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காக குறுக்கிட விரும்புகிறேன். அவர் ஒரு கவிதைச் சொல்லி அதைப் ப்ரூக்ஸ் சொன்னார் என்றார். அந்தக் கவிதையை எழுதியவர் டென்னிசன், ப்ரூக்ஸ் அல்ல.

திரு. கே. வடிவேலு : அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது அந்தப் பாட்டை நான் நினைவு கூற விரும்புகிறேன். Politicians may come and politicians may go but the civil servants go on for ever. இன்றைய தினம் இந்தக் கட்சி இருக்கலாம், நாளைக்கு வேறு கட்சி ஆட்சிக்கு வரலாம், ஆனால் அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் ஓய்வு பெறும் வரையில் பதவியில் இருப்பார்கள். ஆகவே அதிகாரிகள் தவறாக அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. சட்டத்திற்குப் புறம்பான, அத்துமீறிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அறிக்கை மீது பேசுவாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : (திரு. சி. கோவிந்தராஜன் பேசுவதற்கு எழுந்தார்.) உங்களுக்குத் தரவேண்டிய நேரத்தைத் தந்து இருக்கிறேன். எவ்வளவு சீக்கிரம் முடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

*திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவரவர்களே, எனக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நேரத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் நான் அதற்குள்ளே முடித்து விடுகிறேன். இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை மீது விவாதம் நடக்கிறபோது, நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை முதன்முதலாகக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

13.7.1978-ம் தேதியன்று சிறைத்துறை மானியம்—அது சம்பந்தமாக விவாதத்திற்கு வந்தபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் இஸ்மாயில் கமிஷன் பற்றிப் பேசியபோது, அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்காகத் தனியாக ஒரு நாள் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அன்று விவாதிக்கலாம். ‘‘கீப் தி பவுடர் டியரை’’ என்று ஆங்கிலத்தில் சொன்னார்கள். Keep the powder dry you may have to shoot out at that time. எனவே, வெடி மருந்தை உலர வைத்து இருந்தவர்கள் இன்றைக்கு வெடிக்க ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள்.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1978 ஏப்ரல் 6]

அமைச்சர் அவர்களுடைய மொழியில் கூறினால், நானும் என்னுடைய பங்கை அது சம்பந்தமாகச் செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன். அதற்காகத்தான் அவருக்கு நன்றி.

அதற்கடுத்து, ஆளுநர் அவர்களுக்கு இந்தச் சமயத்தில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், ஏற்கனவே எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வடிவேலு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எத்தனையோ இடங்களில் எத்தனையோ சிறைகளில் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடந்திருக்கின்றன; அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் விசாரிக்க விசாரணைக் கமிஷன் போடுவதற்கான நிலைமைகள் இல்லை. போட்டிருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வெளிப்பட்டிருக்கும்.

1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திலிருந்து சென்னை சிறைச் சாலையிலே நடைபெற்ற கொடுமைகள், அதை விசாரணைக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு விசாரணைக் கமிஷனுக்கு முதன் முதலில் ஏற்பாடு செய்த ஆளுநர் அவர்களுக்கு அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் உலகுக்கு எடுத்துச்சொல்லும் அளவுக்கு தமிழ்நாட்டு மக்கள் மட்டுமல்ல; இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் பல்வேறு சிறைகளில், பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு மாநிலங்களில் நடைபெற்றிருக்கின்றன; பீகார் சிறையிலே அந்த சமயத்தில் நடைபெற்ற கொடுமைகள் சம்பந்தமாக நீதிமன்றம் விசாரணை செய்து வருகிறது; பெங்களூர் சிறையில் நடைபெற்ற விஷயம்—அங்கே ஒரு சினிமா நடிகை ஸ்நேகலதா ரெட்டி அவர்கள் இறந்துபோன சம்பவம், இப்படி பல்வேறு விஷயங்கள் எல்லாம் வெளிவந்திருக்கின்றன.

திரு. துரை முத்துசாமி : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பெங்களூரில் சினிமா நடிகை இறந்ததுபற்றி சொல்கிறார்.....

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : ஐ ஆம் நாட் ஈல்டிங். எல்லா வற்றையும்விட இப்படிப்பட்ட பல்வேறு விஷயங்களை வெளியே கொண்டுவர உதவியாக இருந்த இந்த நாட்டுமக்களுக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் சமீபத்தில் சட்டத்துறை அமைச்சரவர்கள் 44-வது சட்டத் திருத்தம் இந்த அவையிலே வந்தபோது சொன்னார்கள். எப்படி இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய உரிமைகள் பூராவும் பறிக்கப்பட்டன; அட்டுழியங்கள் நடைபெற்றன; அடக்குமுறைகள் நடைபெற்றன; கொடுங்கோலாட்சி நடைபெற்றது; டிக்டேடர்ஷிப் ஆட்சி நடைபெற்றது என்று 44-வது திருத்தச் சட்ட விவாதத்தின் போது விவாதம் இந்த அவையில் நடந்தபோது சொன்னார்கள்.

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

எனவேதான் அப்படிப்பட்ட கொடுமையான நிலைகளுக்கு முடிவு கட்டி ஜனநாயக சூழ்நிலைக்கு வழிவகை செய்த நாட்டு மக்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சிறைக் கொடுமைக்குப் போகும் முன்னால் இது எந்தச் சூழ்நிலையில்; எந்தப்பாணியில் நடந்தது என்பதைச் சொல்கிறேன். அன்றைக்கு நிலைமை என்ன? யாரும் எதையும் பேச முடியாது. உரிமைகளைக் கேட்க முடியாது; உரிமைகளுக்காக போராட முடியாது. நம்முடைய சட்ட அமைச்சரவர்கள் 31-டி இந்தியக் குடியரசுச் சட்டத்தில் எதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கே உரிய பாணியில் அதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். It was designed to kill political dissent in this country என்று சொன்னார்கள்.

அரசியல் மாற்றுக் கருத்துக் கொல்வதற்கும்,—இன்னும் சொல்லப்போனால் என்னுடைய கருத்தையும் இணைத்துச் சொல்கிறேன்—எதிர்க்கட்சிகளை அடக்குவதற்கும் ஒரு குறுக்குவதற்கும் இந்த 31-டி இந்தியக் குடியரசுச் சட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது என்ற கருத்தை சட்ட அமைச்சரவர்கள் அவர்களுக்கே உரிய பாணியில் கூறினார்கள்.

இந்த சூழ்நிலையில்தான் அரசியல் வஞ்சம் தீர்க்கும் நோக்கத்தில் தான் அன்றைக்கு இங்கே சென்னையிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை கைது செய்தது மட்டுமல்ல; அவர்களை லாக்கப்பில் தள்ளியது மட்டுமல்ல; அவர்களுக்கு என்னென்ன கொடுமைகளை இழைக்க முடியுமோ அத்தனையையும் செய்தார்கள் என்பதற்காகத்தான் இந்த பின்னணியை இங்கே நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல; இந்தப் பின்னணி என்று நான் சொல்லும் போது—மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அன்று குறிப்பிட்டார்கள். திடீர் திடீரென்று பலர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு கெடுபிடி நிலைமை இருந்த போது என்னுடைய எண்ணம் என்ன என்பதைக் கூட அன்று சொன்னார்கள். I was one of those who always felt a tremendous amount of mental unrest, disquiet and unhappiness. என்று மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் அன்றைக்குக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு இடத்திலே குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

with this background from 1963 64 and with innate love of human liberties, you can imagine my mental anguish disquiet and misery during those twenty months. என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1978 ஏப்ரல்]

நானே எதிர்பார்த்தேன். நாளை நள்ளிரவு என்னுடைய வீட்டுக் கதவும் தட்டப்படும் என்று கவலைப்பட்டேன்; அச்சப்பட்டேன்.

I was one who apprehended a midnight knock sometime. Fortunately I have been spared and therefore I could not dilate on the greater miseries that would accrue, to one who had been datined என்று மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் அன்றைக்கு பேசியதை இங்கு நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.30)

இந்தப் பின்னணியில் தான் சென்னைச் சிறையில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நடைபெற்றன. இந்தக் கமிஷன் வராவிட்டால் நிலைமை வேறுவிதமாக இருந்திருக்கும். அன்றைக்கு மத்திய உதுறை அமைச்சராக இருந்த பிரமானந்தரெட்டி அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே என்ன சொன்னார்கள்? 'சிறை அதிகாரிகள் மீது சம்பந்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை முற்றிலும் ஆராய்ந்துவிட்டோம், அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு ஆதாரம் கிடையாது' என்று பாராளுமன்றத்திலே அவர்கள் அன்றைக்குக் குறிப்பிட்டார்கள். நல்ல வேளையாக இந்தக் கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர்கள் யார், யார் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள், சித்திரவதை செய்யப்பட்டார்கள் என்பது பற்றியெல்லாம் விசாரணை செய்தார்கள். அதிலே அதிகாரிகள் என்னென்ன செய்தார்கள், அவர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்கின்ற விஷயங்களை எல்லாம் இந்தக் கமிஷன் வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மிசாச் சட்டத்தின் செக்ஷன் 16 திருத்தப்பட்ட அந்த கால கட்டத்திலே கைது செய்யப்பட்டவர்களுக்கு அதற்கான காணங்களைக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அவர்கள் ஹேபியஸ் கார்பஸ்-க்கு மனுபோட முடியாது. அவர்கள் கோர்ட்டுக்கும் போக முடியாது. எனவேதான், அந்தச் சமயத்திலே இதைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது கொடுங்கோல் ஆட்சி என்று சொல்லப்பட்டது. அரசியல் கட்சிகளை ஒடுக்குவதற்காகவே இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் பயன்பட்டன. 1976 ஜனவரி 31-லிருந்து பிப்ரவரி 1-ம் தேதியிலிருந்து இங்கே கொடுமைகள் பல நடைபெற்றன. பொதுவாக ஒரு கேள்வி இங்கே கேட்கப்படுகிறது.

'சென்னைச் சிறையைப் பற்றி மட்டும் தானே எல்லோரும் பேசுகிறார்கள்' என்று கேட்கப்படுகிறது. ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட சில அரசியல் கட்சிகளுக்கும் ஏதோ தகராறு இருந்திருக்கின்றது. அதனால்தான் சென்னைச் சிறைச்சாலையிலே கொடுமைகள் நடத்தப்பட்டன. ஆகவே சென்னைச் சிறைச்சாலையிலே கொடுமை மட்டுமே பேசப்படுகிறது மற்ற சிறைகள் பற்றி அதிகம் பேசப்படுவதில்லை என்று கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. மற்ற சிறைச்சாலைகளிலேயும் பல இடங்களிலே பல கொடுமைகள்

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் சென்னைச் சிறைச்சாலைக் கொடுமைப்பற்றி நான் என்ன நினைக்கிறேன் என்றால் சென்னைச் சிறையில்தான் முக்கியமான தலைவர்கள் எல்லோரும் அடைக்கப் பட்டார்கள், அதனால் கொடுமைகள் அதிகம் நடைபெற்றன, அதுபற்றியும் அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது என்பதே. பல முக்கியத் தலைவர்கள் எல்லாம் சென்னைச் சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய முன்னாள் அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ஜனதாக் கட்சியைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள், முக்கியமான தலைவர்கள், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெல்லை ஜெபமணி போன்றவர்கள், மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—அப்போதைக்கு அகப்பட்டாவிட்டாலும் பிறகு பலர் பிடிக்கப்பட்டார்கள்—மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படி முக்கியமானவர்கள் எல்லாம் சென்னைச் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டார்கள்.

சிறை அதிகாரிகள் மிக முக்கியமான பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டவர்களைச் சரியான முறையில் கவனிக்காதது மட்டுமல்லாமல் மிகவும் வருந்தத்தக்க முறையில் தவறியிருக்கிறார்கள் என்று இஸ்மாயில் கமிஷன் கூறுகிறது. “miserably failed” என்று அந்த அறிக்கையில் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. எனவேதான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாவதற்கு முன்னதாக ஜனவரி மாதம் 8ம் தேதி அன்றைய பிரதமக் இந்திராகாந்தி அதைப்பற்றிப் பேசும்போது அவர்களே சொன்னார்கள்.

1976ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 31-ம் தேதி இந்த மாநில அரசு கவிழ்க்கப்படுகிறது. அதற்குமுன் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே பேசுகிறார்கள். ஆனால் இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் இருப்பது என்னவென்றால் “There are two islands of indiscipline”.

ஒழுங்கு நிலைமை இருந்த அந்த காலகட்டத்திலே ஒழுங்கற்ற இரண்டு தீவுகள் உண்டு என்று இந்திராகாந்தி கூறினார்கள். அல் ஒன்று தமிழகம், இன்னொன்று குஜராத். முதலாவதாக குஜராத் அரசு கவிழ்க்கப் பட்டது. இங்கே தமிழக அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டது. எனவே, இது திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட அரசியல் வஞ்சம் தீர்க்கின்ற செயல் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் இந்த அரசுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். ஆனால் ஒரே விஷயத்தில்தான் பொறுப்பு இருக்கின்றது. ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டு விட்ட பிறகு சம்பந்தம் பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1978 ஏப்ரல்]

இருக்கின்றதே தவிர அந்தச் சிறைக் கொடுமைகளைப்பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில் ஆளும் கட்சித் தரப்பிலே இருந்து யாரும் வருத்தப்படவோ ஆத்திரப்படவோ தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வடிவேலு அவர்களும் கூறினார்கள். இந்த நிலைமை எப்போதும் இருக்கிறதென்று. அதை மாற்ற வேண்டும் என்றுதான் நான் கோருகிறேன்.

எந்த அரசு, எந்தக் கட்சி ஆட்சிபீடத்திற்கு வந்தாலும் சரி, சிறைச்சாலைகளில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தான் இருக்கின்றன. சிட்டிபாபு அவர்கள் கவிதை என்று சொன்னார்கள். கடைசியில் ஒரு இடத்தில் கூறுகிறார். ஒன்பதாண்டு காலம் இந்த மதில் சுவர்களை—அவர் சிறைச்சாலையைச் சொல்கிறார்கள்—மாதவனிடம் விட்டு வைத்திருந்தோம், அவர் அதை பழுது பார்க்க முடியவில்லை. ஆனால் இன்று பாம்புகள் கடிக்கின்றன என்று கூறுகிறார். எதற்காக இதை நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் எந்தக் கட்சி ஆட்சிபீடத்திற்கு வந்தாலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தொடர்ந்து இருக்கின்றன. இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் நடந்த கொடுமைகளை விவரித்து சிறைச்சாலைகள் சீர்த்திருத்தப்பட வேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் ஏதோ இது சம்பிரதாயமாக நடக்கக் கூடிய விஷயங்கள் என்ற முறையில் விட்டு வைத்தால் திரும்பத்திரும்ப இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வர ஏதுவாகும். எனவே; நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கூற விரும்புகிறேன். எந்த முறையில் அரசியல்வாதிகள், அரசியல் தலைவர்கள் நடத்தப்பட்டார்கள் அங்கே? பிப்ரவரி 1, 2ம் தேதிகளில் அடி. என்ன நடக்கிறது? சோதனை சர்ச் இப்படிப்பட்ட சோதனைகள் நடத்துவது உண்டு. சோதனை என்று நான் சொல்லும்போது எனக்கு ஒன்று நினைவிற்கு வருகிறது. 48, 49-ல் வேலூர் சிறையில், கடலூர் சிறையில். சேலம் சிறையில் சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன. பாதுகாப்பு கைதிகளிடம் வேலூர் சிறையில் ஒரு சூப்பிரின்டென்டென்ட் இருந்தார். அவர் பெயர் மீனாட்சிசுந்தரம். அவர் பைத்தியம் பிடித்து அலைகிறார். நானே அந்த ஸர்ச்சுக்கு ஆளானேன். உண்மையில் பைத்தியம் பிடித்து அலைகிறார் கடவுள் பேரில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் ஆண்டவன் கூலி கொடுத்தான் என்று சொல்வார்கள். (குறுக்கீடு) உங்களுக்கு உகந்ததாக இருந்தால் ஒத்துக்கொள்வீர்கள். கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் பற்றிச் சொல்கிறேன்.

ஸர்ச்சுபற்றி நண்பர் சுப்பு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அன்று சிறைச்சாலைக்குள்ளே மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களை அம்மணமாக அழைத்து வந்து அடிதடிகள் நடந்தது. அவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா, அந்த மீனாட்சி

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

சுந்தரம் என்ன சொன்னார் தெரியுமா, இன்று இவர்கள் சொல் கிறார்கள் அல்லவா, அன்று அந்த மீனாட்சி சுந்தரம் சொன்னார். “you may be the son of a zamindar or the son of a Central Minister, I do not care” என்று அப்படிச் சொல்லி ஸர்ச் நடந்தது. நாங்கள் மட்டுமல்ல பாளையங்கோட்டை இருக்கிறார்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக வழக்கறிஞர்-அன்று அவர்கள் எங்கள் கட்சியில் இருந்தார்கள்- அவரையும் சிறை சூப்பரினடென்டென்ட் மீனாட்சிசுந்தரம் அறைக்கு அழைத்துச் சென்று அடித்தது கொஞ்சதஞ்சமல்ல:

வேலூர் சிறையில் நடந்த கொடுமைகள் பற்றி விசாரணை வைக்கவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சிகள் கோரின. ஆனால் யார் கேட்பது? இன்று நல்ல முறையில் ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தென்கிழக்குப் பாராட்டுகிறேன். இப்படிப்பட்ட கொடுமையான நிலைமைகள் எல்லாம் இருந்தன. சேலம் சிறையில் இருந்த அரசியல் கைதிகள் சில உரிமைகள் வேண்டுமென்று கேட்டதற்காக குருவிகள் போல் கம்பூனி ஸ்டுகள் 23 பேர்கள் சுட்டுத்தள்ளப்பட்டனர். கால் போனவர்கள் கை போனவர்கள் ஏராளமான பேர்கள். அதேமாதிரி கடலூர் சிறையிலும் ஏராளமாக நடந்தன. இன்றும் பல சிறைச்சாலைகளில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை வந்துவிட்டது, அது குறித்து இன்று நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த விவாதம் நடைபெறுகிறது என்பது தெரியும். இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை வந்த பிறகு கூட சிறைக்கைதிகள் 11-7-1977-ல் உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறார்கள். கைது செய்யப்பட்ட அரசியல் கைதிகள் பல வேறு காரணங்களுக்காக உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: காவல்துறையினரின் மொத்த நடவடிக்கைகள் பற்றி பேசுகிறீர்களா? அல்லது இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை மீது பேசுகிறீர்களா? இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை மீது பேசுங்கள். தமிழ்நாட்டில் ஒன்பது மத்திய சிறைச் சாலைகள் உள்ளன. விவாதம் அவற்றைப் பற்றியல்ல. இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை மீது விவாதம் செய்யுங்கள்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கைகள்வரவில்லை. சென்னை சிறைச்சாலையில் 11-7-1977-ல் உண்ணாவிரதம் இருந்து நம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர், ராமச்சந்திரன் அவர்கள் அங்கு சென்றபோது அவர்களிடம் ஒரு

(முற்பகல் 11-40)

மகஜர் கொடுத்தார்கள். அந்த காரணத்திற்காக மறுநாள் அடி அடி என்ற அடித்து இது என்ன மெம்மோராண்டமா' என்று கேட்டு

[1978 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து உறுப்பினர் அவர்கள் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை மீதுதான் பேசவேண்டும். அதற்கு பின்னால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை எல்லாம் பேசி நேரத்தை வீணாக்கவேண்டிய தேவையில்லை. அறிக்கை மீது என்ன குறைகள் இருக்கின்றன. என்று சொல்லவேண்டுமே தவிர, 11-7-1977ல் என்ன நடைபெற்றது என்பதையெல்லாம் இதில் சொல்லவேண்டியதில்லை.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : எனவேதான், இப்படிப்பட்ட சர்ச் என்று சொல்லிக்கொண்டு-அரசியல் வாதிகளைப் பார்த்து கேவலமான வார்த்தைகளால்- 'டேய் வேழவேந்தா', டேய் ஆசைத்தம்பி', 'அறிவு இருக்காடா'? 'உனக்கு என்றெல்லாம் இப்படி கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் ஆடுமாடுகளை அழைப்பது போல், சிறை சூப்பிரெண்ட் அழைத்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. அறிக்கையில் இருப்பதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஏன் சர்ச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், கள்ளக் கடத்தல் சாமான்களை கொண்டு வந்திருப்பார்கள், அதற்காகத்தான் சர்ச் செய்கிறோம். கள்ளக் கடத்தல் சாமான்களை பெட்டிக்குள்- 'பாக்ஸ்'-க்குள் வைத்திருப்பார்கள். அதை சோதனை செய்வதற்காகத்தான் சர்ச் செய்கிறோம் என்று விசாரணையில் கேட்டதற்கு சிறைச்சாலை அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அங்கு இருந்த எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த சிவாஜி அவர்கள் பல்வேறு குறிப்புகளை சிறையில் வைத்து எழுதி வைத்திருந்தார்கள். சிறைச்சாலையிலுள்ள விவரங்களை எழுதி வைத்திருந்தார்கள். அந்த நோட் புகையும் எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நெய்வேலி தொழிற்சங்கத் தொழிற் திருவேங்கடம் என்பவர்-அவருக்கு காட்டிராக்ட் ஆப்ரேஷன் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக ஆப்ரேஷன் செய்தார்கள். கடைசியில் ஒரு கண்ணை போய்விட்டது. அது மட்டுமல்ல இந்த ஆப்ரேஷனை நடத்த கோயம்புத்தூருக்குச் சென்றால் நல்லது என்றும், அங்கே என்னுடைய சகோதரர் இருக்கிறார் என்று சொன்னதற்கு, கோயம்புத்தூருக்கு அனுப்ப முடியாது. அங்குள்ள சிறைச்சாலையில் வெங்கிடு என்பவர்-இன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்றவர்-இருக்கிறார். நஞ்சப்பன் என்பவர் இருக்கின்றார். இன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்ற ரமணி அவர்களும் அங்கேயிருந்தார்கள். இவர்களெல்லாம் கைதுசெய்யப்பட்டு அங்கே இருந்தார்கள். ஆகவே இந்தக் கண் இல்லாதவர், அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு புரட்சியை நடத்திவிடுவார் என்று கூறி, மாற்றம் கேட்டதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இது மட்டுமல்ல. இதற்கு முன்பு திருவேங்கடம் என்கின்ற தொழிற் வழக்கறிஞரை சந்தித்துப் பேசவேண்டும் என்று கேட்டு கொண்டதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. வழக்கறிஞரை

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

சந்தித்து சில விஷயங்களைப் பேசவேண்டும். அதற்காக அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டதற்கு, அந்த கோரிக்கை தென்னாற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட்டு மீண்டும் அந்தக் கோரிக்கையை கேட்டதற்கும் இன்னும் பதில் வரவில்லை என்று சொல்லி, வழக்கறிஞரைப் பார்ப்பதற்கும் இன்டர்வியூ மறுக்கப்பட்டது. இப்படி நடந்த சம்பவங்கள் கொஞ்சம் நஞ்சு மல்ல.

அடுத்து நண்பர் அரிபட் அவர்கள். அவர்களைப்பற்றி நண்பர் சுப்பு அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அவர் தனக்கு குடும்ப அலவன்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு அப்போது அவரது கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கும் அவரது கோரிக்கையைப் பற்றி அதிகாரிகள், அவரது குடும்பத்திற்கு அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்று இன்றைக்கும் இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை வந்த பின்னாலும் அதிகாரிகள் இப்படி எழுதி உத்தரவு போயிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது.

எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கெல்லாம் யார் பொறுப்பு என்கின்ற விஷயம் வருகிறது. இப்போது இதற்கு பொறுப்பாளர் யார். எவரோ என்று ஒருவரை ஒருவர் மீது பொறுப்பைப் போட்டுக்கொண்டு தான் தப்பித்துக் கொள்வதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்று வருவதாக அறிகிறேன். இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் இதற்குப் பொறுப்பாளி யார் என்பதில் வித்தியாசாகர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜெயிலர் கயூம்: அதற்குப் பிறகு சீப்-வார்டர் சுருளி ராஜன் இவர்களும் இன்னொரு இடத்தில் பொறுப்பு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பொறுப்பு என்ற வகையில், நேரிடையாகச் சொல்லாவிட்டாலும், மறைமுகமாக சிறைச்சாலை ஐ.ஜி.யும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். அறிக்கையில் இருப்பதை நீங்கள் எல்லோரும் படித்து இருக்கலாம்.

எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை எல்லாம் பார்த்தால், அரசியல் வஞ்சம் தீர்க்கின்ற முறையில் நடத்தப்பட்டது என்று சொல்லும்போது-இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கும்போது, முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் தலையிடுகிறார். இவர் ஆட்சியில் இருந்தாரா என்றால் இல்லை. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களுக்கு காரணமாக இருந்த வித்தியாசாகரை திருச்சிக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னபோது, இவர் நல்லவர் மிகவும் உயர்ந்தவா, இவரை வேறு எந்த இடத்திற்கும் மாற்றக்கூடாது என்று ஆளுநர் அவர்களுக்கு இரண்டு கடிதங்கள் எழுதுகிறார்.

[திரு. வி. கோவிந்தராஜன்]

[1978 ஏப்ரல் 6]

இன்றைக்கு அவர் ஓம் மேத்தாவுக்கு கடிதம் எழுதுகிறார். மத்திய உள்துறை அமைச்சருக்கு கடிதம் எழுதுகிறார். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? நான் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுவதெல்லாம், சிறைக் கொடுமை இருக்கட்டும்; ஆட்சி பீடத்திலே வருபவர்கள் அவர்கள் எந்தெந்த வகையிலே நினைக்கிறார்களோ, அந்தந்த வகைகளிலே எல்லாம் இதிலே தலையிடுகிறார்கள் என்பது தான்.

தவிர, பக்தவச்சலம் அல்லது அளகேசன் ஆகியோருக்கு இதில் என்ன சம்பந்தம்? அவர் அப்போது இருந்த ஆளுநர் அவர்களுக்கு ஏன் கடிதம் எழுதவேண்டும்? ஓம் மேத்தா அவர்களுக்கு ஏன் கடிதம் எழுத வேண்டும்? இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே குறைந்த பட்சம் அந்த அதிகாரி மாற்றப்பட்டிருந்தாலாவது, மேலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்காது. எனவே, அவர்கள் இதிலே தலையிட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு அரசு என்ன செய்யவேண்டும்? இதுதான் அடிப்படையிலே இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை. ரிப்போர்ட் கொடுக்கப்பட்டு ஐந்து மாதங்கள் ஆகின்றன. என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? அறிக்கை வந்தது, நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். யாராவது ஒருவர் இரண்டு ரூபாய் வாங்கிவிட்டால், அப்படி வாங்கி விட்டார் என்று சொல்லி அவர் சீட்டு கிழிக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடத்தப்பட்டதற்கான டாகுமெண்டரி எவிடென்சு இஸ்மாயில் அவர்கள் அறிக்கையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளலாமா, இல்லையா என்ற விவாதத்திற்குள் நான் போக வில்லை. இஸ்மாயில் அவர்கள் நேரடியான ஓரல் எவிடென்சும். டாகுமெண்டரி அதாவது தஸ்தாவேஜு பூர்வமான முறையிலும் அவருடைய கருத்துக்களைப் படிப்படியாக எழுதியிருக்கிறார். நேரமில்லாமையால் படிக்கவில்லை. என்றாலும், நீங்கள் படித்து இருப்பீர்கள் என்று கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் செய்தவர்களுக்கு, இனிமேல் யாரும் இப்படி நடந்து கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு, ஏன் அந்த அதிகாரியின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி? அதற்குப் பதிலாக அந்த அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று மேலவையிலே குறிப்பிட்டதாகப் பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது.

இஸ்மாயில் என்று சொல்லக்கூடியவர் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சிட்டிங் ஜட்ஜ்; சீனியர் ஜட்ஜ்; நல்ல இன்டக்ரிடி உடையவர் அவருடைய இப்படிப்பட்ட தஸ்தாவேஜு பூர்வமான முடிவு வந்தபிறகு, மறுபடியும் அதை ஆழமாகப் பார்க்கிறோம், புரோப் செய்கிறோம் என்று சொல்வதற்கான அவசியம் என்ன என்பது

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

தான் நான் கேட்கக்கூடிய கேள்வி. இஸ்மாயில் அவர்கள் மேலதிகாரிகள் தங்களுடைய பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்க முடியாது என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசின் சைப்பற்றி ஒரு இடத்திலே இஸ்மாயில் அவர்கள், பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

“ஓர் அதிகாரி அதிகப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நடந்து கொண்டிருந்தால், சென்னை, மத்திய சிறையில் நடைபெற்ற சில நிகழ்ச்சிகள் முற்றிலும் தவிர்க்கப்பட முடியாவிட்டாலும், குறைவாக நடந்திருக்கலாம் என்பது நான் குறிக்க வேண்டிய கருத்தாகும். சென்னை, சிறைச்சாலை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலாக அப்போது இருந்தவரை நான் குறிப்பிடுகிறேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

இன்னொரு இடத்திலே, “அவசியமான ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு கண்காணிப்பாளருக்குத் தெரிவித்ததோடு என்னுடைய கடமை முடிந்தது. இதற்குப் பொறுப்பாளர் அவர்தான். அவசியமான ஏற்பாடுகளை அவர்தான் செய்ய வேண்டும்” என்று இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் பிரிசின்ஸ் சொன்னதாகக் கூறி, “ஒரு துறைத் தலைவரிடம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பொறுப்புணர்ச்சி அவரிடம் இல்லை என்பதை இந்தச் சாட்சியம் காட்டுகிறது” என்பதை இஸ்மாயில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த வழக்கின் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் சிறைச்சாலை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் எடுக்கவில்லை என்பதை இவை தெளிதாகக் காட்டுகின்றன” என்றும் இஸ்மாயில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு இடங்களில் இதை நேரடியான பொறுப்பு என்றும் மறைமுகமான பொறுப்பு என்றும் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லக்கூடிய நிலைமைகள் வருகின்றன. எனவே, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது அதற்கேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், குறைந்தபட்சம் தவறு செய்யக்கூடிய ஒரு அரசு ஊழியரைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். அந்தச் சின்ன விஷயத்திற்காக அவருடைய வாழ்க்கையே போகிறது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் செய்த அரசியல் வஞ்சம் தீர்க்கக்கூடியவர்களுக்கு இடமில்லை. அரசியல் கட்சி எப்படிப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் என்ற இந்த விஷயத்திலே வந்தாலும் சரியா, இந்த நிலைமைகளை இப்படியே விட்டுக்கொண்டு போனால் என்ன ஆகும்? பின்னாலே நமக்கே ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடும்.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1978 ஏப்ரல் 6]

[முற்பகல் 11.50]

அன்று நடந்த சம்பவங்களுக்கு இந்த அரசுக்குப் பொறுப்பு கிடையாது. நடவடிக்கை எடுக்கிற கடமைதான் இருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. அதைத்தான் இஸ்மாயில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்—

‘அதே சமயத்தில் அரசியல் கட்சிகளும் கூட குறிப்பிட்ட அரசுப் பணியாளர் எவரையும் தங்களுக்குத் துதி பாடுபவராக, தங்கள் அடிவருடியாக, அண்டிப் பிழைப்பவராக, அடிமை ஊழியராக ஆவதை ஆதரிக்கக் கூடாது.

இப்படி அவர்கள் அரசியல் கட்சிகளைத் தாஜா பண்ணி தாங்கள் செய்த தவறை மறைத்து மீண்டும் பதவி உயரலாம் என்று நினைப்பார்கள் என்ற கருத்தை நீதிபதி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

‘ஏனெனில் அதற்கு ஆதரவு காட்டுவது இரு புறமும் கூர்மையான கத்தியைக் கையாள்வதற்கு ஒப்பாகும். குறிப்பிட்ட அரசுப் பணியாளர் ஒருவர், அதிகாரத்தில் உள்ள கட்சியை மகிழ்விப்பதற்காகத் தம்முடைய குறுகிய நேரான பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்வாரா இல் அந்தக் கட்சி பதவியை விட்டு வெளியேறி வேறொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரும்போது கூட அவர், அதே போல விலகிச் செல்ல முடியும்....’

எந்த கட்சி ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்த மாதிரி அதிகாரிகளை ஆட்டி வைப்பது என்ற எண்ணம் வந்தால்—இந்த அரசுக்கு வந்து விட்டது என்று சொல்லவில்லை—இந்த நிலைமை என்பதை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்.

‘இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரே தீர்வு. அரசுப் பணியாளர்கள், அதிகாரத்தில் உள்ள கட்சி இது, எதிர்க்கட்சி இது என்ற நோக்கில் எந்தவொரு அரசியல் ஆதாயத்திற்கும் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாமல் முற்றிலும் நடுநிலையுடன் செயல்பட வேண்டும் என்பதேயாகும்’

என்பது அவர் கொடுக்கக்கூடிய அறிவுரை.

இந்த சமயத்தில் எந்தவிதமான தயவு தாட்சண்யமும் இல்லாமல்—பிரமாணப்பாசி கேஸ் இருக்கிறது என்று சொல்லுவதை விட அதிகமாக இருக்கிறது—நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யார்? இன்டைரக்டாக சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யார்? பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் எப்படி தட்டிக் கழித்தார்கள் என்பதையெல்லாம் சொல்லுகிறார். சிறைச்சாலை இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலையே சொல்லுகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நடந்திருக்கின்றன. ஐ. ஜி. ஆப். பிரிசன்ஸ் இல்லமோ, அலுவலகமோ இரண்டு மூன்று கிலோ மீட்டருக்குள் தான். இது அவருக்குத் தெரியாதா? தெரியாத

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

மாதிரி பாவனை பண்ணுகிறாரா? புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எந்தக் காரணத்திற்காக அவர் அப்படிச் செயல்பட வேண்டி வந்தது? அரசியல் சூழ்நிலையில் எப்படி வேண்டுமானாலும் தங்கள் பதவியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று அதிகாரிகள் கருதுகிறார்கள். அதற்கு ஆளும் கட்சி உடந்தையாக இருக்கக் கூடாது; அப்படி இருந்தால் அது இரு பக்கமும் கூர்மையாக இருக்கக்கூடிய கத்தியாக முடியும். இன்றைக்கு நாம், நாளைக்கு நாம் வெளியே வரும்போது அதே ஆயுதம் நம் பக்கம் திரும்பும் என்ற உண்மையை அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறார்கள்.

ஆகவே, ஈவு இரக்கம் இல்லாமல், பாரபட்சம் இல்லாமல், எந்தவிதமான நிர்ப்பந்தத்துக்கும் ஆளாகாமல் அவர்களை உடனடியாக சஸ்பென்ட் செய்து அவர்களுமீது அடுத்து நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் அவ்வளவு பேரும் அவர்கள் பதவிகளைத் தொடருகிறார்கள்.

சிறை இலாகாவிலும், காவல் துறையிலும் இங்கிருப்பவர்கள் அங்கும், அங்கிருப்பவர்கள் இங்கும் மாறி மாறி வருவார்கள். இன்றைக்கு போலீஸ் கமிஷனராக இருக்கக்கூடியவர் சிறைச்சாலை இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலாக இருந்திருக்கிறார். நாளைக்கு ஐ. ஜியாக வரலாம். இந்த நிலையில் இந்த மாநில மக்களின் பாதுகாப்பு என்னாவது? மாற்றுக் கட்சிகளின் நிலமை என்னாவது?

எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரை எந்தக் கட்சி ஆட்சி பீடத்திற்கு வந்தாலும், பிரிட்டிஷார் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து அதற்குப் பிறகு வந்த ஆட்சிக் காலத்திலும் இன்றுவரை அதே நிலமைதான் இருந்து வருவதால் அழுத்தந்திருத்தமாக அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைக் கூறி முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். சிறை சீர்திருத்தத்திற்காக ஒரு குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. சிறைகளில் சீர்திருத்தம் தேவை என்று சொல்லும்போது பெர்னாந்தாரம் தேவைப்படுகிறது. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த 13ஆம் தேதி கூறினார்கள். பிளஷ் அவுட் லெட்ரின்கள் சிறைகளில் வைக்க வேண்டியது அவசியந்தான், ஆனால் பிளஷ்ஷியல் கன்ஸ்ட்ரெயின்ட் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசும் இதற்காக தொகை ஒதுக்க வேண்டும். மாச்சிங் கிராண்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். சிறையில் பிளஷ் அவுட் லெட்ரின்கள் இல்லாத காரணத்தால் ஏராளமான கைதிகள் பலவிதமான வியாதிகளுக்கு உள்ளாகிற அடிப்படை இருக்கிறது.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1978 ஏப்ரல் 6]

சிறைச் சீர்திருத்தங்கள் என்று வரும்பொழுது ஏராளமாகச் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல, இந்தக் காலகட்டத்தில் பரோல் கொடுக்கப்பட்ட முறையும் மிக மோசமாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமன்—சிறைச்சாலைகள் சீர்திருத்தம் என்று வருவதால் அதைப்பற்றி நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்—அவர்கள் தன்னுடைய மகளுடைய திருமணத்திற்காக ஒரு நாள் பரோல் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் போலீஸ் எஸ்கார்ட் அந்த மணப் பந்தலிலேயே இருந்தது, திருமணம் முடிந்தவுடனே இழுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். போன வருஷம், அவர்கள் உள்ளே இருந்தபோது நடந்தது, மிசாவிலே தான், நீங்கள் வந்த பிறகு இல்லை. நீங்கள்தான் லிபரலாக பரோல் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அரசியல் கைதிகளுக்கு பரோல் லிபரலாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) உள்ளே போனால்தான் அந்த விஷயம் தெரியும், அப்படிப்பட்ட திட்டம் ஏதாவது வைத்திருக்கிறீர்களா? எனக்குத் தெரியவில்லை. சிறைச்சாலைகள் சீர்திருத்தம் பற்றி பரிந்துரைப்பதற்காக ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியின் தலைமையில் ஒரு குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே 1950-ஆம் ஆண்டு நினைக்கிறேன். அது நடைமுறைக்கு வரமுடியாத நிலையையிலே மீண்டும் இப்போது ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியைப் போட்டு, சிறைச்சாலைகள் சீர்திருத்தம் என்று சொன்னால், சிறைக்குள் என்ன இருக்கிறது என்று தெரியாதவர்கள் அப்படிப்பட்டவர்களை வைத்து குழுப் போட்டால் அது சரியான வகையில் நடைபெறுது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIAR : Mr. Speaker, the Jail Reforms Commission is headed by a retired Chief Justice of 2 High Courts, Patna and Orissa, who was himself for a very long time a puisne Judge of Orissa High Court. I want to just disabuse the mind of Hon. Member of the wrong impression created by some circumstances that the concerned officer is an I.A.S. Officer. There is no I.A.S. Officer, who is a Member of the Jail Reforms Commission. One Member is a retired Chief Justice, another member is a Psychiatrist and another Member an old Police Officer who himself had the experience of jail administration. Therefore we feel, the Government feel that when a man is outside the fence he can see things more clearly and suggest more reforms, because he is not bit upon by any constraints of Service.

1978 ஏப்ரல் 6]

திரு. சி. கோவிந்தராஜன்: இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற அந்தக் குழுவிற்கு ஏற்கெனவே அந்தக் குழுவில் இருந்த ஒருவரைத் தான் தலைவராக நியமித்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி. நான் என்ன கூற விரும்புகிறேன் என்று சொன்னால் அதிகமாக சிறைக்குச் சென்றவர்கள் இந்த அவையிலே இருக்கிறார்கள். வெளியிலேயும் இருக்கிறார்கள். தியாகிகள் என்ற வரிசையில் பலர் அப்படி இருக்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருக்கிறார்கள், சிறை தியாகி என்றால் இறந்துவிட்டவர்கள் அல்ல, உயிரோடு இன்றைக்கும் இருக்கிறவர்கள், மானியம், மற்ற எல்லாம் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது, அவர்களும் இருக்கிறார்கள். சிறைக்குள்ளே உள்ள நிலைமைகளை எப்படி மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று அனுபவம் அவர்களுக்கு இருக்கிறதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இங்கே நெல்லை ஜெபமணி போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். என்னைப் போடவேண்டுமென்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை, நான் பத்தாண்டுக்காலம் சிறையிலே இருந்தவன், என்னைவிட அவர்களுக்கு அதிக நாள் அனுபவம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன், இங்கே மட்டும் அல்ல, வெளியிலேயும் இருக்கிறார்கள், இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி என்பதல்ல, எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருக்கிறார்கள், அவர்களையும் இந்தக் குழுவிலே இணைத்தால் அவர்கள் நல்ல பரிந்துரைகளைச் சொல்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

வெறும் அதிகாரிகளை மட்டும் போடுவது சரியல்ல. இப்படிச் சிறை அனுபவம் பெற்றவர்களையும் அதில் போட்டு எந்தந்த வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்ல வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் இருக்கலாம், அது வேறு விஷயம். ஆனால் அதையெல்லாம் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்.

அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் நான் இறுதியாகக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், ஒன்று, அவர்கள்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்த நடவடிக்கையின்படி உடனடியாக சஸ்பென்ட் செய்யப்படவேண்டும். கிரிமினல் ப்ராசிகியூஷன் போன்ற நடவடிக்கைகள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்காக அவர்கள்மீது நடத்தப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக, அவர்களது சொத்துக் கணக்குகளை ஆராய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன். காரணம், அவர்கள் சரியான முறையிலே உணவு கொடுக்காதது மட்டுமல்ல, அவர்கள் 400 கிராம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் 300 கிராம் கொடுத்து அதன்மூலம் என்பது மட்டுமல்ல, அந்த நேரத்தில் பல்வேறு கடத்தல் மிசாக்காரர்கள்

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1978 ஏப்ரல் 6]

வந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகளைக் கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து டிரான்சிஸ்டர்கள். இன்னும் விலையுயர்ந்த, 5,000 ரூபாய், 10,000 ரூபாய் பெருமானமுள்ள விலையுயர்ந்த பொருள்களையும், டெலிவிஷின் செட் போன்றவற்றையும் இன்னும் ஏராளமான பணத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இதையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது ஒன்று. இன்னொன்று, அவர்களது சொத்துக்கணக்கைப் பரிசீலிக்க வேண்டும், அசெஸ் செய்ய வேண்டும், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) சூப்பரின்டென்டென்ட் வித்யாசாகர், ஜெயிலர் கையும், இன்னும் வார்டர் போன்றவர்கள். சீஃப் வார்டர் என்றால் சாதாரண ஆள் இல்லை. அவர்தான் மானிட்டர். (குறுக்கீடு) இப்பொழுது இருப்பவர்களுட அப்படித்தான். அதை யெல்லாம் இங்கே சொன்னால் அது இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கைக்கு அப்பாற்பட்டு போகும் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைக்குள்ள சிறை சூப்பரின்டென்டென்ட், இன்றைக்குள்ள ஜெயிலர் ஆகிய இவர்கள் ஓரிடத்திலேயிருந்து வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்படுகிறார்கள் என்றால்—சிறை சீர்திருத்தங்கள் என்ற முறையில் சிறைச்சாலை அமைச்சரவர்கள் இதை உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்—அங்கே இன்றைக்கு இருக்கக் கூடியவர்கள் ஓரிடத்திலேயிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டால் அதே சூப்பரின்டென்டென்ட் வேலாருக்குப் போகிறார் என்றால் அதே ஜெயிலரும் அங்கேயேதான் போக வேண்டுமா? அவர் திருச்சிக்குப் போகிறார் என்றால் அதே ஜெயிலரும் அங்கேயேதான் போக வேண்டுமா? இதனுடைய உள்ளர்த்தம் என்ன? இவர்கள் இருவரும், இந்த சூப்பரின்டென்டென்டும், இந்த ஜெயிலரும் இணைபிரியாத நபர்கள். எந்தச் சிறைக்குப் போவது என்றாலும்—சிறை பிடிக்கப்பட்டு அல்ல, சிறை அதிகாரிகளாக—ஒன்றாகப் போவது என்றால் இதற்குப் பின்னால் விஷயம் அடங்கியிருக்கிறது என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, அவர்களுடைய சொத்துக் கணக்குப் பூராவையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை சிறைச்சாலையில் மட்டுமல்ல, குறிப்பாக சென்னை சிறைச்சாலையில் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை அனுபவித்தவர்களுக்கு, கண் போனவர்களுக்கு, உயிர் போனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக சிட்டிபாபு குடும்பத்திற்கு குறைந்தபட்சம் ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும், இது நியாயமான கோரிக்கை. அதுமாத்திரமல்லாமல் சிறைச்சாலையில் அவதூறுற்றவர்களுக்கு, கஷ்டப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம், அவர்களுக்கு உள்ள

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

நிலைமைகளுக்காக நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டும். மெண்டல் டென்ஷன், டிஸ்கோயட் என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலையில் மிசாவிலிருந்து நான் தப்பித்துக்கொண்டேன், அவர்கள் போனார்கள் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், மெண்டல் மட்டுமல்ல, பிசிகல் டார்ச்சர், மெண்டல் டார்ச்சர். அப்படி பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டும்.

இஸ்மாயில் அவர்கள் கூறியதுமாதிரி குடும்ப அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படாதவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், ஹரிபட் போன்றவர்களுக்கு குடும்ப அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறி, இதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனே எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறை சீர்திருத்தத்திற்காகப் பல்வேறு ஆலோசனைகளைக் கூறும் நேரத்தில் அவைகளை நல்லமுறையில் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நீதிபதி இஸ்மாயில் கமிஷனின் அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு பெற்றமைக்காக உள்ளபடியே நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின்கீழ் சிறைக் காவலில் இருந்தபொழுது சித்ரவதை செய்யப்பட்டார்களா என்று உண்மையைக் கண்டறிவதற்காக இந்தக் கமிஷன் போடப்பட்டது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் தடுப்புக் காவல் சட்டம் வந்தது. 1975ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்திலிருந்து பலபேர் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனால், இஸ்மாயில் கமிஷன் விசாரணை 1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திலிருந்துதான் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதிலேதான் நாம் மிக உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

1975-ம் ஆண்டு ஜூன் முதல் 1976ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 31 வரை கைது செய்யப்பட்ட பலர் சிறைச்சாலையில் எப்படி நடத்தப்பட்டார்கள் என்ற விவரங்கள் இந்த அறிக்கையிலே இல்லை. இந்த அறிக்கையில் அது இருக்குமானால், நிச்சயமாக முழுமை நிறைந்ததாக, நிறைவு பெற்ற அறிக்கையாக இருக்க முடியும். எனவே அவை இந்த அறிக்கையில் இல்லாததால், இது முழுமை நிறையாத அறிக்கை என்று நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மிசா பற்றி சொல்லும்போது, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் முதல்வரையிருந்த நேரத்தில், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாளீன் ஜேப்பியார் அவர்கள் மிசாவின்கீழ் சிறைச்சாலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, சித்ரவதைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். அதையெல்லாம் எண்ணி, எண்ணி மகிழ்ந்தவர்கள் ஆளுங்கட்சியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்பதை நாம் இன்றைய

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

[1978 ஏப்ரல் 6]

இனம் மறந்து விடக் கூடாது. 'தன் வினைத் தன்னைச் சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச் சுடும், வினை விதித்தவன் வினை அறுப்பான்' என்பதுபோல், இது 6 மாதத்திற்குள்ளே நடைபெற்றது. எது எப்படி இருந்தாலும் அந்த அறிக்கை முழுமையானதா, அந்த அறிக்கை நிறைவு அளிக்கின்றதா, அந்த அறிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதா என்பதை நாம் சற்று உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

1975-ம் ஆண்டு ஜூன் முதல் மிசா கைதிகள் பெற்ற இன்னல்களும் துன்பங்களும் இதில் முழுமையாக இடம் பெற்றிருக்கிறதா என்ற கேள்வியை நாம் எழுப்பினால் நிச்சயமாக இந்த விசாரணை முழுமையாக நடைபெறவில்லை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

மிசாவில் இருந்தவர்கள் கிட்டத்தட்ட 360 நாட்கள் இருந்தார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஜூன் 75-லிருந்து கணக்கு ஆரம்பித்தால் 360 நாட்களுக்கு அதிகமாகும். ஆனால், இஸ்மாயில் கமிஷன் கிட்டத்தட்ட 30 நாட்கள் சம்பவங்களை மட்டும் விசாரித்து அறிக்கை தந்திருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் 330 நாட்கள் சம்பவங்கள் இதிலே இல்லை.

அதில் இன்னொன்று, இந்த கமிஷனிடம், கிட்டத்தட்ட 48 பேர்கள் பிரமாண வாக்குமூலங்கள் கொடுத்தார்கள். பிரமாண வாக்குமூலங்கள் கொடுத்த 48 பேர்களிலே விசாரிக்கப்பட்டவர்கள் 13 பேர்கள். மிசாவில் இருந்தவர்கள் 166 பேர்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. இந்த விசாரணை, அறிக்கை, முழுமையாக இருந்திருக்குமானால், 166 பேர்களையும் விசாரித்திருக்கவேண்டும். ஆனால், மிசா கைதிகள் 166 பேர்களையும் விசாரிக்கவில்லை. அல்லது, 48 பேர்கள் பிரமாண வாக்குமூலங்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற நேரத்தில் அந்த 48 பேர்களையாவது விசாரித்திருக்க வேண்டும். அந்த 48 பேர்களையும் விசாரணை செய்யவில்லை. ஆனால் 13 பேர்களை மட்டும் விசாரணை செய்திருக்கிறார்கள். அதிலும், மு.க. ஸ்டாலின் ராஜ்மோகன் போன்றவர்கள் எல்லாம் பிரமாண வாக்குமூலம் கொடுக்கவில்லை:

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பிரமாண வாக்குமூலம் கொடுக்காதவர்களை எல்லாம் விசாரித்து, பல உண்மைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் வாக்குமூலங்களைக் கொடுத்தவர்களைப் பற்றி, பிரமாண வாக்குமூலங்கள் கொடுத்தவர்களைப் பற்றி சொல்ல வேண்டுமானால், அதிலும் குறிப்பாக அந்த 30 நாட்களுக்குப் பின்னாலே மிசா கைதிகளாக இருந்தவர்கள், தங்களுக்குக் கிடைக்கப் பெற்ற வசதிகளைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தங்களுக்கு மீன், முட்டை, ஆட்டுக்கறி, கோழிக்கறி

1978 ஏப்ரல் 6 [திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பிரமாண வாக்குமூலத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை அது பற்றி விசாரிக்கவில்லை, ஆராயவில்லை, பரிசீலனை செய்யவில்லை. எனவே, இந்த அறிக்கை உண்மையிலே நிறைவுபடாத அறிக்கை என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடியார் போன்றவர்கள் எல்லாம் அடித்து நொறுக்கப்பட்டார்கள் என்பது உண்மை. அடியார் போன்றவர்களுையெல்லாம் விசாரித்து இருக்க வேண்டும். எல்லோரையும் விசாரணை செய்யாமலே, ஒருதலைப்பட்டசமாக, ஒருகட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை மட்டும் விசாரித்து அறிக்கை வருமானால், முழுமையான முடிவு, முழுமையான கருத்து என்று சொல்வதற்கில்லை.

இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் சென்னை சென்ட்ரல் சிறைச்சாலை யைப் பார்வையிடச் சென்றார், சிறைச்சாலையினுள்ளே சுற்றி விட்டு திரும்புகின்ற வழியில், சிறைச்சாலைக்குள்ளே நூற்றுக்கணக்கான ஆயுள் கைதிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகமிக முக்கியமான சாட்சிகள். அவர்கள் யாரும் விசாரிக்கப்படவில்லை. எனவே இதுவும் மிக முக்கியமான அம்சம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமே விசாரிக்கப்பட்டதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால், மார்க்சிஸ்ட் கட்சி, ஜனதாகட்சி போன்ற எல்லோரையும் விசாரித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் கருத்து தவறான கருத்து என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்: ஒருதலைப்பட்டமான கட்சிகளை விசாரித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

அவர் 285 ஆம் பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். சிறைச்சாலையைப் பார்வையிட்டு திரும்புகிற வழியில், 8-வது, 7-வது, 6-வது பிளாக்கிலிருந்து ஆயுள் கைதிகள் காம்பவுண்டு சுவரை நோக்கி ஓடி வந்தார்கள். எங்களையும் விசாரித்தால் நாங்கள் உண்மையைச் சொல்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இது இந்த அறிக்கையில் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

விசாரணை செய்கிற இஸ்மாயில் அவர்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும். அந்தக் கைதிகளை சமன் செய்து விசாரித்திருக்க வேண்டும். ஆயுள் கைதிகள் சொல்லுகிற கருத்துக்களை கேட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக் கைதிகளை விசாரிக்கவில்லை. ஐ விட்னஸ்

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1978 ஏப்ரல் 6]

ஆக இருக்கிற அந்தக் கைதிகள் விசாரிக்கப்படவில்லை. எனவே இந்தக் கமிஷன் முழுமைப்படவில்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். மிசா கைதிகளை அதிகாரிகள் சித்ரவதை செய்தார்கள் என்று புகார் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் யார்? இதுதான் அடுத்த கேள்வி.

ஏழாண்டுக் காலம் எதிர்க்கட்சித்தலைவர், முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் அவர்கள் கொடுத்த பழக்கத்தின் காரணமாக டிரேயினிங் காரணமாக அந்த அதிகாரிகள் அப்படி ஆனால் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. திட்டிய மரத்தையே அவன் கூர் பார்க்கிறான். நீங்கள் சொல்லி சொல்லிக் கொடுத்தார்கள் கடைசியிலே உங்களையே அடித்தார்கள்.

கோவை மத்திய சிறைச்சாலையிலே 1973 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலே 100 ரூபாய் கள்ள நோட்டு அடிக்கப்பட்டது சிறைச்சாலைக்குள்ளேயே. அதன் கண்காணிப்பாளர் வாசுதேவன் மீது, புகார் கூறியும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதல்வராக இருந்தபோது, அந்த வாசுதேவன் மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

அடுத்து 76ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ராணி ஆறுமுகம், மிஸ் மெட்ராஸ் உங்களுக்கு எல்லாம் அந்த கேஸ் நன்றாகத் தெரியும். அந்தப் பெண்ணை கோவையிலே கைது செய்து அந்தக் குடும்பத்தை சிறைக்குக் கொண்டு வந்து பலாத்காரம் செய்தார். பலாத்காரம் செய்ததாக அந்த ராணி ஆறுமுகம் இப்போது இருக்கிற ஐ.ஜி. ஸ்டிரேசியிடம் மனு கொடுத்தார்கள். ஸ்டிரேசி அவர்கள் விசாரித்து விட்டு, வாசுதேவனை சஸ்பெண்டு செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். அதை அன்றையதினம் சட்ட அமைச்சராக இருந்த மாதவனும் ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால்*** அந்த உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டது,

திரு. துரைமுருகன்: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். ஏதோ ஒரு வழக்கில் ** தலையிட்டார் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த அவையிலே ** என்று யாரும் இல்லை. ஆனாலும் அவர் தலையிட்டார் என்று சொல்லக்கூட இவருக்கு உரிமை இருக்கலாம். அதற்குத் தக்க ஆதாரம் இருக்குமானால் எடுத்துக் காட்டி, படித்துக் காட்டி பேச வேண்டும். பொத்தாம் பொதுவிலே சொல்லக் கூடாது. கமிஷனிலே கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையிலே கைதிகளை அடித்தார்களா இல்லையா என்பதைப் பற்றி பேசவேண்டும். கமிஷனிலே இல்லாத வற்றைப்பற்றியும், சாட்சிகளைப் பற்றியும் பேசக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: *** என்கிற அந்த வாக்கியத்தை மட்டும் சனப குறிப்பிலேயிருந்து நீக்க உத்தரவிடுகிறேன்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

திரு. க. அன்பழகன்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அவர் பேசிய பல கருத்துக்கள் இந்த அவையிலே ஆளுங்கட்சியினுடைய கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கிற அப்படிப்பட்டவையாகத் தான் இருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் இது ஆளுங்கட்சியினுடைய கருத்து என்று சொன்னால் அவர் என்னவேண்டுமானாலும் சொல்லட்டும். இஸ்மாயில் கமிஷனைப் பற்றி ஆளுங்கட்சிக்கு—அரசுக்கு—ஒரு கருத்து இருக்கிறது. ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் பல்வேறு கோணத்தில் அந்த இஸ்மாயில் கமிஷனைப் பற்றி விளக்குகிறபோது, இஸ்மாயில் கமிஷனையே குறை சொல்லுகிற அளவுக்கு அவர் கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதுவே ஆளுங்கட்சிக்கு விருப்பமாக இருந்தால் அதிலே எனக்கு மாறுபாடு இல்லை.

முன்னாள் முதலமைச்சர் மகணைப் பற்றி இங்கே பேசிய அவருடைய தொனி இந்த அவையிலே அனுமதிக்கப்பட முடியாத கருத்துக்கள், அதைத் தாங்கள் எப்படி அனுமதித்தீர்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்: முன்னாள் முதலமைச்சர் மகணைப் பற்றி பேசியபோது நான் அவையில் இல்லை. இப்போது பேசிய....

திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பண்ணை சேதுராம் பேசும்போது முன்னாள் முதலமைச்சர் கருணாநிதி ஆட்சியில் கோவை சிறைச்சாலையில் கள்ளநோட்டு அச்சடிக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்த ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்த கள்ளநோட்டை சிறையில் அடித்தார்கள். வழக்கு ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆதாரம் இல்லாமல் இப்படி குற்றம் சாட்டுவது சரிதான் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதைத் தங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதற்கு ஆதாரம் எங்கே இருக்கிறது, எதை வைத்துப் பேசுகிறீர்கள்?

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்: அன்றையதினம் பத்திரிகையில் வந்த ஆதாரத்தை வைத்துப் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டு இருக்கிற அறிக்கை சென்னை சிறைச்சாலையில் நடந்ததாகக் கூறப்படும் சித்ரவதைகளைப் பற்றி நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் தந்திருக்கிற அறிக்கை ஆட்சித் தரப்பின் சார்பில் பேசும் உறுப்பினர்கள் அந்த அறிக்கை

[திரு. கி. மனோகான்]

[1978 ஏப்ரல் 6]

கையின் மீது தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமே தவிர அனாவசியமான சர்ச்சைகள் வளர்ப்பதற்கும் மற்றவர்களின் உள்னங்களை புண்படுத்தும் நிலைமையை உருவாக்குவதற்கும் தயவு செய்து தங்களை ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டாம் என்று பேரவை முன்னவர் என்ற முறையில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் வர்களே, அந்தக் கமிஷன் 7 பிரச்சினைகளை விசாரிக்க வேண்டுமென்று ஆணையிடப்பட்டது. ஒன்று, தடுப்புக் காவல் கைதிகள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டனரா, கமிஷனின், முடிவு— கொடுமைப்படுத்தப்பட்டனர். இரண்டு, அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை கட்சியில் இருந்து விலகுமாறு வற்புறுத்தப்பட்டனரா, கமிஷனின் முடிவு அதிலும் ஆமாம். மூன்றாவது, சிறைக் கைதிகளை தகாத வார்த்தைகளில் பேசினார்களா? கமிஷனின் முடிவு ஏற்கனவே அப்படி அவர்கள் டிரெயினிங் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதனால் தவறு இல்லை. நான்காவதாக, உணவு வரையறுக்கப்பட்ட அளவிற்கு இருந்ததா? கமிஷனின் முடிவு முதலில் சில நாட்களுக்கு அவர்களுக்கு கூழ், கஞ்சி, களி கொடுக்கப்பட்டது. பின்னால் சரியாக கொடுக்கப்பட்டது. கமிஷனின் முடிவு இன்னும் விவரமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாவது, ஒவ்வொரு அறையிலும் 6 பேர், 7 பேர் தடுப்புக் காவல் கைதிகள் ஒவ்வொரு சிறைச்சாலை பிளாக்குகளிலும் அடைக்கப்பட்டனரா? கமிஷனின் முடிவு, அப்படி 9 பிளாக்குகளில் அடைக்கப்பட்டார்கள். ஆறாவது, சிட்டிபாபு துன்புறுத்தப்பட்டதால் இறந்தாரா? கமிஷனின் முடிவு, சிட்டிபாபு 5-1-77-ம் தேதி கடுமையான மாரடைப்பால் இறந்தார். அவர் சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் இருந்தபோது அடிக்கப்பட்டதற்கும் துன்புறுத்தப்பட்டதற்கும் அந்த மரணத்திற்கும் தொடர்பு இல்லை.

பக்கம் 131-ல் பிரேத பரிசோதனை செய்த டாக்டர் ரங்கபாஷ்யம் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அவரது மரணம் இயற்கையான காரணங்களால் ஏற்பட்டது. அதைச் சொல்கிற காரணத்தால், கமிஷன் இஸ்மாயில் அவர்கள் சொல்கிறார், டாக்டரைப் பார்த்து கோபமாகக் கேட்கிறார், கமிஷன் டாக்டர் ரங்காச்சாரி பற்றி சொல்கிறபோது, அவர் அனுபவம் அற்ற இளநிலை மருத்துவர் என்று கூறியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் கமிஷன் ரிப்போர்ட் மீது பேச வேண்டுமே தவிர அந்த விசாரணை முறை தானா அவர் யாரை மிரட்டினார், யார்மீது கோபப்பட்டார் என்று எல்லாம் பேசக் கூடாது. அந்த அறிக்கைமீது தங்கள் கருத்துக்களைக் கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கி. மனோகான்]

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : கமிஷனின் அறிக்கை ** என்று கூறும் வகையில் அறிக்கையில் நிறைய இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

THE HON. THIRU. K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR, I regret to bring to the notice of his hon. Member that the last two or three sentences which form part of his speech do really cast reflection on the integrity of the Judge. I protest against it.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : *என்று அவர் கூறியதை சபைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கி விடுகிறேன். நீங்கள் தயவு செய்து உட்காருங்கள். பேசியது போதும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இது ஒரு கமிஷனின் அறிக்கை தான், கோர்ட் ஜட்ஜ்மென்ட் அல்ல. இது பாக்ட் பைன்டிங் கமிட்டியின் அறிக்கை. அது சரியான முறையில் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி கருத்து சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தில் அவர் சொன்னால் அது தவறு கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் பயன் படுத்திய வார்த்தை தவறு என்று சொல்லித்தான் அதை நீக்கச் சொல்லி உத்தரவிட்டேன்.

THE HON. THIRU. K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : The hon. Member mentioned about some inference about partiality. It is only that aspect of the matter that is open to objection and that must be expunged.

(பிற்பகல் 12-20)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதைத்தான் நானும் சொன்னேன். அவர் சொன்ன கருத்தில் மாறுபாடு இருக்கிறதாகத் தோன்றுகிறது. அவர் சொன்னது தவறாக இருந்ததால் நீக்கிவிடச் சொன்னேன்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றிச் சொல்லும் போது திரு. சுப்பு அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். *** என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் ஏற்கெனவே அதை நீக்கச் சொல்லி விட்டேன். இப்போதும் அதை - நீங்கள் குறிப்பிட்டதை நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன். அதோடு, நீங்கள் பேசியது போதும், நேரமாகி விட்டது, உட்காருங்கள்.

(மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1978 ஏப்ரல் 6]

*திரு. துரை முத்துசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் பேசும் வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கே சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்:

இந்தக் கமிஷனுடைய கடமை என்ன, பொறுப்பு என்ன என்பதில் நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் கமிஷன் சிறையிலே இருந்த மிசா கைதிகள் அடித்துத் துன்புறுத்தப் பட்டார்கள் கொடுமைப் படுத்தப் பட்டார்கள் என்று கூறுவதைப் பற்றி ஆராய்வதும் அதற்கு யார் யார் பொறுப்பாளி என்பதை அறியவும்தான் இந்த கமிஷன் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை கமிஷன் நியமிக்கப்பட்ட அன்றே நாம் அறிந்திருக்கிறோம்.

ஆனால், இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைப் பொறுத்த வரையில், இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருப்பதைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு நீதிமன்றம் டோல் நடந்திருந்த போதிலும் **.. நடந்து கொண்டிருப்பதாக இந்த அறிக்கை காட்சியளிக்கிறது. அங்கே இருந்த சிறை மிசா கைதிகளை விசாரித்திருக்கிறார். ஒரே ஒரு அதிகாரியை மட்டும், உள்துறைச் செயலாளரை, அப்போது செயலாளராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களை மட்டும் விசாரித்திருக்கிறார். மற்ற எந்த அதிகாரிகளின் வாக்கு மூலத்தையும் பெறவில்லை; ஏற்கவும் இல்லை.

எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் அவர்களும் சொன்னார்கள். சிறையிலே சித்திரவதைப் பட்டவர்களை, விசாரித்திருக்கிறார். அவர்களுடன் இருந்த ஆயுள் தண்டனை பெற்ற கைதிகளை விசாரிக்கவில்லை. * இது வெளியிடப்பட்டிருக்கிற கருத்து, ஒரு நீதிமன்றம் டோல் காட்சியளிக்கவில்லை, **இஸ்மாயில் கமிஷன் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

சிறை சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி கமிஷன் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. சிறையில் என்னென்ன சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும், இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் நம்முடைய சட்டத்துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த அவையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்ட இந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் கமிஷன் அறிக்கையிலே இருக்கிறது.

** மாண்புமிகு டோவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. துரை. முத்துசாமி]

என்பதைப் பார்க்கும்போது வேதனையாக இருக்கிறது. இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அனைத்து நண்பர்களும் சொன்னார்கள், சிறையில் நடைபெற்றதாகச் சொல்லப்படும் கொடுமைகளைப்பற்றி விசாரிக்க நியமிக்கப்பட்ட ஒரு கமிஷன் சிறை சீர்திருத்தங்களைப்பற்றி விசாரித்திருக்கிறது.

இப்போது மட்டுமல்ல; ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலிருந்தே சிறையில் கொடுமை இருக்கிறது என்று எல்லோரும் அறிவோம். அந்தக் காலத்தில் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் வ. உ. சி. அவர்கள் சிறையிலே செக்கு இழுத்தார்கள். முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதன் நினைவாக நினைவுச் சின்னம் கூட வைத்திருக்கிறார்கள்.

அதற்கு மேல் நம்முடைய நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடிய சுதந்திர வீரர் சுப்பிரமணிய சிவா போன்றவர்கள் எல்லாம் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சுப்பிரமணிய சிவா அவர்களுக்கு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் சிறையிலே குஷ்டரோகிகளின் சிறுநீரைக் கொடுத்து, அவரைக் குடிக்க வைத்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில் அப்படிப்பட்ட கொடுமை நடந்திருக்கிறது. அதைப் போன்று பல்வேறு வகைகளில் சிறைகளிலே கொடுமைகள் இருந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. அது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

சிறையிலே இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் என்னென்ன, அதற்கு யார் யார் பொறுப்பாளி என்பதைக் கண்டறிய நியமிக்கப்பட்ட ஒரு கமிஷன் அந்த வேலையை விட்டு விட்டு, சம்பந்தம் இல்லாததை எல்லாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 'மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சு போட்டதைப் போல' சிறையில் கண்காணிப்பாளராக யார் இருந்தார், அவருடைய பொறுப்பு என்ன, கொடுமைகள் எந்தெந்த வகையிலே நடைபெற்றன, யார் யார் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதிலே ஆராய்ச்சியைச் செலுத்தாமல் சிறை சீர்திருத்தத்திலே ஆராய்ச்சியைச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, தரப்பட்டிருக்கின்ற அந்த அறிக்கையிலே ரிகத் தெள்வாகவே தரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தினை வலியுறுத்துவதற்காக இந்த அறிக்கையில் தந்திருக்கிற கருத்துக்களைப் போலவே காட்டி அது இல்லை இது இல்லை என்று பேசுவது, தரப்பட்டிருக்கின்ற அந்த அறிக்கையினை இழிவுபடுத்துகின்ற நிலையிலேயிருக்கின்றது. ஆகவே, அவர் பேசிய அந்தப் பேச்சிலே எந்தப் பகுதியை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமோ அந்தப் பகுதியை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மற்றவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளலாமா என்பது பற்றி மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1978 ஏப்ரல் 6]

திரு. துரை முத்துராமி; இங்கே அப்படி கமிஷனில் சில சீர்திருத்தம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இங்கே கமிஷனிலே அவர்கள் கூறி இருக்கின்ற சிலவற்றை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சில தலைவர்களைப் பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்போது இட வசதி இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. கைதிகளுக்கு இடம் ஒதுக்குகின்ற பொறுப்பு அதிகாரிகளுக்கு இருக்கின்றது. அந்தக் கைதிகளை வரவேற்கவில்லை, அவர்களுக்கு இடவசதி செய்து தரப்படவில்லை என்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த வசதிகள் எல்லாம் செய்து தருவது கண்காணிப்பாளரின் பொறுப்பாக இருக்க முடியுமே தவிர, சிறைத்துறைத் தலைவரின் கடமை இல்லை.

அதைப் போலவே 9-வது ப்ளாக்கிலிருந்து 6-வது ப்ளாக்கிற்கு மாற்றப்பட்டது. அங்கிருந்து வேறு ப்ளாக்கிற்கு மாற்றப்பட்டது என்று குற்றம் சாட்டி இருக்கிறார்கள். அதற்கு அதிகாரம் உத்தரவிடவில்லை. ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால் 9-வது ப்ளாக்கிலே இருந்து இடவசதி இல்லாத காரணத்தால் தான் வேறு ப்ளாக்கிற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். 1,500 பேர்கள் தான் முடியும். ஆனால், அந்த இடத்தில் ஜனவரி 31-ஆம் தேதிக்கு முன்பு கைது செய்யப்பட்டு அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அங்கு இட வசதி போதவில்லை. 1,500 பேர் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 3000 பேர் இருந்தார்கள். இடவசதி இல்லாத காரணத்தால்தான் குவாரன்டைன் ப்ளாக்கிற்கு மாற்றி இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அங்கே கிச்சன் வசதி போன்ற வசதிகள் இருந்ததால்தான் மாற்றி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, இங்கே கொடுமைப்படுத்தப்பட்டது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சிறைத் துறைத் தலைவர் இந்தப் பொறுப்பிலே இருந்து விலக முடியாது என்று இஸ்மாயில் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதைப்போல் அடித்து ஆன் புறுத்தப்பட்டு கொடுமைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சிறைத் துறைத் தலைவர் எண்ணி இருப்பாரேயானால் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற 92 சிறைச் சாலைகளிலேயும் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடந்திருக்க வேண்டும். ஆக, இது மத்திய சிறையிலே மட்டும் ஏற்பட்ட ஒரு விஷயம். அப்படிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இதற்கு யார் பொறுப்பாளி என்பதை நன்கு உணர்ந்து அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சு போடுவது போல் இந்தப் பழியினை சிறைத் துறைத் தலைவரின் மீது வைப்பது எப்படிப் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்றுதான் கேட்கிறேன்.

இங்கே உதாரணத்திற்கு என்று ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டது. தந்தை செய்த குற்றத்திற்குப் பிள்ளைக்குத் தண்டனையா என்பது போன்ற அளவில் பேசப்பட்டது.

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. துரை. முத்துசாமி]

(பிற்பகல் 12-30)

அதேபோல் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது என்று சொன்னால் ஒரு வழக்கை ரெஜிஸ்டர் செய்ய அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன் உதவி ஆய்வாளருக்குத்தான் அதிகாரம் உண்டு. ஐ.ஜி. யாக இருந்தால்கூட, அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் தலைமை போலீஸ் அதிகாரியாக இருந்தால்கூட, அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரம் கிடையாது.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். உறுப்பினர் அவர்கள் பிள்ளை தகப்பன் உதாரணத்தைத் தருகிறார்கள். ஆனால் சிறைச்சாலைகள் சிறைச்சாலைகளின் தலைவராக இருக்கும் ஐ. ஜி. அவர்களின் முழு கண்ட்ரோலில் வருகிறது என்பதை நான் உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : ஆக ஒன்பது மத்திய சிறைச் சாலைகளில் ஒரு சிறைச்சாலையில்தான் நடைபெற்றிருக்கிறது இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஆனால், மற்ற மத்தியச் சிறைச் சாலைகளில் இவ்விதம் நடக்கவில்லை. ஆகவே இங்கே அதற்கு யார் பொறுப்பாளி என்பதை அரசாங்கம் கண்காணித்து அவர்கள்மீது சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உயர் அதிகாரிகள் அதன் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், விலகிச் செல்லமுடியாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று சொன்னால் உள்துறை செயலாளராக இருந்த சுப்பிரமணியம் அவர்களும், டி. ஐ. ஜி. யும், சிறைத் துணைத் தலைவரும், சிறைத் தலைவரும் பொறுப்பு என்ற வகையில்தான் இந்தச் சிறைச்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் பொறுப்பேற்கக் கூடியவர்கள். அவர்கள் சொல்வதைப்போன்று அனைவரும் பொறுப்பு என்று இருந்தால் அப்போதிருந்த அட்வைசர்களும்தான் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். அதேபோல் அப்போதிருந்த சீப் செகரட்டரியும் சம்பந்தப்பட்டவராக இருக்கமுடியும். அன்று உள்துறை செயலாளராக இருந்தவர் இன்று மத்திய அரசில் காபினைட் செகரட்டரியாக இருப்பதால்தானே என்னவோ தெரியவில்லை, இந்தக் கமிஷன் அவரைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. உள்துறை செயலாளராக இருந்தவர்.....

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : Sir, I would like to bring to the notice of the Hon. Member that there is no finding against the Chief Secretary. The Chief Secretary is civil servant. He has only protection and that is anonymity. If his administrative action comes directly for any criticism, the Minister concerned will take the responsibility for it and in this case no find

[Th'ru. K. Narayanaswamy Mudal ar] [1978 ஏப்ரல் 6]

ing is given by the Ismail commission against the Chief Secretary. Therefore, any reference made by the hon. Member may be directed to be expunged.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், ஜெயில் அதிகாரி செய்ததற்கு ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் தான் காரணம் என்றால் அவருக்கு மேல் இருக்கிற அதிகாரிகள் வரை பொறுப்பு போய் சேரும் என்ற முறையில் தான் அவர்கள் சொன்னார்களே தவிர யாரையும் டயரக்டாக குற்றம் சொல்லவில்லை. அவர்கள் பேசும்போது சீப் செகரட்டரி காரணம் என்று சொல்லவில்லை. அவருக்கு மேல் இருக்கிற அதிகாரி, அதற்குமேல் இருக்கிற அதிகாரி என்று சீப் செகரட்டரி வரை எல்லோரும் வருவார்கள் என்றுதான் சொன்னார்கள். ஆகவே அதை நீக்கவேண்டியதில்லை.

திரு. துரை முத்துசாமி: ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷன் சப் இன்ஸ்பெக்டருக்குத்தான், கொலைக் கேஸாக இருந்தாலும் சரி, கொன்னைக் கேஸாக இருந்தாலும் சரி, கற்பழிப்புக் கேஸாக இருந்தாலும் சரி, ரெஜிஸ்டர் செய்கிற அதிகாரம் அவருக்குத்தான் உண்டு. அதே நேரத்தில் ஐ.ஜி. என்று சொல்கிறவர்— அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லாப் போலீஸ் நிலையங்களுக்கும் தலைவர் என்றிருந்தபோதிலும்— ஒரு குறிப்பிட்ட ஸ்டேஷனில் இன்ன சம்பவம் நடந்திருக்கிறது என்று அந்த வழக்கை ரெஜிஸ்டர் செய்ய அவர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஓவர் ஆல் சூப்பர்விஷன் என்றிருந்தாலும் குறிப்பிட்ட சில அதிகாரங்கள் சிலருக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதை அவர்தான் செய்யமுடியும். போலீஸ் காரர்தான் ஒரு கைதியை அரஸ்ட் செய்து கொண்டு செல்ல முடியும். நான் ஐ. ஜி. ஆகவே இதைச் செய்கிறேன் என்று சொல்ல முடியாது. ஒவ்வொருவருக்கும் சில அதிகார வரம்புகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வரம்பைப் பொறுத்து மத்திய சிறைச்சாலையில் நடந்ததற்கு கண்காணிப்பாளர்தான் பொறுப்பு.

அது அல்லாது, ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் பொறுப்பு என்று சொன்னால் அதேபோல் உள்துறை செயலாளரும் பொறுப்பு, ஐ. ஜி. பொறுப்பு, சீப் செகரட்டரி பொறுப்பு, அட்வைசராக இருந்தவர் பொறுப்பு என்கிறவீடும்.

அதைப்போல இஸ்மாயில் கமிஷன் மிசா கைதிகளாக இருந்தவர்களிடமிருந்து வாக்குமூலம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு சில அதிகாரிகளிடமிருந்து வாக்குமூலம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். உள்துறை செயலாளராக இருந்தவரிடமிருந்து மட்டும் வாக்குமூலம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். வேறு யாருடைய வாக்குமூலத்தையும் ஏற்கவில்லை.

1978 ஏப்ரல் 6] [திரு. துரை முத்துசாமி]

அதே சமயத்தில் உள்துறைச் செயலாளர் 22-6-76-ல் சிறைச்சாலைக்குச் சென்று பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இவரைச் சந்தித்து 6 பேர்கள் புகார் கொடுக்கிறார்கள். இவரும் அந்தப் புகாரை வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறார். வாங்கிக் கொண்டு அதை ரெஜிஸ்டர் செய்யவில்லை. சீப்-செக்ரட்டரிக்கும் அனுப்பவில். அட்வைசரி போர்டுக்கும் அனுப்பவில்லை. ஓராண்டுக்குப் பின்னால் இதை கமிஷன் முன்னால் ஆஜர்படுத்துகிறார், ஏதோ பிரைவேட் டாக்குமென்டைப்போல்.

சாதாரணமாக உள்துறை செயலாளருடைய கடமை என்ன? தனது கடமையை செய்யாதவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றே இதற்கு டொறுப்பாளி யார் என்றே இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் காணவில்லை. மற்றவர்களைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லுகிறார்களே ஒழிய இப்படிப்பட்ட நேரான குற்றச்சாட்டுகள் இந்த அறிக்கையில் சொல்லப் படவில்லை.

சிறைச்சாலைத் தலைவர் சென்ற போது கூட, இந்த மிசாகைதிகள் வாய்மொழியாகவோ அல்லது எழுத்து மூலமாகவோ எந்தப் புகாரையும் கொடுக்கவில்லை. இஸ்மாயில் கமிஷனிலும், சிறைச்சாலை தலைவருடைய வாக்குமூலத்திலும் இந்தப் புகார் சொல்லப்படவில்லை. யாரும் யாரைப்பற்றியும் தவறாக சொல்லவில்லை. புகாரும் கொடுக்கவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட சிறைச்சாலைத் தலைவரையும் இதில் ஈடுபடுத்தி, அவர் இந்தப் பிரச்சனையில் தனிக் கவனம் செலுத்தியிருந்தால், இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களை தவிர்த்திருக்கலாம்.

ஆனால் ஜெயில் மான்யுவல் விதி 14-ன் படி சிறைச்சாலைத் தலைவர் இரண்டு முறை தான் ஒவ்வொரு மத்திய சாலைக்கும் சென்று பார்வையிட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதாவது ஒன்று, இன்ஸ்பெக்ஷனுக்காகவும், இன்னொன்று ஸர்ப்ரைஸ்-விசிட்டாகவும் செல்லவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இப்படி தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற ஒன்பது மத்திய சிறைச்சாலைகளுக்கும் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால், சிறைத்துறை தலைவர் அடிக்கடி சென்று பார்த்திருக்கலாம் என்று. இவர் செல்லாமல் இருக்கும்போதே நிலைமை இப்படி இருக்கிறது. அடிக்கடி சென்று பார்வையிட்டிருந்தால், இவருடைய தாண்டுதலின் பேரில் தான் இவையெல்லாம் நடைபெற்றது என்று சொல்லியிருப்பார்கள்.

7-2-76-லிருந்து 14-2-76 வரையிலும் வெளியில் சுற்றுப் பயணம் செய்திருக்கிறார். இருந்தும் அவர்கள் மீது சொல்லுகிறார்கள், இவர் அடிக்கடி சிறைச்சாலைக்குச் சென்றிருந்தால், இடையெல்லாம் தவிர்த்திருக்கலாம் என்று. இவர் அப்படி சென்றிருந்தால், இன்றைக்கு எல்லா குற்றங்களையும் இவர்

[திரு. துரை. முத்துசாமி]

[1978 ஏப்ரல் 6]

தலையின் மீது போடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஜெயில் மான்யுவலில் ஒரு ஜெயிலுக்கு இரண்டு முறை தான் செல்லலாம் என்றிருக்கிறது. அதன் படி தான் இவர்கள்....

திரு. கே. சுப்பிரவேலு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், சிறைத் துறை தலைவர் அவர்கள் ஒரு சிறைச்சாலைக்கு ஒரு ஆண்டில் இரண்டு முறை தான் செல்லலாம் என்று விதியில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியல்ல, குறைந்த பட்சம் இரண்டு முறையாவது போகவேண்டும் என்பது தான் அதன் பொருளையல்லாமல், இரண்டு முறைதான் போகலாம், அடிக்கடி போகக் கூடாது என்பதல்ல என்பதையும் எப்போது வேண்டுமென்றாலும் போகலாம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : அப்படியொன்றுமில்லை. ஜெயில் மான்யுவலில் இரண்டு முறைதான் போகலாம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஒன்று இன்ஸ்பெக்டுக்குக் காது போகலாம். இன்னொன்று ஸர்பிரைஸ் விசிட் என்ற முறையில் போகலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, இவர் ஜெயிலுக்கு பிரிக்வேன்ட் விஸிட் செய்திருந்தால், ரொட்டின் விஸிட் செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இவர் அடிக்கடி சென்றிருந்தால், இவர்தான் தூண்டுதலுக்கு காரணமாக இருந்தார் என்ற எண்ணம் உருவாகக்கூடிய சூழ்நிலை வந்திருக்கும். போகாத நேரத்திலேயே இப்படிப் புகார் சொல்லும்போது, போயிருந்தால் நிச்சயமாக வேறுவிதமாகச் சொல்லியிருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்த அறிக்கையில் தலைமை அதிகாரியைப்பற்றி சொல்லியிருப்பது எல்லாம் ஒருதலைப்பட்சமானது, விருப்பு வெறுப்பு போடு எழுதியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை ஏற்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்தச் சிறைச்சாலை விஷயமாக, இஸ்மாயில் கமிஷன் போடுவதற்கு முன்பாக, ஜரம்ப காலத்தில் சதாசிவம் அவர்களை இந்தக் கமிஷனுக்குப் போட்டார்கள். அதை ஆட்சேபித்து, இவர் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவர், ஆகவே இவரை மாற்றிவிட்டு வேறு ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும் என்று சாதிக்கப்பட்டா அவர்கள் கவர்னரிடம் மனு கொடுத்தார். இதற்கிடையே சதாசிவம் அவர்கள் தானே ராஜினாமா செய்கிறேன் என்று இதிலிருந்து விலகிவிட்டார். பின்னால் நியமிக்கப்பட்டவர் இஸ்மாயில் அவர்கள், ஆனால் இவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க நியமிக்கப்பட்டார் என்று 12-3-78-ல் கோர்ட்டில் தி.மு.க. வழக்கறிஞர் டானையங்கோட்டை சண்முகம் அவர்கள் கோர்ட்டில் வாதாடும்போது சொல்லியிருக்கிறார். இந்த அறிக்கையை தாக்கல் செய்வதற்கு முன்னாலே * * *

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 ஏப்ரல் 6]

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. என். கிட்டப்பா : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நானே சொல்லி விடுகிறேன். கடைசியாக சொன்ன 3,4 வரிகளை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன். தயவுசெய்து உட்காருங்கள். பத்திரிகையிலே வந்த தகவலை வைத்துக் கொண்டு அதை ஆதாரமாகக் காட்டி இங்கே நிச்சயம் பேசக் கூடாது;

திரு. துரை முத்துசாமி : (பத்திரிகை ஒன்றைக் காண்பித்து) 'முரசொலி' பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 'முரசொலி' பத்திரிகையிலே வந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்தப் பத்திரிகைகளிலே வந்தாலும் சரி. அவைகளை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு யாரும் பேசக் கூடாது; பேசவும் முடியாது. கடைசியில் அவர் சொன்ன 4 வரிகளை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் தீர்ப்புக்குத் தலை வணங்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பத்திரிகையை ஆதாரம் காட்டிப் பேசுகின்ற உறுப்பினர், முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ள முன்வருகிறபோது, அதை அனுமதிப்பதுதான் சபையின் மரபாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, அந்தப் பகுதியை ஏன் நீக்க வேண்டுமென்று....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதாக உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போதும் கூறவில்லை; அதற்கு முன்னாலேயும் சொல்லவில்லை. அப்படியே குற்றஞ் சாட்டுவதாக இருந்தாலும்கூட, அனுமதியைப் பெற்ற பிறகு தான் இந்த அவையிலே அதைப்பற்றி சொல்லவேண்டுமென்பது தான் மரபு. யார் வேண்டுமானாலும், எந்தப் பத்திரிகையை வேண்டுமானாலும், அவைகளிலே வந்திருக்கின்ற செய்தியை திடீரென்று இங்கே காண்பித்து பேசிவிட முடியாது. அந்த மாதிரியெல்லாம் நிச்சயம் பேசக் கூடாது.

திரு. துரை முத்துசாமி : அப்படியானால், பத்திரிகையிலே வந்திருப்பது பொய் என்று சொல்கிறீர்களா?

[1978 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். பத்திரிகையிலே வந்திருப்பதை முதலிலேயே காண்பித்து, அதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். பிறகுதான் இங்கே அதைப் பற்றி பேசலாம்.

திரு. க. அன்பழகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாக ஒரு விளக்கத்தைத் தந்து, அதற்குப் பதில்தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த ஆதாரமாக இருந்தாலும், அந்த ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு பேசும்போது, கமிஷன்மீது ரிப் லெக்ஷன் செய்யக்கூடிய அளவிலே உறுப்பினர் சொல்வது ஏற்ற மரபல்ல. கமிஷன் அறிக்கையை மறுக்கலாம்; ஏற்றுக் கொள்ளலாம் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம், அல்லது விசாரணையை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்றும் சொல்லலாம். ஆனால் கமிஷன் ஒரு முடிவிற்கு வந்த பிறகு, ஏதேனும் ஒரு கருத்தைக்காட்டி கமிஷன் கருத்துக்கு களங்கம் ஏற்படுத்துகின்ற அளவிலே பேசக்கூடாது. ஏற்கனவே, சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் எதைச் சொன்னார்களோ அதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். 'ரிப்லெக்ஷன் ஆன் தி கமிஷன்' என்ற அளவிலே இந்த அவையிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசியதை அனுமதிப்பது, அது அவைக்குறிப்பிலே இடம்பெறச் செய்வது நியாயமில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இரண்டு விஷயம் நான் எற்கனவே சொன்ன மாதிரி

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் துரை முத்துச்சாமி அவர்கள் சொன்னது, இந்தக் கமிஷன் பேரிலே ஒரு ரிப்லெக்ஷன் உண்டாகும் என்று கூறினார்கள். 'முரசொலி' பத்திரிகையிலே அந்தக் கட்சியினுடைய வக்கீல் சண்முகம் என்ன கூறியிருக்கிறாரோ, அதைத்தான் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். * * * அவர் கூறியதைத்தான் அப்படி பத்திரிகையிலே வந்துள்ள செய்தியைத்தான் இங்கே கூறினார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் தவறாகச் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: (உட்கார்ந்து கொண்டு) அப்பொழுது கூட அது சரியில்லை.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது ஜட்ஜ்மெண்டாக இருக்கலாம் அல்லது ரிப்போர்டாக இருக்கலாம். (திரு. க. அன்பழகன் அவர்களைக் சுட்டிக்காட்டி) உங்களைத்தான் கேட்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ரிப்போர்டாகவும் இருக்கலாம், ஜட்ஜ்மெண்டாகவும் இருக்கலாம். அது வேறு பிரச்சனை. ஒரு கமிஷன் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி, சொன்னது தவறாக இருக்குமானால் அவர்கள் மீது கமிஷன் வேண்டுமானால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அவர் வெளியே பேசுவது தவறாக இருக்கலாம். ஆனால் கமிஷன் மீது அப்படி குறை ஏற்படுத்தும் ஒரு கருத்தை யார் சொன்னதாக இருந்தாலும், இந்த அவையிலே அதைச் சொல்வதன் மூலம் இடம் பெறச் செய்யக் கூடாது என்பது தான் மரபு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் கடைசியாக பேசியதை நீக்கச் சொல்லி உத்தரவிட்டு விட்டேன். இது ஜட்ஜ்மெண்ட் அல்ல; ஒரு ரிப்போர்ட்டை - அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் மேல் அவர்களுடைய கருத்தை ஓரளவு சொல்ல சத்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: இது ஒரு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாக இருந்தாலும் சரி; கமிஷன் அறிக்கையாக இருந்தாலும் சரி; அதைப்பற்றி அவை விவாதிக்கும் போது அந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற சில கருத்துக்கள் ஏற்புடையதான என்றோ அல்லது சொல்லப்பட்டக் கருத்துக்களை தீவிரமாக ஆராய்ந்து பார்த்ததில் சொல்லுகிறேன்—என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதற்கு இன்னின்ன காரணங்கள் என்று சொல்லவில்லை அவை உறுப்பினர்களுக்கு நிச்சயமாக உரிமையுண்டு. ஆனால் அந்த உரிமை என்ற வரம்பைத் தாண்டி கமிஷனுக்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கிற முறையில் அல்லது நம்மால் நியமிக்கப்பட்ட அந்தக் கமிஷனுக்குப் பொறுப்பாளியாக இருந்து அந்த அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்த அவரது தரத்தை அல்லது அவரது கண்ணியத்தைக் குறைக்கத்தக்க வகையில், களங்கம் கற்பிக்கும் முறையில் தெரிவிக்கப்படுகிற கருத்துக்கள் இந்த அவையின் மரபுக்கு ஏற்புடையதானதாக இருக்குமென்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால் கருத்தை தெரிவிக்கிற அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது எண்ணங்களை இந்தக் கமிஷனின் அடிப்படையில் வைக்க முயற்சிக்க வேண்டுமே தவிர, கமிஷன் இப்படி நடந்திருக்க கூடாது. அவர் இந்த உள்நோக்கத்தோடு செய்திருக்கிறார்; ஆகையால் நான் சந்தேகிக்கிறேன் என்ற இப்படிப்பட்ட வாசகங்களோ, இப்படிப்பட்ட உணர்வுகளோ உருவாகக்கூடிய சொற்களோ இடம் பெறுமானால் அதை அவைக்குறிப்பிவிருந்து நீங்கள் நிச்சயம் நீக்குவீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1978 ஏப்ரல் 6]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: கமிஷன் ஐட்ஜுக்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கக்கூடாது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. இன்னின்ன சூழ்நிலையில், இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றி எடுத்துக் கூறக் கூடாது என்றால் இதன் பேரில் விவாதமே தேவையில்லையே.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: இன்ன சூழ்நிலையில் இன்ன இன்ன கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்லக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் பொதுப்படையாக ஒரு கருத்தை வைக்க விரும்புகிறேன். தயவுசெய்து நான் சொல்கிற கருத்தை திரு. துரை முத்துசாமி அவர்களுக்குச் சொல்லப்படுகிற கருத்தாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல் பொதுப்படையாகச் சொன்ன கருத்தாக ஏற்று கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆளும் கட்சித்தரப்பில் திரு. பண்ணைசேதுராம் அவர்கள் பேசியபோது கூட பல விஷயங்கள் சபைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபோல் இந்தப் பக்கத்தில் பேசும்போதும் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட வகையில் களங்கம், உள்நோக்கம் கற்பிக்கும் பேச்சைப் பேசக் கூடாது. பொதுப்படையாகக் கருத்துக்களைச் சொல்ல உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த வகையில் பேசவேண்டுமென்று அவை முன்னவர் கேட்டுக்கொண்டது போலவே நானும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சூழ்நிலையில் இப்படிப்பட்ட தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது என்று தான் திரு. துரைமுத்துசாமி அவர்கள் அதற்கு ஆதாரமாக அந்தப் பத்திரிகையை காட்டினார்கள். 12ஆம் தேதி இப்படிப் பேசியிருக்கிறார்கள். * * *

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் தவறு என்று சுட்டிக்காட்டுபவர் அந்தப் பத்திரிக்கையைப் படிப்பதற்கு முன்பு அதைத் துணைச் சபாநாயகரிடம் காட்டி விட்டுப் பேசியிருக்கவேண்டும். தவறுகள் நடந்த காரணத்தாலோ அதை தொடர்கதையாக வேண்டுமென்று பெரியவர் விரும்புகிறார் என்றால் எனக்குப் பேச ஒன்றும் இல்லை. அப்படிக் காட்டிவிட்டுத் தான் பேசவேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் திருப்பித் திருப்பி பேரவைத் தலைவரும் துணைத் தலைவரும் சொல்லுகிறார்கள், அதை நீங்கள் படிப்பதற்கு முன்னால் தங்களிடம் காட்டவேண்டும் அது காட்டப்படவில்லை. காட்டாமல் அவராகவே எடுத்துப் பேசுகிறார். வெளியே யாரோ எழுதிய கருத்தை, பேசிய கருத்தைப் படிக்கிறார் படிப்பதற்கு முன்பு அனுமதிப்பெற்றிருக்க வேண்டும். இதைத் தான் குறிப்பிட்டேனே தவிர, வேறல்ல.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. கி. மனோகான்]

‘பத்திரிகையில் இருப்பதைப் படித்தது கூட தவறு?’ என்று அம்பிகாபதி போன்ற விவரம் தெரிந்தவர்கள் பேசும்போது கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒழுங்காக, ஆற்றொழுக்காகப் போய்க்கொண்டிருக்கும் இந்த விவாதம் சுமுகமாக முடிய உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, திரு. துரைமுத்துசாமி அவர்கள் கருத்தைச் சொல்லும்போது இதை கைட் லைன்ஸ் ஆக வைத்துப் பேசினால் சபைக்குக் கொஞ்சம் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.50)

இதைத் தொடர்ந்து யாரும், நான் தயவுசெய்து கேட்டுக் கொள்கிறேன், இத்தனை பேசியதற்குப் பிறகும் ஒவ்வொருவரும் விளக்கம் தரவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேப்பரிலே வந்த செய்தியைத்தான் அவர் படித்தார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேப்பரிலே இருந்து அனுமதி பெறாமல் படிக்கக் கூடாது. முன் அனுமதி பெற்றுத் தான் படிக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் யார் யார் வேண்டுமானாலும் எதை எதை வேண்டுமானாலும் இங்கே படிக்கலாம் என்ற நிலைமை வந்துவிடும்.

திரு. துரை முத்துசாமி : நான் பேசிவிட்டு உங்கள் அனுமதியோடு அதைப் படிக்கிறேன் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் அனுமதியோடு படிக்கிறேன் என்று படிக்க ஆரம்பித்தால் என்ன ஆகும்? நான் அதைப் பார்க்க வேண்டாமா? என்னுடைய நோட்டீஸுக்கு அது வரவேண்டாமா? நான் அதைப் பார்த்து அனுமதித்த பிறகுதான் படிக்க வேண்டும். என்ன படிக்கப்போகிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் முன்கூட்டியே என்னிடம் காட்டியிருக்கவேண்டும். நான் அதை அனுமதித்திருக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் படிக்க முடியாது.

திரு. துரை முத்துசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது அறிக்கையாக இருக்கிற காரணத்தால்—இது ஒரு ஜட்ஜ்மெண்ட் அல்ல, ஜட்ஜ்மெண்டாக இருந்தால் அப்பீல் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது—ஆனால் இது ஒரு அறிக்கையாக இருப்பதால் அரசு இதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறது. இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையாக இருப்பதால் இதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய கட்டாயம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்திலே இதற்கு சதாசிவம் அவர்களைப் பேட்டிப்பொழுது திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள்

[திரு. துரை. முத்துசாமி]

[1978 ஏப்ரல் 6]

மனுக் கொடுத்து அதற்குப் பிறகுதான் இஸ்மாயிலை போட்டார்கள். இஸ்மாயிலை போட்ட பிறகு எப்படியெல்லாம் வெளியிலே பேசுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். 1976-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியிலிருந்து நடந்ததுபற்றித்தான் இந்த அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1975-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் அவசரநிலை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. அப்போதிருந்தே—அப்போதும் மிசாவின் கீழ் சிறை பிடிக்கப்பட்டார்கள், கடத்தல், சாராயம் வைத்திருத்தல் போன்றவைகளுக்காக கைது செய்யப்பட்டார்கள்—அவைகளைப்பற்றியும் கமிஷன் போட்டு அறிக்கை தந்திருக்கவேண்டும். குப்பண்ணன் கமிஷன் என்று போட்டார்கள். கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவம் பற்றி கமிஷன் போட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்போது அவையின் முன்னுள்ள அறிக்கையைப்பற்றிப் பேசுங்கள். நேரமாகிவிட்டது, சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி: ஆகவே, இந்த அறிக்கையை ஏற்கக் கூடாது என்று தெரிவித்து, முடிக்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையின்மீது ஜனதா கட்சியின் சார்பாக என்னைப் பேச அனுமதித்ததற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கமிஷனை நியமித்து இப்படி ஒரு அறிக்கை வருவதற்குக் காரணமாக இருந்த கவர்னர் பெருமான் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையை ஒழுங்காக, சீராக நமக்கு உருவாக்கித் தந்த இந்த கமிஷனையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே பேசியவர்கள் எல்லோருமே ஒன்றை ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சிறைச்சாலைகளில் எல்லாம் கொடுமைப்படுத்தக் கூடாது என்பதை கட்சி மாறுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். சிறை என்பதே கைதிகளுக்குப் பாதுகாப்பான இடம் என்றுதான் கருதப்படுகிறது. போலீஸ்காரரிடம் மாட்டிக் கொண்டால் உதைப்பார்கள், மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு பயந்து நடந்தால் சிறையிலே பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்பதையெல்லாம் கிரிமினல் கைதிகள் கூட தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள். சிறை என்பது கைதிகள் பாதுகாப்பாக இருக்கும் இடம். இந்த நாட்டிலே நோயாளிகளின் நோயைத் தீர்ப்பதற்காக வைத்தியசாலைகள் எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியமானதுதான் சிறைச்சாலையும்; அதுவும் ஒரு வைத்தியசாலை யாகக் கருதப்படவேண்டும்.

1978 ஏப்பல் 6]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

ஆனால், வைத்தியசாலையாக இல்லாமல் வதைக்கும் சாலையாக மாறுமானால் அது வருங்கால சந்ததிகளுக்கு தங்கள் வாழ்க்கையிலே நம்பிக்கையில்லாமல் போய்விடச் செய்துவிடும். நாங்கள் சிறைச்சாலையிலே அடிக்கப்பட்டோம், உதைக்கப்பட்டோம் என்பதைப் பற்றிப் பிரச்னை இல்லை. எங்களுடைய கதை இன்னும் தொடர்கதையாகலாம் அல்லது அது முடிவாகவும் மாறலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

ஆனால், இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நாம் இந்தக் கமிஷன் ரிப் போர்ட்டைப்பற்றி வாதிக்கும்பொழுது இதில் இருக்கின்ற உண்மைகளை நம்முடைய மனசாட்சியின் பெயரால் நாம் ஏற்க வேண்டும். சிறைச்சாலையிலே எனக்கு வயது 70 என்று போட்டிருக்கிறது என்று சிலர் கிண்டலாகக் கேட்டார்கள். முதலமைச்சர்கூட என்னை பெரியவர் என்றேதான் அழைக்கிறார். காரணம், எனக்கு வயது 59 ஆகிறது. அவருக்கு வயது 61 ஆகிறது. அவர் என்னைப் பெரியவர் என்று அழைக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவரே உங்களைப் பெரியவர் என்றுதான் அழைக்கிறார்.

திரு. ர. ஜெபமணி : நான் அறிவில் பெரியவன் என்று சொல்லமாட்டேன். அதில் எனக்கு நிச்சயமாக நம்பிக்கை இல்லை. ஒருவேளை உருவத்தை வைத்து பெரியவர் என்று அழைத்திருக்கலாம். அதையும் தலைவணங்கி வரவேற்கிறேன். அன்பான ஒரு வார்த்தை அது. எல்லாத் தம்பிமார்களும் என்னைத் தாத்தா என்று அழைக்கிறார்கள். அதில் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : அவர் தவறுகச் சொல்கிறார். தம்பி மார்கள் எப்படி தாத்தா என்று அழைப்பார்கள்?

திரு. ர. ஜெபமணி : இங்கே அமர்ந்திருக்கக்கூடிய நாம் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக வந்திருக்கிறோம். நாட்டு மக்களின் பிரச்னைகளைப் பற்றி வாதிப்பதற்காக நாம் வந்திருக்கிறோம். இந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் இவ்வாறு நடந்து விட்டதைப் பற்றிக் கூறியிருப்பது மட்டுமல்லாமல், இனிமேல் இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமை நடக்கக் கூடாது— இதை நான் சொல்லவில்லை. எம்ஜென்சியைக் கொண்டு வந்த அவர்களே சொன்னார்கள், இன்னும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு எம்ஜென்சி வரக்கூடாது என்று. அது எவ்வளவு பயங்கரமானது என்பது அவர்களுடைய உள்ளத்திலேயிருந்து வந்திருக்கிறது. இனி ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு வரக் கூடாது.

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1978 ஏப்ரல் 6]

நாம் நன்றாக யோசிக்க வேண்டும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏசுபெருமான் முப்பத்து மூன்றரை வயதில் கடற்கரையிலும், மலையிலுமாகச் சென்று மக்களைக் கூட்டிப் பேசினார், உண்மையைப்பற்றிப் பேசினார், நீதியைப்பற்றிப் பேசினார், சத்தியத்தைப்பற்றிப் பேசினார், வாழும் முறையைப் பற்றிப் பேசினார், அறத்தைக் கூறினார். இதனால் ஆண்டு கொண்டிருந்த மன்னனுக்கு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. மன்னனுக்கு கூட்டம் வரவில்லையே, இந்தச் சாதாரண தச்சனுடைய பிள்ளைக்கு இவ்வளவு பெரிய கூட்டமா, எப்படியாவது இதை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது கமிஷன் அறிக்கையிலே உள்ளதா?

திரு. ர. ஜெபமணி : சபாநாயகரவர்களே, நாம் சொல்வது நாட்டு மக்களுக்காக, நாம் இந்தக் கமிஷனைப்பற்றிச் சொல்லும் பொழுது அங்கே அது வருகிறது. எனவே, தயவுசெய்து அனுமதிக்க வேண்டும், கூடுதலாக கொஞ்சம் நேரத்தையும் அனுமதிக்க வேண்டும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அன்றையதினம் மக்கள் எப்படி இருந்திருப்பார்கள் மன்னன் ஆட்சியிலே. ஏசுபெருமான் கைது செய்யப்படுகிறார். ஆனால், அவருடைய அங்கி கழிக்கப்படவில்லை, அவர் அங்கே அடிக்கப்படவில்லை, உதைக்கப்படவில்லை. நேரடியாக நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்படுகிறார். நீதிமன்றத்தில் விசாரணை நடக்கிறது. விசாரணை செய்கின்ற நீதிபதி நியாயத்தைக் கேட்கிறார். ஏசுபெருமானை விசாரிக்கிறார். அவரைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்திருந்தவர்களையும் விசாரிக்கிறார், பிறகு நீதிபதி நியாயம் வழங்கி ஏசுபெருமான் சிலுவையில் அறையப்படுகிறார். இது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடந்த நிகழ்ச்சி.

ஆனால், இங்கே நான் கேட்கிறேன், நான் என்ன செய்தேன்? நான் என்னுடைய சொந்த வீட்டிலே படுத்திருந்தது பாவமா? அது பெரிய தவறு? இதைத் தவறு என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? நான் என்னுடைய வீட்டில் படுக்காமல் வேறு எங்கே போய்ப் படுப்பது? இரவோடு இரவாக அழைத்து வருகிறார் போலீஸ் அதிகாரி. நான், வாரண்ட் இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். வாரண்ட் இருந்தால் நான் ஏன் வருகிறேன் என்று அவர் கேட்கிறார். இன்றைக்கு திடீரென்று இரவிலே ஏன் அழைத்துப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டால், உங்களை பகலிலே அழைத்துச் சென்றால் மக்கள் காரணம் கேட்பார்கள், இரவு நேரத்தில் அழைத்துச் சென்றால் காரணம் கேட்க முடியாது, வாருங்கள் என்று சொல்லி அழைத்துச் சென்றார். சிறைச்சாலையிலே அடித்தார்கள். அது இருக்கட்டும்.

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டுபோவதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. நாங்கள் ஏற்கனவே சிறைச்சாலைக்குச் சென்றிருக்கிறோம். ஆனால் நாங்கள் கேட்பதெல்லாம், காந்தியடிகளின் படத்தைக் கழற்றி வைத்து விட்டு, நேருவின் படத்தைக் கழற்றி வைத்து விட்டு, காமராஜரின் படத்தைக் கழற்றி வைத்து விட்டு, இந்த அசோகச் சக்கரக் கொடியை மறைத்துவிட்டு, சத்தியத்தையும் அகிம்சையையும் அழித்துவிட்டு அடியுங்கள், நாங்கள் சாகிறோம், அதை வைத்துக்கொண்டு அடிக்காதீர்கள் என்றுதான் கேட்டோம்.

நாங்கள் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே அடிபட்டோம். அப்பொழுது அவர்களைப்பற்றி நாங்கள் நினைத்தோம், அவர்கள் அடிப்பார்கள், காரணம் நாங்கள் விடுதலை கேட்டோம். எங்களுக்குக் கிடைத்தது அந்த விடுதலை. ஆனால், இப்பொழுது நாங்கள் என்ன கேட்டோம். இரவில் தூங்கிக்கொண்டிருந்தோம், வேறு எதையும் கேட்கவில்லை. எங்களை ஏன் பிடித்துச் சென்று அடிக்க வேண்டும். அதுவும் சென்னை சிறைச்சாலையிலேதான் அடித்தார்கள், அப்படி அடித்ததால்தான் இந்தக் கமிஷன் மற்றச் சிறைச்சாலைகளில் அடிக்கவில்லை. ஆகையினாலே அங்கே கமிஷன் இல்லை. அடிபட்டது சென்னையிலே, ஆகையினாலே கமிஷன். ஆனால், ஏன் 1975-ஆம் ஆண்டிலிருந்து விசாரணைக்கு வரக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1.00)

இப்பொழுது இருக்கும் ஆட்சியாளர் அதற்கும் ஒரு கமிஷன் போடலாம். போடக் கூடாது என்று அவர்களை யாரும் தடுக்க முடியாது. ஏனென்றால், 1975 ஜூன் 26-ஆம் தேதியிலிருந்து நடந்தவற்றைப்பற்றி ஒரு கமிஷனைப் போட்டு விசாரணை செய்யலாம். கொடுமை நடந்தால், அதை விசாரிக்கட்டும். கொடுமையை விசாரிக்கக் கூடாது என்று மனித உள்ளம் படைத்த எவனும் சொல்லமாட்டான். மனிதனை மனிதனாக பாவிக்க வேண்டும். மனிதனை மனிதன் அடிப்பதற்காக ஆண்டவன் இந்தக் கரங்களைப் படைக்கவில்லை. மனிதனை மனிதன் அடிப்பதற்காக என்றால், கரங்களைப் படைத்திருக்கமாட்டான், கடப்பாறையைப் படைத்திருப்பான். அருமையான கரங்களைப் படைத்தவன், ஆண்டவன். அந்தக் கரங்களைக் கொண்டு அடிப்பதற்கு உத்தரவு போடுகிறான் மனிதன் என்றால், அவன் என்ன மனித உள்ளம் படைத்தவன்? அடித்து ஒரு பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியாது. நீங்கள் அந்தக் காரண காரியத்தைச் சரியாக சிந்திக்க வேண்டும்.

நாங்கள் ஜெயிலிலே இருக்கிறோம். ஜெயிலுக்கு ஒரு டையனை அழைத்து வருகிறார்கள். ஆர். ஏ. டேவிட் என்ற 26 வயது பையன்; மணக்கோலத்தோடு வருகிறான்; முகூர்த்த வேஷடி, முகூர்த்த சட்டை, முகூர்த்த மாலை போட்ட கறை அப்படியே இருக்கிறது. நீங்கள் கேட்டேன், தம்பி, நீ ஏன் வந்தாய்? எங்கி

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1978 ஏப்ரல் 6]

ருந்து வந்தாய்? முகூர்த்தக் கோலத்தோடு இருக்கிறாயே என்று. அதற்கு அவன் சொன்னான் சர்ச்சிலே திருமணம் முடிந்தது, காரிலே என்னுடைய மனைவியும் நானும் சென்று கொண்டிருந்தோம், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இடையிலே தடுத்தார், என்று. எவ்வளவு பெரிய கொடுமை, பார்த்தீர்களா? நான் கேட்கிறேன், சகுனம் பார்ப்பார்கள், எதிரே யாரும் தடுத்து விடக்கூடாது, கை தட்டிக் கூப்பிட்டு விடக் கூடாது என்று. அப்படிப்பட்ட மண ஊர் வலம் வருகிறது; பாவம். அந்தப் பையன் பாதியிலே கைது செய்யப்படுகிறான்; சிறைக்குள்ளும் கொண்டு வரப்படுகிறான்; மறுநாள் நாங்கள் அழுதோம். அந்த பையனுக்காக. இப்படிப்பட்ட கொடுமை இந்த நாட்டில், கரந்தி பிறந்த நாட்டில் நடக்கக் கூடாது. வேறு எந்த நாட்டிலும் நடக்கலாம்.

அதற்கடுத்து, திருவேங்கிடம் என்ற இரண்டு கண்ணும் தெரியாத ஒருவர் வந்தார். நான் அவரைக் கேட்டேன், உங்களுக்கு கண்ணை தெரியாதே, நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் அல்லது செய்துவிடுவீர்கள்? உங்களை எவன் ஐயா பிடித்தான்; எதற்குப் பிடித்தான் என்று. எவனோ ஒரு குருட்டுப் பயல் பிடித்தான் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்டேன், ஐயா உங்களுக்கு இரண்டுகண்ணும் தெரியாது, நீங்கள் போய் இன்னொருவனை குருட்டுப் பையன் என்று சொல்கிறீர்களே, என்று. அந்த போலீஸ் காரனுக்குத் தெரியவில்லையே என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். எவ்வளவு பெரிய கொடுமை, ஐயா.

சிறைச்சரலையிலே அடிப்பதா? அடிப்பதற்காக, மக்கள் வாக்கு வாங்கக் கூடாது. இப்பொழுது அடிப்பதால், அதோடு முடிந்து விட்டது. உங்களுடைய பரம்பரை வரும். அவர்களும் அடி வாங்குவார்கள் செம்மையாக. நான் எம். எல். ஏ., நான் ஐ. ஜி., என்றெல்லாம் சொல்லலாம். ஆனால், சாகும் வரைக்கும் நீ இப்படியே இருக்க மாட்டாய். உனக்கும் பிள்ளை பிறக்கும். அன்னும் குறும்புக்காரனாக வருவான், அரசியல் வாதியாக வருவான், செம்மையாக உதை வாங்குவான். அப்பொழுது என் அப்பன் என்ன செய்தானோ என்ற அந்த எண்ணங்கள் அவனுக்கு வரக் கூடாது.

மீன் போட்டார்கள் என்று இங்கே பேசுகிறார்கள். தவறான கருத்துக்களைச் சொல்லவே கூடாது. ஜெயிலிலே மீன் போட்டார்களா? ஒரு நூலில் 7 பேரை அடைத்தார்கள். நன்றாகப் படுத்தால் 3 பேர் படுக்கலாம். உள்ளே அடைக்கட்டும், கவலைப்படவில்லை. சிறுநீர் கழிக்க 3 பாண்டம், தண்ணீர் குடிக்க ஒரு பாண்டம், லைட் கிடையாது. எதிலே சிறுநீர் கழிப்பது, எதைக் குடிப்பது, தெரியாது. 7 பேரை அடைத்ததைப்பற்றிக் கூடக் கவலைப்படவில்லை.

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

அங்கே ஒரு வார்டர் உட்கார்ந்து கொண்டு சொல்வார். நேற்றுதான் இந்த அறைபில் குஷ்டரோகி இருந்தான், காலி செய்யப்பட்டான் காலையில். இங்கேதான் உட்கார்ந்தான், இங்கேதான் அவன் படுப்பான், இங்கேதான் அவன் துடைப்பான், இப்படியெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு வந்தால் எப்படி ஐயா அங்கே இருப்பவன் உயிரோடு இருப்பான். நீங்களும் இருதயம் படைத்தவர்கள்தானே, நான் கேட்கிறேன், யாருக்கோ வருகிற தென்றால், ஓரிடத்திலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் இருதயம் படைத்த வரா என்று என்னைப் பார்த்து கேட்கிறீர்கள். (சிரிப்பு) ஏனென்றால், பேரவைத் தலைவரவர்களைப் பார்த்து பேசுகின்ற பேச்சு இது.

திரு. ர. ஜெபமணி: நான் நீங்கள் என்று சொல்வது, இந்த நாட்டு மக்களையும், அந்த மக்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்து. நான் எல்லோரும் இருதயம் அற்றவர்கள், நான் ஒரு வன்தான் இருதயம் உள்ளவன் என்று பேசுவதே கிடையாது. மக்கள் எதற்கு இங்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்? அவர்கள் பிரச்னைகளை அறிந்து, அவர்களுடைய துன்பங்களைத் தங்களுடைய துன்பங்கள் போல் நினைத்துக் களைவோம் என்ற நம்பிக்கையில்தான் நம்மை இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்கள். கட்சிக்காக வாதாடி உண்மையை மறைக்காதீர்கள். வருங்கால சந்ததியினர் நம்மைச் சபித்துவிடுவார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட கொடுமை இந்தச் சிறைச்சாலையிலே நடந்திருக்கிறது. நடந்திருந்தாலும் அதற்குக் காரணமானவர்கள் கண்டிப்பாகத் தண்டிக்கப் படவேண்டும். அவர்களைத் தண்டிப்பதால், வருங்காலத்திலே மீண்டும் அந்தக் கொடுமை நடக்காது என்பதில் அவர்களுக்கு அந்த உணர்வாவது வரவேண்டுமே. நான் அடித்தது தப்புதான் என்ற உணர்வாவது வரவேண்டும். அதற்காகத்தான் தண்டிக்கப் பட வேண்டுமென்கிறேன். நான் ஜெபமணி என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. என்னோடுருந்த அந்த நண்பர் சிட்டிபாபு இருந்தார். பிரச்னை இல்லை, அவர் நேற்று செத்தார்; நான் நாளைக்குச் சாகலாம். எல்லோரும் ஒரு நாளைக்குப் போகப் போகிறவர்கள் அல்லவா? அடித்தவர்களும் போகப்போகிறவர்கள் தான். நாங்கள் நல்ல மரணம் அடைவோம். அவர்களுக்கும் மரணம் வரும்; ஆனால் அப்படிப்பட்ட மரணம் அல்ல.

நான் கேட்பது, இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை வந்திருக்கிறது. இந்த அறிக்கையிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். சிறைச்சாலையைச் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். கைதிகளை ஏன் விசாரிக்கவில்லை, கேட்கிறார்கள். நல்லவேளையாக அவர் விசாரிக்கவில்லை. அப்படி விசாரித்து விட்டு வந்தால் அந்தக் கைதிகள் என்ன பாடு பட்டிருப்பார்கள் என்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1978 ஏப்ரல் 6]

ஒரே ஒரு வார்த்தை சொன்னதற்காக ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து டவர் வரை அடிக்கப்பட்டான். ஐயா, இப்படி அடிக்காதீர்கள், உங்கள் பிள்ளைகள் திருடமாட்டார்களா, உங்கள் பிள்ளைகள் தவறே செய்யமாட்டார்களா, சிறைச்சாலை குற்றவாளிகளை திருத்துகின்ற இடம் தானே என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், ஜெபமணி, ஜெயிலுக்குள் வந்தால் காது கண் எல்லாம் வேலை செய்யக்கூடாது, உள்ளே போங்கள், நாங்கள் எதையும் செய்வோம் என்றார் அது என்ன கசாப்பு கடையா? சிறை சூப்பரின்கடன் டென்ட் தகப்பன் என்றால் ஜெயிலர் தாய்போல இருக்கவேண்டும். அங்கே இருக்கிற கைதிகளின் உணவிலே கை வைக்கக்கூடாது. உணவா கொடுத்தார்கள்? முட்டை கொடுத்தாலும், கறி கொடுத்தாலும், ஜூஸ் கொடுத்தாலும். இப்படிச் சொல்லுகின்ற அவர்களை எப்படித்தான் அவர்களுடைய தாய் தந்தையர்கள் பெற்றார்களோ? சாப்பாடா கொடுத்தான், நர்ஸ்கள் சாப்பாடா சாப்பிட்டோம்?

இரவு 6 மணிக்கு முடினால், காலை 6 மணிக்குத்தான் திறப்பார்கள். எல்லோரும் வெளியே போகவேண்டும் என்று துடிப்போம். அப்போதுதான் உட்காரவைத்து 7 தடவை எண்ணுவான். மரத்தின் மேலே இருந்து குருவிகள் எச்சம் போடும். எங்கள் மேல் எல்லாம் அபிசேகம் பண்ணும். அங்கு மூன்றே மூன்று லெட்ரின்தான் இருக்கிறது, எப்படி போவது. ருமுக்கு உள்ளேயே வெளிக்கு இருப்பான். அங்கே போக முடியுமா? மனித இதயமே கிடையாதா? எவனோ உத்தரவு போட்டான். உத்தரவு யார் வேண்டுமானாலும் போடலாம். அடி என்று சொல்லிவிட்டால் எல்லோரும் அடிப்பார்களா? அடிப்பது போல கையை ஒங்குவான், ஆனால் அடிக்கமாட்டான், கேட்டால் அடிக்க வரவில்லையே என்று சொல்வான்.

தி.மு.க. ஆட்களை மட்டுமா அடித்தார்கள். எந்தக் கட்சி என்று பாகுபாடு இல்லாமல் செம்மையாக அடித்தார்கள். அது அந்த அதிகாரிகளுக்கு ஒரு நோய்போல் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்தக் கொடுமைகளுக்குப் பின்னாலே ஒரு அதிகாரி வந்தார். வேலூரிலே இருந்து வந்த அதிகாரி எல்லோருக்கும் நாற்காலி போடு, எல்லோருக்கும் சேர் போடு, அவர்களுடைய தபாலை ஒழுங்காகக் கொடு என்றார், இத்தனை வருடமாக இருந்த மனிதர் இதை ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்டால் எனக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார். எவ்வளவு பெரிய கொடுமை. இப்படிப்பட்ட கொடுமை, இனிமேல் இந்தத் தவறு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு வராது என்று எமர்ஜன்சியைக் கொண்டு வந்தவர்களே கூறி இருக்கும்போது, இனிமேல் இந்தத் தவறு

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

நாட்டிலே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் வரக்கூடாது; அதற்குநாம் உறுதுணையாக இருக்கவேண்டுமானால் நீங்கள் அவர்கள் மீது நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுங்கள். அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானாலும் மன்னித்து விடுங்கள், கவலை இல்லை.

நான் உங்களிடம் சொல்ல விரும்புவது, உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் உத்தமர், அவர் தெளிவாக, உண்மையாக, கொஞ்சம்கூட பாரபட்சமின்றி விசாரித்திருக்கிறார்கள், சிறைக்கூடத்திற்குப் போய் கண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஜெயிலில் குஷ்டரோகிகள் உண்டா என்று கேட்கிறார்கள். இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். வேதமாக ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகிறார்கள். அங்கே குஷ்டரோகிகள் இருக்கிறார்கள். எதற்காக ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். விசாரணைக் காக வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு பெரிய சங்கடமான காரியம். எவ்வளவு பெரிய நீதிபதி, ஒரு கமிஷன் தலைவர், அவருக்கே உண்மை மறைக்கப்படுகிறது. இந்த எண்ணம் படித்த அதிகாரிகளுக்கு வரக்கூடாது.

முதலாவது அட்சரத்தை எழுதும்போதே படித்தோம் அறஞ்செய விரும்பு, ஆறுவது சினம், என்று. இந்த இரண்டையும் மறந்து விடுவதாலேயே வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு, காக்காய் பிடிப்பதற்கும் தாங்கள் வாழவேண்டும் என்பதற்காக எந்தக் கர்மத்தையும் செய்கிறார்கள்.

இது காந்தி சொத்து, சிவன் சொத்து, குல நாசம் இது காந்தி சொத்து, யார் எந்த சொத்தில் விளையாடினாலும் மாட்டிக் கொள்வார்கள். மாட்டிக் கொள்வார்கள் என்று எண்ணிய காரணத்தினாலேதான் பேசுகிறோம். இல்லாவிட்டால், சிறைச்சாலை திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, வெள்ளை அடிக்கப் பட்டிருக்கிறது, மீண்டும் உள்ளே வந்தால் வெளியே வரமாட்டார்கள் என்று எல்லாம் அச்சுறுத்தப்பட்டோம்.

(பிற்பகல் 1.10)

ஆனால் இறைவன் திருவருளால் இந்த நாட்டு மக்கள், இது அசோகன் ஆண்ட நாடு, அக்பர் ஆண்ட நாடு, இது தெய்வபக்தி உள்ள நாடு, வள்ளுவன் பிறந்த நாடு, இங்கே நீதி நிலைக்கும், நேர்மை நிலைக்கும், சத்தியம் நிலைக்கும். அறமே கூற்றாகும் என்று அறமே கூற்றாகி வெளியே வந்த பிறகு, எழுபடைய பரம்பரைக்கு மீண்டும் இந்த நிலை வரக்கூடாது என்பதற்காக நடந்தவைகளை நாம் சிந்தித்துப்பார்த்து திரும்பிப் பார்க்கிறோம். அதுதான் இந்தக் கமிஷன் வைத்தது.

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1978 ஏப்ரல் 6]

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகாலத்திற்கு முன்பே இயேசுபிரான் வாழ்ந்த காலத்தில் 20 ஆண்டுகாலம், 10 ஆண்டுகாலம் தண்டனை விசாரணை கிடையாது என்ற நிலை இல்லை. ஆனால் நெருக்கடி காலத்தில் என்ன நடந்தது? ஜெயிலுக்குள் சென்றவனுக்கு எந்த விதமான ஆதரவும் இல்லை. என் மனைவி மக்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கு இருக்காதா? சிறைக்குள்ளே போனோம். அங்கேயிருப்பவர்கள் என்ன சொன்னார்கள். கிரிமினல் கைதிகள் எங்களைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். நீங்கள் எதற்காக இங்கே வந்தீர்கள்? என்று கேட்டார்கள். தெரியவில்லை என்று சொன்னோம். ஒன்றும் இல்லை என்று நாங்கள் சொன்னதும், அவர்கள் ஒன்றும் இல்லையா அப்படியென்றால் என்று இப்படி கையைக் காட்டுகிறார்கள். (கையிலுல் சைகை காட்டினார்). நான் கொலை செய்தேன், இங்கே வந்து இருக்கிறேன், நான் திருடினேன், இங்கே வந்து இருக்கிறேன், நீங்கள் எதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் தெரியவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள், உங்களை கடலுருக்கு கொண்டு போகப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் குப்பிரன்டென்ட்டைப் பார்த்துக் கேட்டேன் கடலுருக்கு கொண்டு போகப்போகிறார்கள் என்றால் என்ன என்று கேட்டேன், அதற்கு அவர் சொன்னார், டைத்தியம் பிடித் தவர்களை, மனநோய் கைதிகளை அங்கு எடுத்துச் செல்வோம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ஒரு தவறும் செய்யவில்லை, நேற்று இரவு வீட்டில் தூங்கிக்கொண்டு இருந்தோம். இங்கே அழைத்து வந்து இருக்கிறார்கள், இன்று இரவு இங்கே ஜெயிலில் தூங்குகிறோம், அவ்வளவுதான் என்று சொன்னோம். ஜெயிலில் ஒரு அரசியல்வாதியை எப்படி நடத்துவது என்று விதிமுறை வேண்டாமா? வெள்ளைக்காரன் காலத்திலும் நான் ஜெயிலுக்கு போய் இருக்கிறேன். அரசியல் கைதிகள் என்றால் அவர்கள் அரசனோடு போராடக்கூடியவர்கள், நாளைக்கு அரசனாக ஆகக் கூடியவர்கள். நாளைக்கு அரசனாக வரவேண்டியவனுக்கு என்ன மரியாதை கொடுக்கப்பட வேண்டும்? அவர்கள் எப்படி நடத்தப்பட்டார்கள்? சாராய் மிசா, இரும்பு மிசா, பெண்களை வைத்து வியாபாரம் செய்த மிசா, கள்ளக்கடத்தல் மிசா, அரிசி மிசா, இப்படி எல்லோரையும் சேர்த்து ஒரே இடத்தில் வைத்தால் யார் யாரைப் புரிந்து கொள்வது.

நாங்கள் கேட்டோம், அரசியல்வாதிகளை கொஞ்சம் தனியாக வையுங்களேன் என்று, அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள். உங்களை அவமானப்படுத்துவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எங்களை அவமானப்படுத்தவில்லை, அவர்களுடைய பதவியை அவர்கள் அவமானப்படுத்திவிட்டார்கள். எங்களை அவமானப்படுத்த அவர்கள் யார்? அதைத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம். சிறைச்சாலையில் கொடுமை என்றால் அது வன்கொடுமை. அது வன்கொடுமை என்றால், நினைத்தே பார்க்க முடியாது அப்படிப்பட்ட கொடுமை எந்த நாட்டிலும் நடக்காது, நடக்கக்கூடாது. என்னை அடிக்கும்போது நான்

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

சொன்னேன், என்னை அடிப்பீர்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. உள்ளபடியே உள்ளே அடிப்பார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் ஒரு தோல் பை வைத்து இருந்தேன். தோல் பையைப் பார்க்க வேண்டும் என்றால் நானே திறந்து காட்டியிருப்பேன். ஆனால் அதை படாரென்று கிழித்தார்கள். அப்போதே யோசித்தேன். ஏதோ ஒன்று இங்கே நடக்கப்போகிறது என்று. பையைக் கிழிக்காதே தம்பி என்று சொன்னேன். அப்படியா சொல்கிறும், வாடா என்னோடு என்று என்னை அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள். ஒஹோ, இந்த ஜெமீனில் வெளியில் நடக்காதது எல்லாம் கூட நடக்கும்போல் இருக்கிறது என்று நினைத்தேன். டவர் வழியாகப் போகும்போது ஜேப்பியார் அண்ணனை அடிக்க அழைத்துப்போகிறார்கள் என்று சொன்னார். வெளியே வந்தபிறகு என்னிடம் அப்படி நினைத்ததாகக் கூறினார். ஏன் என்னை அடிக்கப்போகிறார்கள், நான் என்ன குற்றம் செய்தேன்? என் தோளில் நான் துண்டு போட்டுக் கொண்டு இருந்தேன். என் தோளில் நான் வாங்கிய துண்டைப் போட்டுக்கொண்டு இருப்பதில் என்ன குற்றம். அதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. அதைச் சொல்லிவிடவேண்டும் என்று ஜேப்பியார் முயற்சி எடுத்து இருக்கிறார். ஆனால் அது முடியவில்லை. அவரை சொல்ல விடவில்லை. யாரடா அந்த ஆள் துண்டு போட்டுக் கொண்டு இருப்பது என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஜேப்பியார் நன்றாக அறிந்து கொண்டு இருக்கிறார். 9-ம் எண் பிளாக் என்றாலே உதைக்கும் பிளாக். அதனால்தான் அவர் அப்படி அறிந்து கொண்டு இருக்கிறார். அவனுக்கு எப்படி உதைக்கக் கற்றுக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. உன்னை அடிப்பேன் என்று சொல்லியிருந்தால் நான் தயாராக இருந்து இருப்பேன். சுமமா நின்றுகொண்டு இருக்கும்போது படார் படார் என்று இடி இடிப்பது போல் இடிபோல் என்னைத் தாக்கினார்கள். ஆனால் இப்படியெல்லாம் தாக்கிவிட்டு, அப்படி தாக்கியவர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கும் நிலைமை இருக்கிறதே அந்த துர்பாக்கியமான நிலைமை வரக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். தாக்கியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அது ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எங்கள் கட்சி, உங்கள் கட்சி என்று பார்க்காமல் அதைக் கண்டிக்கவேண்டும்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 20 நிமிடம் ஆகிவிட்டது.

திரு. ர. ஜெபமணி: இன்னும் 5 நிமிடம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்படிப் பேசிக்கொண்டே போனால் பின்னால் வருபவருக்கு பேச நேரம் இல்லாமல் போய் விடும்.

[1978 ஏப்ரல் 6]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, எங்கள் கட்சிக்கு ஒதுக்கியிருக்கிற நேரத்திலிருந்து 5 நிமிடங்கள் திரு. நெல்லை ஜெபமணி அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். ஆகவே, தாங்கள் அவருக்கு இன்னும் 5 நிமிடங்கள் பேச அனுமதி அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ர. ஜெபமணி : வக்கீலிடம் பேசுகிறேன். குறுக்கிடுகிறார்கள் அதிகாரிகள். இதை இதைத்தான் பேசவேண்டும்; இதைச் சொல்லக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் வக்கீல் தேவையில்லை; நான் ஒன்றும் பேசவேண்டியதும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டேன். நான் என்னுடைய வக்கீலிடம் பேசுவதற்கு அவர்கள் கட்டுப்பாடு போடுகிறார்கள்; வக்கீலிடம் பேசுவதற்கு உத்தரவு போடுகிறார்கள் ஜெயில் அதிகாரிகள்.

என்னுடைய பாதுகாப்பு, உறங்கும் இடம், உண்ணும் வசதி, துணிமணிகள் மாற்றும் வசதி, குவிக்கும் வசதி, படிக்கும் வசதி, உறவினர்களுக்குக் கடிதம் எழுதும் வசதி, நண்பர்களுக்குக் கடிதம் எழுதும் வசதி, இப்படிப்பட்ட வசதிகளைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய ஜெயில் அதிகாரிகள் வக்கீலிடம் இப்படித்தான் பேச வேண்டுமென்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஏனென்றால் சித்திரவதை செய்ய வேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய நோக்கம்.

சித்திரவதைக்கு ஆளானது நான் மட்டுமல்ல; அல்லது எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு யார் யார் மேலெல்லாமோ கோபம்; தி. மு. க. வினர் மேல் மட்டும்தான் கோபமா என்றால் இல்லை. தி. க. மேலும் கோபம். வீரமணி மேலும் கோபம்; ஜெபமணி மேலும் கோபம்; லெப்டிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் மேலும் கோபம்; அண்ணா தி. மு. க. மாணவர்கள் மேலும் கூட கோபம்.

நான் ஜெயிலிலே இருக்கும் போது நான்கு பேர் வந்தார்கள். நீங்கள் யார் என்று கேட்டேன். மாணவர்கள் என்றார்கள். உங்களை ஏன் கொண்டு வந்தார்கள், நீங்கள் எந்தக் கட்சி என்று கேட்டேன். நான் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் என்றான் ஒருவன்; நான் காங்கிரஸ் என்றான் ஒருவன்; நான் தி. மு. க. என்றான் ஒருவன்; நான் அண்ணா தி. மு. க. என்று சொன்னான் ஒருவன்; ஆக, அவர்களுக்கு அண்ணா தி. மு. க. மாணவர்கள் மேலும் கோபம்தான். நீங்கள் எல்லோரும் படிக்கிறவர்களாயிற்றே; உங்களையும் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே, ஏன் என்று கேட்டேன், நாங்கள் கறுப்பு பாட்ஜ் குத்தினோம், அதற்காக பிடித்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்று நான்கு பேருமே சொன்னார்கள். மாணவர்கள் கறுப்பு பாட்ஜ் குத்துவது ஒரு குற்றமா?

1978 ஏப்ரல் 6] [திரு. ர. ஜெபமணி]

அப்புறம் ஒரு வழக்கறிஞர் வந்தார். டேவிட் என்பது அவருடைய பெயர். பிரஷ் வைத்து பல் விளக்கினார். வாயிலிருந்து மேலெல்லாம் அப்படியே ஒழுகுகிறது. ஆன் ஒருமாதிரி பட்டைப் போடு காணப்பட்டார். ஏன் இப்படி ஒழுகுகிறது என்று கேட்டேன், மைன்ட் சரியில்லை என்றார். ஏன் சரியில்லை என்று கேட்டேன். எனக்கு அரசியல் தெரியாது; நான் பல ஊர்களுக்குப் போயிருக்கிறேன்; உலகம் பூராவும் சுற்றியிருக்கிறேன்; திடீரென்று என்னை இங்கே கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் என்றார். ஏன் இப்படி திடீரென்று கொண்டு வந்தார்கள் என்று கேட்டேன். 5 வருஷத்திற்கு ஒருமுறை தேர்தல் நடத்துவதுதான் ஜனநாயகம்; தேர்தல் நடத்தினால்தான் உங்கள் அப்பாவின் ஆத்மாவும் சாந்தியடையும் என்று இந்திராகாந்திக்கு தபால் எழுதினேன். அக்லைட்ஜ்மென்ட் வந்து சேர்ந்தது; எனக்கு அரெஸ்டும் வந்தது; இப்போது உங்கள் மத்தியிலே இருக்கிறேன் என்று பட்டபடத்து, நெக்குருக, கண்ணீர் விடாத குறையாகச் சொன்னார்.

ஒரு கடிதம் எழுதிவிட்டார். அதுவும் நேரு ஆத்மா சாந்தியடைய அவருடைய அருமை மகளுக்கு எழுதினார். அவர் ஒரு ஜனநாயகவாதி, அந்த ஜனநாயக உணர்வோடு அதை எழுதினார். அவரையும் சிறைக்கு கொண்டு வந்தார்கள்; அந்த ஒன்பதாவது பிளாக்சில் போட்டார்கள்; அடித்தார்கள், உதைத்தார்கள். அங்கே இருப்பவர்களை சொல்கிறார்கள். 9-வது பிளாக் என்றால் உடம்பை மெது படுத்திவிடுகிற இடம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த பிளாக்கிலேபோய்ச் சேருகிறவரை அடித்து, உதைத்து, அவர் உடம்பை மெதுபடுத்தி அனுப்புவதுதான் அங்கிருக்கிறவர்கள் வேலை.

இப்படியெல்லாம் நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதுதான் நம்முடைய விருநர்ச்சலம் செல்வராஜ் வருகிறார். அவர் ஒரு செல்வம்; அதுவும் குழந்தைச் செல்வம். ஒரு குழந்தையைப்போல வருகிறார். ஆண்டவனே! இந்தக் குழந்தைக்கும் எங்களைப்போன்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்று நினைத்துக்கொண்டேன். அப்படி நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே எங்கள் முன்னாலே வைத்து, எங்கள் எல்லோரையும் பார்க்க வைத்து அடித்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமை இந்த யுகத்திலே இனிமேல் எங்குமே நடக்கக்கூடாது இறைவா. நீதான் எல்லோரையும் படைத்தாய். எல்லா மனிதனும் ஏதோ ஒரு ரீதியில் சாகிறான். ஆனால், இறைவா, இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமை இனிமேல் யாருக்குமே ஏற்படக்கூடாது என்று பிரார்த்திக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகளை அநீதிகளை ஏற்படுத்திய அதிகாரிகள் அத்தனைபேர்மீதும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்; நடைபெற்ற கொடுமைகளை இந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட் தெளிவாக விளக்குகிறது; ஆகவே, இந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை அப்படியே ஏற்று, இதையே தீர்ப்பாக ஏற்று, செயல்படுத்தி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

[1978 ஏப்ரல் 6]

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற நீதிபதி இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே இந்த அறிக்கையில் பல்வேறு அம்சங்கள் தரப்பட்டிருந்தாலும் குறிப்பாக நீதிபதி அவர்களின் கருத்திற்குள் ஆழமாகப் போகவில்லை என்றாலும் அந்த மிசா காலத்தில் 166 பேர்களை விசாரிக்க வேண்டிய அந்த நிலையில் இந்த நீதிபதி அவர்கள் தந்திருக்கிற அறிக்கையில் 1976 ஜனவரி 31-ந் தேதி கைதுசெய்யப்பட்டிருந்த ஏறத்தாழ 49 பேர்களை நீதிபதி அவர்கள் அழைத்து விசாரிக்கவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்படி அந்த 49 பேர்கள், பெரியவர் நெல்லை ஜெபமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டபோது அந்த 9-ம் எண் பிளாக்கிலே பலர் அடிக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும், அப்படி அடிக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள் அடிக்கப்பட்ட தன்மை, கொடுமை இழைக்கப்பட்ட முறை பற்றி அந்த 49 பேர்களையும் அவர்கள் விசாரணை செய்யாத நிலைமையையும் பார்க்கும்போது, இந்தக் கமிஷனை தட்புடலாக ஆரம்பித்து, ஒலிபெருக்கி எல்லாம் வைத்து விளம்பரப்படுத்தி, கமிஷன் விசாரிக்கிறது என்று சொல்லி, கடைசியில் கமிஷன் தந்திருக்கிற அறிக்கையைப் பார்த்தால் அது ஒருதலைப் பட்சமானதாக இருக்கிறது, நடுநிலையோடு ஆராயப்பட்டு தந்த அறிக்கை என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

(பிற்பகல் 1-20)

ஆனால் இந்த அறிக்கையைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்கிற நேரத்தில் இப்படி விட்டுப்போன அந்த 49, 50 பேர்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து விசாரிப்பதற்கு இன்னொரு நீதிபதியை நியமித்து, ஒரு குழுவை உருவாக்கி அதனுடைய தீர்ப்பையும் இந்த அரசு அறிவிக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு அரசு அதிகாரிகள் இருக்கின்ற நேரத்தில் உள்துறை அதிகாரி திரு. சுப்ரமணியம் அவர்களுடைய அறிக்கையை மட்டும் மனதில் வைத்து, அவர் தந்திருக்கிற காரண காரியங்களை மட்டும் முழுமையாக பக்கத்துக்கு பக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். பல அதிகாரிகளை அழைத்து விசாரித்து இருக்கிற அந்தக் குறிப்புகளை எல்லாம் ஏன் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய அறிக்கையில் பக்கத்துக்குப் பக்கம் மாறான கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

1978 ஏப்ரல் 6]

[திரு. துரை. கோவிந்தராசன்]

சிறைத்துறைத் தலைவர் மீது நீதிபதி குறை கூறி இருக்கிறார். அவர் கொடுத்த அந்த அறிக்கையிலே 181-வது பக்கத்திலே இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “சிறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட காவல் கைதிகளுக்கு ஒழுங்காக இடமளிக்கப்பட்டு வசதிகள் செய்ய, சிறைச்சாலை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் எந்தவித நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை உண்மையில், இதுகுறித்து நான் அவரை வெளிப்படையாக வினவியபோது அவரது பதில் விசித்திரமாக இருந்தது. அவர் பின்வருமாறு கூறினார். “அவசியமான ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு கண்காணிப்பாளருக்கு தெரிவித்ததோடு என்னுடைய கடமை முடிந்தது. இதற்குப் பொறுப்பாளர் அவர்தான். அவசியமான ஏற்பாடுகளை அவர்தான் செய்யவேண்டும்.” இப்படிப்பட்ட சிறைத்துறைத் தலைவரைப்பற்றிய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்திலே அந்த நீதிபதி தந்திருக்கிற அறிக்கையிலே கண்காணிப்பாளருக்கு இடப்பட்டிருக்கின்ற உத்தரவை மறுத்து அவர் சொல்கிற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மாறாக அந்த அறிக்கையிலே 139-வது பக்கத்தில் இஸ்மாயில் அவர்கள் யாரோ கொடுத்த வாக்கு மூலத்தின் மூலம் அப்படி எந்தவிதமான ஆதாரமும் இன்றி தம்முடைய அறிக்கையில் சில கொடுமைகள் நடந்ததாகக் கூறினார்கள்.

உதாரணமாக, காவல் கைதிகளுக்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற துன்பங்கள் பற்றி அவர் குறிப்பிடும்போது பாரா 1-ல் “இந்த நிகழ்ச்சி கட்டுக்கதையாக அல்லது அவர்களால் இட்டுக் கட்டப்பட்ட சம்பவமாக இருக்க முடியாது. எனவே இத்தகைய ஒரு நிகழ்ச்சியை ஏற்காமல் தள்ளிவிட என்னால் முடியாது” என்று கூறி இருக்கிறார்கள். தன்னுடைய கடமை ஆற்றுகின்ற பொறுப்பிலே இருக்கின்ற அதிகாரி இப்படி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே 139-வது பக்கத்தில் சொல்கிறபோது யாரோ ஒருவர் கொடுத்ததின்படி தானே அதை விட்டுவிட முடியாது என்கிற நிலையில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் கூட கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். சிறைச்சாலைக்குள்ளே போகிற போது வழக்கமாக எல்லோருக்கும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுவதுண்டு என்று சொன்னார்கள். நான் கூட 1962ஆம் ஆண்டு மூன்று மாதங்கள் சிறைச்சாலைக்குள்ளே இருந்திருக்கிறேன். அப்போது சிலருக்கு பல விதமான வசதிகள் உண்டு. சிலருக்கு வெளியே இருந்து உணவு வந்தது; சிலர் சண்டக்கடலையோடு திருப்தி அடைய வேண்டிய நிலை இருந்தது. சிறைச்சாலையிலே நம்முடைய உறுப்பினர் போன்றவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தக் கொடுமைகளை விசாரித்து அதை நல்ல முறையில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் எந்தவித ஆட்சேபணையும் இல்லை.

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்] [1978 ஏப்ரல் 6]

ஆனால் எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கின்றது. அந்தக் கடிதத்திலே சிறைச்சாலையிலே பலர் கொடுத்திருக்கின்ற குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் ஒரே கருத்தோடுதான், ஒருதலைபட்சமாக ஒரே வழியில் மட்டும் தந்திருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இது ஒரு தலைபட்சமாகத்தான் தரப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பிப்ரவரி 2-ம் தேதி காலை 8½ மணிக்கு நடந்த கொடுமைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிட்டிபாபு, நீலநாராயணன், ஸ்டாலின் ஆகியவர்கள்தான் அந்த நிலைமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று விசாரணையில் தந்திருக்கிறார்கள்.

பெரியவர் நெல்லை ஜெபமணி கூறியதுபோல் வாழையடி வாழையாக தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா என்பது போன்று குறிப்பிட்டார்கள்.

தந்தையார் செய்த தவறுக்காக மகன் அந்த தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை வரும் என்று அவர் கோடிட்டுக் காட்டினார். எனக்குக் கூட அவர் இதை சூசகமாகச் சொல்கிறார்களா என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது.....

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கொறடாவாக இருப்பவர்கள் இவ்வளவு உள் அர்த்தத்தோடு பேசுவது என்பது அவ்வளவு முறையானது அல்ல, இன்னும் நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன் அவர் கைதிகளை அடித்ததுஒருநியாயத்தின்பேரில்தான் என்றபொருள்படச் சொல்கிறார். அவர் அப்படி குறிப்பிடுவார்களேயானால் அந்த எண்ணம் அவருக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தான் இதுகாட்டுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, நான் எந்தவித உள் அர்த்தமும் வைத்து பேசக்கூடியவன் அல்ல. அப்படிப் பேசவும் இல்லை.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : நான் பொதுவாகக் குறிப்பிட்டேனே தவிர ஸ்டாலின் அவர்களை அங்கே வைத்து அடித்தது சரி என்று குறிப்பிடவில்லை,

திரு. க. அன்பழகன் : முதலில் அந்தக் கருத்தில் பேசவில்லை; நாங்கள் அறிவில்லாமல் உட்கார்ந்திருக்கவில்லை.

திரு. மி. வின்சென்ட் : நாங்களும் அறிவில்லாமல் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேராசிரியர் கொஞ்சம் சாந்தப்பட்டால் நல்லது.

1978 ஏப்ரல் 6]

திரு. க. அன்பழகன் : முதல் அமைச்சராக இருந்த காரணத்திற்காக அவரது மகன் ஸ்டாலின் சிறையில் அடைக்கப்பட்டான், அடியும் பட்டான் ஆகவே தகப்பன் செய்த பாவம் மகன் அடிக்கப் பட்டான் என்ற வாதம் எழுப்பப்படுகிறது. ஜெபமணி அவர்கள் பேசும்போது, அதிகாரியின் மகன் ஒருவன் எதிர்காலத்தில் சிறைக்குப் போனால் அவனையாரேனும் அடித்தால் அவன் என்ன எண்ணுவான் என்று சொன்னார்கள். அப்போது என் தகப்பன் என்ன பாவம் செய்தாரோ நான் அடிபட என்று கருதுவான் என்றுதான் பொதுவாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இவர், அதை ஸ்டாலினோடு தொடர்புபடுத்தி தந்தை செய்த தவறுக்கு மகன் அடிபட்டான் என்ற கருத்துப்பட பேசுகிறார்கள். நாங்கள் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிற கருத்துக்கேற்ப இப்படி நினைக்க தக்க அளவிற்குத் தண்ணீர் தக்க அளவிற்கு, ஒரு கருத்தைச் சொல்வது எப்படி முறையாகும் என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் பேசிய கருத்துக்களை நான் பார்க்கவில்லை, பார்த்துவிட்டு பிறகு முடிவைச் சொல்கிறேன், அதுவரை இதுபற்றி பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்க வெண்டாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். நான் தீர்ப்பு சொல்கிற வரை அப்பிரச்னையை வெளியிடக் கூடாது.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : நான் என் கருத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது எனக்குத் தந்திருக்கிற விளக்கம், இஸ்மாயில் அவர்கள் அறிக்கை தருகிறபோது அவர்கள் மூன்று பேர்களை விசாரித்தார்கள், அதில் ஸ்டாலினும் இருக்கிறார் என்றுதான் தெரிவித்தேன். பெரியவர் ஜெபமணி அவர்கள் இப்படி சொன்னார்களே தவிர முன்னாள் இருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களின் மகன் என்பதால் அப்படிச் செய்தார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி, சப்ஜட்னுக்கு வாருங்கள்

திரு. துரை. கோவிந்தராசன் : சிறைச்சாலையில் பல்வேறு கொடுமைகள் நடைபெற்றதாக, பலர் உள்ளே இருக்கிறபோது பல்வேறு அல்லல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலையில் மிலா கைதியாக இருந்த ஒருவர் எனக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தை தங்கள் அனுமதியுடன் படிக்க விரும்புகிறேன். உள்ளே பல குறைபாடுகள் நடைபெற்றன என்றாலும் உள்ளே இருக்கிற மிலா கைதி சிறைக்குள்ளே இறந்து போனார் என்ற செய்தியைக் கேட்டு அவரைப் பற்றிய தகவல் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் மனைவி சென்றபோது என்ன நடந்தது என்பதுபற்றி அவர் எழுதியுள்ள கடிதத்தை தங்கள் அனுமதியுடன் படிக்கிறேன்.

“ஐயா, நான் மிசாவில் 1-2-76-ல் கைது செய்து சென்னை மத்திய சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தேன். 2-2-76-ல் சிறையில் என்னை அடித்துக் கொடுமைப்படுத்திய நேரத்தில் எனது மனைவி

[திரு. துரை. கோவிந்தராசன்] [1978 ஏப்ரல் 6]

நான் இறந்துவிட்டதாக கேள்வியுற்று பதறிப்போய் எனது கணவர் உயிரோடு இருக்கிறாரா இறந்துவிட்டாரா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை; அவரைப்பற்றி நான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என கண்ணீரோடு காலில் விழுந்து மன்றடிக் கேட்டார். அதற்கு கோர்ட் மூலம் வக்கீல் வைத்துத்தான் பார்க்க முடியும், ஆகவே, நான் வக்கீலை வைத்து ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு தகாத முறையில், “நான் இருக்கிறேன்” என்று....” இதை சட்ட சபை மூலம் நாட்டுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என தபால் எழுதியிருக்கிறார் செங்கை பி. எம். ராஜவேலன். அவர்கள் கையெழுத்து போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்.

நாங்கள் உள்ளே இருக்கும்போது வெளியிலே இருப்பவர்கள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் சடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். தன் கணவனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்கிறபோது வெளியில் இருப்பவர்களால் இப்படிப்பட்ட பல் வேறு கொடுமைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு விசாரணைவைத்து இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் வெளியே அரசியல் வாதிகள் குடும்பங்களுக்கு நடைபெறாத அளவிற்கு அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(7) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

இல்லை.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS